

I

Meddelanden från

Riksskattenämnden

Årg. 10

Nr 1 1961

1) Nedskrivning å fartygskontrakt vid 1961 års taxering.

Riksskattenämnden har den 27 oktober 1960 beslutat meddela följande *anvisningar till ledning för taxeringsmyndigheterna* vid prövning av yrkanden om *avdrag vid 1961 års taxering för nedskrivning av värdet å rättigheter till leverans av fartyg*.

Enligt anvisningarna till 41 § kommunalskattelagen, punkt 1, må vid beräkning av inkomst av rörelse beträffande värdet å rättigheter till leverans av maskiner och andra för stadigvarande bruk avsedda inventarier enligt ej fullgjorda köpekontrakt nedskrivning av värdet därå godkännas endast i den mån den skattskyldige visar, att inköpspriset för tillgångar av samma slag å balansdagen understiger det kontraherade priset, eller det göres sannolikt, att dylikt prisfall kommer att inträffa innan tillgångarna levereras.

Vid 1961 års taxering bör — i den mån motsvarande nedskrivning skett i räkenskaper — vid beräkning av inkomst av rederirörelse avdrag enligt nämnda bestämmelser för nedskrivning av värdet å rättigheter till leverans av fartyg, *beställda under år 1960*, medgivas med nedan angivna procent av avtalat pris:

om fartyget skall levereras under år 1961, med 15 procent;

om fartyget skall levereras under år 1962 eller senare, med 20 procent.

Beträffande fartyg, *beställda under år 1959 eller tidigare*, har riksskattenämnden i meddelande nr 1/1960, punkt 1, meddelat anvisningar till ledning för 1960 års taxering. I den mån avdrag enligt nämnda anvisningar icke utnyttjats vid 1960 års taxering bör — då fråga är om fartyg som skall levereras år 1961 eller senare — avdrag med belopp, som sålunda icke utnyttjats, medgivas vid 1961 års taxering.

R I: 1

ring, i den mån motsvarande nedskrivning skett i räkenskaperna för år 1960.

Skulle i visst fall särskilda omständigheter visas föreligga, som böra föranleda att avdrag vid 1961 års taxering medgives enligt andra grunder än ovan angivits, bör i dylikt fall avdrag medgivas i enlighet med vad sålunda blivit visat.

Vid prövning av fråga om avdrag för nedskrivning å fartygskontrakt bör beaktas att — enligt bestämmelserna i 3 § förordningen den 19 februari 1954 (nr 40) om särskild investeringsfond för avyttrat fartyg (jfr SFS 1959: 169) — skattskyldig, som medgivits avdrag för avsättning till dylik fond, må åtnjuta avdrag för nedskrivning å leveranskontrakt rörande fartyg allenast om och i den mån avdrag för sådan nedskrivning kunnat medgivas med belopp överstigande beloppet av fondavsättningen vid beskattningsårets utgång.

2) Angående värdering av förmån av fri bil vid inkomst av tjänst.

Beträffande naturåförmåner, som ingå i lön eller annan inkomst, gäller enligt andra stycket av anvisningarna till 42 § kommunalskattelagen, att värdet av dem skall beräknas efter det pris, som i orten gällt, därest det varit fråga om att för penningar förskaffa sig dem. Kan dylikt pris ej direkt angivas, skola nyttigheterna upptagas till det belopp, som med hänsyn till föreliggande förhållanden kan beräknas hava åtgått, om de skolat gäldas i penningar.

Frågan om till vilket värde förmånen av fri bil vid inkomst av tjänst skall upptagas har länge vållat svårigheter i det praktiska taxeringsarbetet och varit föremål för olikartad bedömning i skilda län. Riksskattenämnden har därför tagit upp

frågan till behandling i och för utfärdande av anvisning i ämnet.

Riksskattenämnden har vid sin behandling av frågan beaktat ett av Regeringsrätten den 7 januari 1958 meddelat utslag. Omständigheterna i målet voro följande: Den skattskyldige, som vid 1954 års taxering hade en kommunalt taxerad inkomst av 16.770 kronor, disponerade fri bil av märket Mercedes 170 S av 1950 års modell för privatbruk. Bilen uppgavs hava körts 2.400 mil per år, varav enligt den skattskyldiges uppgift allenast 300 mil avsåg privatkörning. Förmånen hade av prövningsnämnden åsatts ett värde av 2.000 kronor. Den skattskyldige yrkade att detta skulle nedsättas till högst 600 kronor. Besvären avslogos med motiveringen att — oavsett vad klaganden uppgivit om den utsträckning i vilken han skulle ha begagnat den arbetsgivaren tillhöriga personbilen — förmånen av att få efter eget bestämmande även för enskilt bruk disponera bilen skäligen kunde uppskattas till åtminstone det av prövningsnämnden antagna beloppet.

Till grund för riksskattenämndens ställningstagande ha legat vissa för ändamålet utarbetade kalkyler, avsedda att visa vad förmånen att disponera bil skulle kostat förmånshavaren därest han själv skulle förskaffat sig förmånen ifråga. I dessa kalkyler ha de s. k. fasta kostnaderna, d. v. s. de kostnader som icke variera med körsträckan, endast medräknats till två tredjedelar utav de totala kostnaderna.

Riksskattenämnden har den 9 november 1960 beslutat att meddela följande *anvisning till ledning för taxeringsmyndigheterna* i fråga om beräkning av värdet av förmån av fri bil vid inkomst av tjänst.

Värdet av förmån av fri bil vid inkomst av tjänst bör — med beaktande av vad i

det följande sägs — vid inkomsttaxeringen upptagas till det belopp, som i nedanstående tabell angivits för den prisklass och vid den körsträcka, varom fråga är.

TABELL

Prisklass samt exempel på däri ingående bilmärken	Värde vid årlig körsträcka (privatkörning) av		
	500	1.000	1.500 mil
I 9.000 kr. Volkswagen Saab 96	1.500	2.000	2.500
II 11.000 kr. Opel Rekord Volvo 544	2.000	2.500	3.000
III 16.000 kr. Ford Zephyr Mercedes 190 Opel Kapitän Ford Falcon	2.500	3.300	4.000
IV 22.000 kr. Mercedes 220 Ford Fairlane 500 Chevrolet Biscayne	3.500	4.500	5.500

Ovan angivna värden äro avsedda att användas ifråga om inkomst av tjänst.

Värdena äro icke tillämpliga ifråga om anställd hos familjebolag och liknande, där personbilen uppenbarligen anskaffats huvudsakligen för huvudaktieägarens eller förmånshavarens privata bruk. I sådana fall bör, allt efter bilens användning, hela eller större delen av den arbetsgivarens rörelse påförda bilkostnaden, således även värdeminskningssavdraget, tagas till beskattning hos förmånshavaren såsom bilförmånsvärde.

De i tabellen upptagna värdena äro avsedda som riktvärden och böra sålunda jämkas, uppåt eller nedåt, då anledning därtill föreligger. Anledning till dylik jämkning kan exempelvis föreligga beträffande sådana anställda, som företaga

bilresor i tjänsten med övernattning utom bostadsorten i så betydande utsträckning, att de kunna antagas allenast i ringa omfattning utnyttja bilen under fritiden, t. ex. vissa handelsresande och likställda. — Jämkning bör emellertid som regel icke ske endast på basis av mera allmänt hållna uttalanden av förmånshavaren, som denne icke förmått göra sannolika.

Om förmånshavaren visar att han ersatt arbetsgivaren med visst belopp för att få åtnjuta förmånen ifråga eller visar att förmånshavaren själv betalat bensinkostnaderna eller dylikt, bör förmånsvärdet sänkas med ett belopp motsvarande vad förmånshavaren sålunda utgivit.

Där privatchaufför ingår i förmånen bör förmånsvärdet höjas. Höjningen bör därvid utgöra 2.000 kronor vid körsträcka (privatkörning) om 1.000 mil för år. Beloppet bör jämkas med hänsyn till den faktiska körsträckan, varigenom tilläggsvärdet kommer att variera med den tid chauffören disponerats för privatkörningen.

Om det är uppenbart, att förmånshavaren disponerar en väsentligt större och dyrare bil än han med hänsyn till sitt inkomstläge och sina förhållanden i övrigt skulle hållit sig med, därest han själv skulle stått för kostnaderna för densamma, bör förmånsvärdet beräknas efter bil i lägre prisklass.

Om körsträckan över- eller underskrider de i tabellen angivna bör förmånsvärdet i motsvarande mån justeras. Detsamma bör ske för bilar i prisklasser, som ligga emellan de i tabellen angivna, samt för bilar vilkas anskaffningsvärde överstiger ovan angivna högsta prisklass.

Körning mellan bostad och arbetsplats bör betraktas som privat körning. Avdrag för dylika resor bör i stället medgivas med

skäligen kostnad härför. (Jfr Meddelanden från riksskattenämnden 1958 nr 1, p. 2.)

De i tabellen angivna förmånsvärdena äro i första hand avsedda att tillämpas beträffande personbilar men böra i regel tillämpas oförändrade även beträffande bilar av typen stationsvagn, ”combi”-modell eller liknande. Därest bilen anordnats huvudsakligen för varutransport, bör däremot viss justering nedåt av förmånsvärdet ske.

Det kan antagas, att nöjaktig utredning ofta icke kommer att föreligga beträffande omfattningen av den privata körningen. Det blir därför nödvändigt att i dylika fall bygga på en schablonregel. I enlighet härmed bör i sådana fall, då det icke visas eller göres sannolikt att körsträckan varit kortare eller längre, förmånsvärdet beräknas med utgångspunkt från en antagen årlig körsträcka (privatkörning) av 1.000 mil.

3) Angående värdering av icke börsnoterade aktier vid beräkning av skattepliktig förmögenhet såvitt gäller kapitaliseringsprocenten vid bestämmandet av avkastningsvärdet å aktier i sådana förvaltningsbolag, som icke äro fåmansbolag.

Riksskattenämnden har den 5 december 1960 beslutat att såsom *anvisning till ledning för taxeringsmyndigheterna* göra följande uttalande:

I riksskattenämndens anvisningar för värdering av icke börsnoterade aktier (Meddelanden från Riksskattenämnden nr 6 år 1954) har angående kapitaliseringsprocenten vid bestämmandet av avkastningsvärdet å aktier i förvaltningsbolag, som icke äro fåmansbolag, gjorts bl. a. följande uttalande (sid. R 38—39):

”Beträffande förvaltningsbolag, vari aktierna ha en sådan spridning att de icke kunna anses utgöra fåmansbolag, torde värdesättningen av aktierna i allmänhet få grundas på avkastningsvärdet. Om en upplösning av bolaget icke kan antagas vara aktuell, bör sålunda — när det gäller mindre aktieposter eller när fråga är om bolag, vari aktierna ha stor spridning med jämförelsevis jämn fördelning mellan aktieägarna — värderingen grunda sig på ett kapitaliserat värde av lämnade eller påräkneliga framtida utdelningar. En kapitaliseringsprocent av fem procent bör härvid väljas. I den mån bolaget till sin karaktär närmar sig fåmansbolaget torde dock värdesättningen få ske genom en avvägning mellan avkastningsvärde och substansvärde.”

Med ändring av ovanstående anvisning beträffande kapitaliseringsprocenten för förvaltningsbolag, som icke äro fåmansbolag, har riksskattenämnden beslutat uttala, att kapitaliseringsprocenten vid bestämmandet av avkastningsvärdet bör — i enlighet med den princip som förordats beträffande rörelsedrivande bolag, som icke äro fåmansbolag — stå i relation till den genomsnittliga procentsatsen för den effektiva förräntningen av aktier i börsnoterade förvaltningsbolag. Vad som beträffande de rörelsedrivande bolagen (sid. R 32) anförts om skäl för en viss höjning av den genomsnittliga kapitaliseringsprocenten bör i tillämpliga delar gälla även för förvaltningsbolagen.

4) Angående den kapitaliseringsprocent, som vid 1961 års taxering bör tillämpas vid värdering av icke börsnoterade aktier vid beräkning av skattepliktig förmögenhet.

Riksskattenämnden har den 5 december 1960 beslutat att såsom *anvisning till led-*

ning för *taxeringsmyndigheterna* göra följande uttalande:

I riksskattenämndens anvisningar för värdering av icke börsnoterade aktier (Meddelanden från Riksskattenämnden nr 6 år 1954) har — ifråga om rörelsedrivande bolag, som icke äro fåmansbolag — gjorts bl. a. följande uttalande angående kapitaliseringsprocenten vid bestämmandet av avkastningsvärdet (sid. R 32):

”Kapitaliseringsprocenten vid bestämmande av avkastningsvärdet bör stå i relation till den genomsnittliga procentsatsen för den effektiva förräntningen av aktier i börsnoterade bolag inom den bransch varom fråga är. I allmänhet torde skäl finnas för en viss höjning av ifrågasvarande genomsnittliga kapitaliseringsprocent, eftersom vid penningplacering i icke börsnoterade aktier placerarna vanligen ställa större krav på avkastning än vid placering i börsnoterade aktier, vilka — i motsats till de icke börsnoterade — relativt lätt kunna omsättas i pengar. Å andra sidan torde vid värderingen av aktier i icke börsnoterade bolag hänsyn, där ej omständigheterna till annat föranleda, böra tagas till värdet av bolagets reallgångar såsom skogar, gruvor, värdefull tomtmark o. dyl. Äro dessa värden mera betydande, förvärvas aktier i bolaget icke sällan i syfte att förvärvaren skall kunna bibehålla kapitalets realvärde och erhålla en säker förräntning, varvid icke samma anledning föreligger att höja den genomsnittliga kapitaliseringsprocenten. Om däremot reallgångarna äro obetydliga i förhållande till avkastningen, föreligger särskild anledning att verkställa kapitaliseringen efter en högre procentsats än den genomsnittliga. När en uppjustering av kapitaliseringsprocenten skäligen anses böra ske, bör dock höjningen vanligen icke överstiga en procent. Vid bestämmande av kapitaliseringsprocenten bör särskilt beaktas graden av bolagets konsolidering. Uppjusteringen bör ske med större försiktighet när fråga är om bolag,

som i fråga om storlek och aktiernas spridning stå nära sådana bolag vars aktier noteras å börsen.”

Med avseende å 1960 års taxering har riksskattenämnden rekommenderat viss höjning av den sålunda förordade kapitaliseringsprocenten (Meddelanden från Riksskattenämnden nr 1 år 1960 punkt 2).

Med hänsyn till rådande kursläge å fondbörsen och den betydande osäkerheten beträffande kursernas utveckling bör vid 1961 års taxering i de fall, då en höjning av kapitaliseringsprocenten vidtages i enlighet med ovan angivna riktlinjer, en något större höjning kunna ifrågakomma än som förordats i ovan citerade uttalande, dock att den totala höjningen av kapitaliseringsprocenten regelmässigt icke bör överstiga $1\frac{1}{2}$ à 2 procent.

Vad ovan anförts beträffande de rörelsedrivande bolagen bör vid 1961 års taxering gälla även för förvaltningsbolag, som icke äro fåmansbolag.

5) Uppgifter å effektiv förräntning å aktier i börsnoterade aktiebolag m. fl. till ledning för aktievärdering vid 1961 års taxering.

Riksskattenämnden har den 5 december 1960 beslutat att till taxeringsintendenterna överlämna en genom nämndens försorg utarbetad förteckning, utvisande den effektiva förräntningen å aktier i vissa börsnoterade bolag och bolag noterade å den s. k. fria listan. Förteckningen är avsedd att tjäna till ledning för värdering av icke börsnoterade aktier av ifrågasvarande slag vid 1961 års taxering. Förräntningen är — i enlighet med den princip som tillämpats vid utarbetandet av motsvarande förteckningar för tidigare år —

R I: 5

beräknad med hänsyn till den år 1960 beslutade utdelningen och den genomsnittliga köpkursen per 1/9 och 1/10 1960 samt avser stamaktier.

I förteckningen har angivits följande *genomsnittliga förräntning* å aktier avseende nedan angivna branscher:

Malmbrytning, järn- och stålverk, metallverk	3,4 %
Järn- och stålmanufaktur, mekaniska verkstäder	3,8 %
Trä- och cellulosaindustrien	2,9 %
Pappersbruk och grafisk industri	3,5 %
Livsmedelsindustri	4,1 %
Bryggerier	4,3 %
Textilindustrien	4,4 %
Kemisk-teknisk industri	3,7 %
Varuhandel	2,4 %
Rederier	4,6 %
Fastighetsbolag	3,2 %
Holdingsbolag	2,5 %

6) Angående skatteplikt för sjukhjälsbelopp, som i vissa fall skall avdragas vid utbetalning av invalidpension, sjukbidrag, änkepension m. m.

Delegationen för pensionsutbetalning har till riksskattenämnden ingivit en så lydande framställning:

”Jämlikt bestämmelserna i Kungl. Maj:ts förordning nr 174 den 8 maj 1959 om ändring i uppbördsförordningen den 5 juni 1953 (nr 272) skall preliminär A-skatt utgå jämväl för sådan folkpension, som utbetalas av delegationen för pensionsutbetalning.

Vid utbetalning av invalidpension, sjukbidrag, änkepension m. m. med belopp, avseende längre tid än en månad, skall enligt 38 § 2 mom. lagen om folkpensionering till den som är berättigad till sjukhjälp från allmän sjukkasse i form av sjukpenning eller hempenning jämte i förekommande fall barntillägg därå, i vissa fall

från pensionen för den tid sjukhjälpen avser avdragas sjukhjälsbeloppet till den del det överstiger nittio kronor. Avdraget belopp skall utbetalas till sjukkassan.

Här avsedd sjukhjälp från allmän sjukkasse är icke att hänföra till skattepliktig inkomst. Då det belopp, som skall tillställas sjukkassan, avdrages från en folkpensionsförmån, som i och för sig är att anse som skattepliktig inkomst, har emellertid viss tvekan uppstått, huruvida det avdragna beloppet skall betraktas som skattepliktigt. Frågan kan kompliceras av att folkpensionsförmånens retroaktivbelopp i vissa fall helt eller delvis hänför sig till närmast föregående kalenderår.

Delegationen får anhålla om ett benäget uttalande i ärendet.”

I anledning härav har riksskattenämnden, som behandlat frågan vid sammanträde den 21 oktober 1960, i skrivelse till Delegationen meddelat att, enligt nämndens mening, sålunda till sjukkassan utbetalat belopp icke kan anses utbetalat för den pensionsberättigades räkning, utan bör avdraget i skattehänseende betraktas som en reduktion av eljest utgående folkpension. Härav följer att till sjukkassan utbetalat belopp icke bör anses utgöra skattepliktig inkomst för den pensionsberättigade.

7) Köp- och betalkurser noterade å Stockholms fondbörs under tiden 25/8—10/12 1960 för aktie å nominellt 500 kr i Försäkringsaktiebolaget Skandia (jfr nr 5/1960 p. 2).

Månad	Dag	Köpkurs, kr	Bet.kurs, kr	
Augusti	25	1.400	—	—
»	26	1.400	—	—
»	29	1.400	1.420	—
»	30	1.410	1.420	1.410
»	31	1.400	1.405	1.400

Månad	Dag	Köpkurs, kr	Bet.kurs, kr	Månad	Dag	Köpkurs, kr	Bet.kurs, kr
September	1	1.375	1.400	Oktober	19	1.300	—
»	2	1.390	1.400	»	20	1.300	—
»	3	1.375	—	»	21	1.310	—
»	5	1.375	—	»	22	1.350	1.400
»	6	1.375	—	»	24	1.400	1.400
»	7	1.415	1.425	»	25	1.340	—
»	8	1.400	—	»	26	1.355	—
»	9	1.410	—	»	27	1.350	—
»	10	1.430	—	»	28	1.385	1.400
»	12	1.440	—	»	29	1.375	—
»	13	1.440	1.450	»	31	1.360	—
»	14	1.440	—	November	1	1.360	—
»	15	1.440	—	»	2	1.355	—
»	16	1.440	1.450	»	3	1.380	—
»	17	1.425	—	»	4	1.390	—
»	19	1.375	—	»	7	1.395	—
»	20	1.410	—	»	8	1.395	—
»	21	1.425	—	»	9	1.395	—
»	22	1.425	—	»	10	1.425	—
»	23	1.425	—	»	11	1.475	—
»	24	1.430	1.450	»	12	1.480	—
»	26	1.425	—	»	14	1.480	1.480
»	27	1.425	—	»	15	1.400	—
»	28	1.400	—	»	16	1.375	—
»	29	—	—	»	17	1.425	—
»	30	—	—	»	18	1.420	—
Oktober	1	1.350	—	»	19	1.410	—
»	3	1.356	—	»	21	1.415	—
»	4	1.350	—	»	22	1.400	—
»	5	1.350	—	»	23	1.410	—
»	6	1.350	—	»	24	1.415	—
»	7	1.350	—	»	25	1.420	1.430
»	8	1.340	—	»	26	1.400	—
»	10	1.350	—	»	28	1.410	—
»	11	1.300	—	»	29	1.410	—
»	12	1.300	—	»	30	1.410	—
»	13	—	—	December	1	1.410	—
»	14	1.250	—	»	2	1.405	1.415
»	15	—	—	»	3	1.405	1.410
»	17	1.250	—	»	5	1.400	—
»	18	1.250	—	»	6	1.400	—

R I:7

Månad	Dag	Köpkurs, kr	Bet.kurs, kr	
December	7	1.400	1.410	—
»	8	1.400	—	—
»	9	1.400	—	—
»	10	1.400	—	—

Anm.: Den i nr 5/1960 p. 2) angivna teckningstiden utsträcktes till och med den 10 december 1960.

8) I syfte att förhindra stad, som hotat med expropriation, att förvärva jordbruksfastighet har en del av fastigheten sålts till byggnadsaktiebolag. Tvångsförsäljning jämlikt 35 § 4 mom. KL har ansetts föreligga.

I ärende angående framställning om förhandsbesked förekom i huvudsak följande. Sökandena hade år 1956 erhållit en jordbruksfastighet i staden A. i "gåva" av sin fader, vilken förvärvat densamma genom köp år 1953 för 524.700 kronor. Som villkor för "gåvan" hade gällt, att sökandena skulle övertaga betalningsansvaret för egendomen åvilande gäld å 475.000 kronor. Det för egendomen vid gåvotillfället gällande taxeringsvärdet hade utgjort 227.000 kronor, varför avlämnad gåvodeklaration icke hade föranlett gåvobeskattnings. Stadsfullmäktige i staden hade år 1955 bemyndigat drätselkammaren att vidtaga åtgärder för expropriation av egendomen, enär staden vore i trängande behov av tomtmark. Under åberopande därav hade staden begärt att få köpa egendomen. Sökandena hade emellertid icke önskat medverka till en försäljning av hela egendomen utan hade velat för eget behov behålla i vart fall en del av densamma. Av staden erbjuden kö-

peskilling hade icke kunnat accepteras. För att undvika expropriationshotet och för att få behålla så mycket som möjligt av egendomen hade sökandena år 1958 träffat avtal med ett byggnadsaktiebolag om försäljning av cirka 90.000 kvadratmeter av egendomen för en köpeskilling av lägst sju kronor 65 öre och högst tio kronor för kvadratmeter, dock med eventuell jämkning enligt konsumentprisindex. Genom detta avtal hade ett stort område närmast stadsbebyggelsen blivit disponibelt för exploatering till tomtmark. Avtalet skulle återgå, därest sökandena icke erhöles förhandsbesked att vinsten vid försäljningen var skattefri.

Sökandena anhöllo om förhandsbesked, huruvida den tilltänkta försäljningen skulle anses som sådan tvångsförsäljning, varom förmåles i 35 § 4 mom. kommunal-skattelagen.

Den 8 juni 1960 meddelade riksskattenämnden följande förhandsbesked: Riksskattenämnden finner att, om en försäljning till byggnadsaktiebolaget kommer till stånd i enlighet med det upprättade köpekontraktet, avyttringen får anses som sådan tvångsförsäljning varom förmåles i 35 § 4 mom. kommunal-skattelagen. På grund härav och då det icke skäligen kan antagas, att avyttringen skulle ägt rum även om tvång icke förelegat, förklarar riksskattenämnden att vinst, som uppkommer för sökandena vid avyttringen, icke utgör för dem skattepliktig realisationsvinst.

I besvär hos Regeringsrätten yrkade dels vederbörande taxeringsintendent och dels staden att bestämmelserna i oförmälda lagrum måtte förklaras icke vara tillämpliga å berörda försäljning. Staden yrkade i andra hand, att vid försäljningen uppkommande vinst skulle anses utgöra

skattepliktig inkomst av jordstyckningsrörelse.

I utslag den 1 november 1960 lämnade Regeringsrätten besvaren utan bifall.

9) Rätt beskattningsår vid avdrag för förskottsvis erlagd ränta.

I ärende angående framställning om förhandsbesked förekom i huvudsak följande. Sökanden bedrev byggnadsrörelse. Han ämnade år 1960 köpa börsnoterade aktier och svenska statens obligationer. För denna transaktion ämnade han låna pengar genom bank. Han hade för avsikt att betala fem års ränta i förskott redan under samma år som han tog lånet och gjorde värdepappersinköpen. Värdepappersinköpen hade icke något samband med sökandens byggnadsrörelse.

Sökanden anhöll om förhandsbesked huruvida ifrågakomna förskottsränta utgjorde för sökanden avdragsgill utgift vid 1961 års taxering.

Den 15 september 1960 meddelade riksskattenämnden följande förhandsbesked. Riksskattenämnden förklarar att, om sökanden under år 1960 upplånar medel för i ansökningen omförmälda inköp av värdepapper och samma år i förskott erlägger fem års ränta å de upplånade medlen, ifrågakomna ränta utgör för sökanden vid 1961 års taxering avdragsgill utgift i förvärvskällan inkomst av kapital.

10) Änka efter fideikommissarie har under fardagsåret sålt skogsprodukter från fideikommisset. Fråga om rätt för henne till avdrag för avsättning å skogskonto och om beskattning för de å kontot insatta medlen.

I ärende angående framställning om förhandsbesked förekom i huvudsak följande.

A. avled år 1959, därvid han såsom enda dödsbodelägare efterlämnade sin änka. A. innehade till sin död ett fideikommiss, till vilket A:s änka — enligt Kungl. förordningen den 3 april 1810 huruledes rättelse och förklaring uti gjorde fideikommissförfattningar må sökas, samt vad i avseende på fardag av fideikommisssegendom kommer att iakttagas — åtnjöt fardagsrätt till den 14 mars 1960. Fideikommisset avträdde då till en släkting till A. i enlighet med fideikommissurkundens bestämmelser. A. hade i egen regi drivit jordbruksrörelse å huvuddelen av fideikommisset. För verksamheten hade deklarerats enligt bokföringsmässiga grunder, och bokföringsåret omfattade tiden 1 juli—30 juni. Änkan deklarerade på samma sätt. Avvecklingen av dödsboets rörelse torde komma att omfatta ännu ett par bokföringsår. Under fardagsåret hade änkan försålt skogsprodukter från fideikommisset, dels sådana som avverkats före dödsfallet och dels sådana som avverkats under änkans innehav. Änkan avsåg att i början av år 1961 insätta en del av dessa inkomster på skogskonto.

Änkan anhöll om förhandsbesked huruvida hon vore berättigad till avdrag för ifrågakomna avsättning å skogskonto och huruvida hon framdeles skulle beskattas för de å kontot insatta medlen alltefter gjorda uttag från kontot.

Den 21 oktober 1960 meddelade riksskattenämnden följande förhandsbesked. Riksskattenämnden förklarar, att änkan må vid 1961 års taxering erhålla uppskov med taxering till kommunal och statlig inkomstskatt för den del av ifrågavarande intäkt av skogsbruk, som för beskattningsåret 1 juli 1959—30 juni 1960 insatts å skogskonto, allt i den utsträckning som stadgas i Kungl. förordningen den 27

mars 1954 om taxering för inkomst av medel, som insatts å skogskonto. Vidare förklarar riksskattenämnden att, därest omständighet som omförmäles i 9 § sista stycket nyssnämnda förordning ej inträffar, de å kontot sålunda insatta medlen skola tagas till beskattning i den ordning, som omförmäles i 8 § samma förordning.

En ledamot var skiljaktig och anförde:

Av ansöknings framgång, att änkan innehåft fideikommisset på grund av bestämmelse om fardagsår och att fardagsåret gått till ända den 14 mars 1960, då ny fideikommissarie tillträtt fastigheten. Jämlikt grunderna för lagstiftningen om skogskonto synes å skogskonto insatta medel skola upptagas till beskattning för beskattningsår under vilket fastigheten sålunda frånträtts.

På grund härav finner jag änkan ej vara berättigad att vid 1961 års taxering erhålla uppskov med taxeringen av sådana medel, som av henne insatts å skogskonto.

11) Får vid återföring till beskattning med anledning av aktiebolags likvidation av vissa till investeringsfond avsatta medel kvittning ske mot förlust i bolagets rörelse?

I ärende angående framställning från ett aktiebolag om förhandsbesked förekom i huvudsak följande. Bolaget, som trätt i likvidation under år 1959, hade avsatt medel till investeringsfond för byggnader, år 1943 med 27.600 kronor med stöd av föreskrifterna i förordningen den 12 juni 1942 (nr 371) om rätt att vid taxering till kommunal inkomstskatt samt statlig inkomst- och förmögenhetsskatt åtnjuta avdrag för avsättning till investeringsfond, år 1944 med 51.030 kronor med stöd av samma förordning samt år 1948 med 100.000 kronor, år 1949 med

250.000 kronor och år 1950 med 175.000 kronor med stöd av förordningen den 2 maj 1947 (nr 174) om investeringsfonder. Tillhopa hade således under nämnda år avsatts 603.630 kronor och dessa medel hade icke tagits i anspråk för sitt ändamål. Förlust hade uppstått å bolagets rörelse under år 1959. Bolaget anhöll om förhandsbesked huruvida vid återföring till beskattning med anledning av bolagets likvidation av ifrågavarande till investeringsfond avsatta medel kvittning finge ske mot den år 1959 uppkomna rörelseförlusten.

Den 8 juni 1960 meddelade riksskattenämnden följande förhandsbesked: Riksskattenämnden finner det icke vara förenligt med avfattningen av 11 § andra stycket förordningen den 2 maj 1947 (nr 174) om investeringsfonder att beträffande sökandebolagets ifrågavarande fonder tillämpa föreskriften i 10 § andra stycket samma förordning. På grund härav och med beaktande av föreskrifterna i tredje stycket punkt 3 av övergångsbestämmelserna till ovannämnda förordning förklarar riksskattenämnden, att sökandebolaget äger att vid återföring till beskattning av fondavsättningarna åren 1948—1950 å tillhopa 525.000 kronor avräkna förlust i bolagets verksamhet under det år, då återföringen sker. Riksskattenämnden erinrar om att, jämlikt nämnda punkt i övergångsbestämmelserna till förordningen om investeringsfonder, de för åren 1943 och 1944 avsatta beloppen å 27.600 kronor respektive 51.030 kronor skola tagas till beskattning genom efterbeskattning enligt de i förordningen den 12 juni 1942, nr 371, meddelade bestämmelserna.

I besvär hos Regeringsrätten yrkade

vederbörande taxeringsintendent, att bolaget måtte förklaras icke vara berättigat att vid återföring till beskattning av fondavsättningarna åren 1948—1950 å tillhopa 525.000 kronor avräkna förlust i bolagets

verksamhet under det år återföringen skedde.

I utslag den 11 oktober 1960 fann Regeringsrätten ej skäl att göra ändring i förhandsbeskedet.

(Stockholm den 12 januari 1961)

RI: 11

1) Angående avdrag vid 1961 års taxering för avgifter enligt lagen om försäkring för allmän tilläggspension.

Svenska arbetsgivareföreningen framhöll år 1955 i skrivelse till riksskattenämnden bland annat att det vore nödvändigt för arbetsgivarna att vid utfästelser om pension till anställda göra förbehåll för det fall att arbetsgivarna i annan ordning bleve nödgade att finansiera sådana pensioner. Föreningen — som vid skrivelsen fogat förslag till normalstadgar för pensionsstiftelse för arbetare och till normalpensionsreglemente för arbetare — hemställde därför om riksskattenämndens uttalande att, om sådant förbehåll gjordes på sätt och under villkor härnedan närmare anges, bindande pensionsutfästelse enligt punkt 2 av anvisningarna till 29 § kommunalskattelagen likväl skulle anses föreligga och att förbehållet icke skulle påverka beräkningen av det s. k. investeringsskattetak.

De ingivna normalförslagen till stadgar och reglemente hade i nu förevarande avseenden, efter vissa av föreningen vidtagna jämkningar, följande lydelse:

§ 15 av reglementet: "Skulle bolaget genom lagstiftning, anslutning till ett för flera företag gemensamt pensioneringssystem eller annorledes bliva i sin egenkap av arbetsgivare förpliktat att direkt eller indirekt bidra till kostnaderna för pensionering av sådana hos företaget anställda, vilka avses med detta reglemente, eller deltaga i allmän tjänstepensionering, må pension enligt reglementet nedsättas. Nedsättning må för enskild pensionsberättigad högst ske med belopp motsvarande de nya pensionsförmåner, som denne genom det nya systemet eller genom förhöjning av tidigare förmåner totalt blir berättigad uppbära."

§ 10 av stadgarna: "Skulle bolaget genom lagstiftning, anslutning till ett för flera företag gemensamt pensionerings-

system eller annorledes bliva i sin egen-
skap av arbetsgivare förpliktad att direkt
eller indirekt bidra till kostnaderna för
pensionering av sådana hos företaget an-
ställda, vilka avses med dessa stadgar, el-
ler delta i allmän tjänstepensionering,
skola stiftelsens tillgångar — i den mån
de ej erfordras för tryggnad av alltjämt
kvarstående tidigare pensionsutfästelser
— så långt de ifrågavarande medlen för-
slå och innan bolagets egna tillgångar ta-
gas i anspråk för ändamålet, användas
till fullgörande av de nya förpliktelser,
vilka sålunda komma att åvila bolaget.”

Riksskattenämnden beslöt den 8 de-
cember 1955 att såsom anvisning till led-
ning för taxeringsmyndigheterna göra
följande uttalande:

Den omständigheten att i pensionsreg-
lemente intagits förbehåll om rätt att ned-
sätta pension i de fall och i den omfatt-
ning, som anges i ovan intagna förslag
till lydelse av § 15 av förslag till normal-
pensionsreglemente för arbetare, bör icke
vid prövning av fråga om rätt till av-
drag för avsättning till pensionsstiftelsen
föranleda till att bindande pensionsutfäs-
telse icke skulle anses föreligga i den me-
ning, som avses i punkt 2 tredje stycket
anvisningarna¹ till 29 § kommunalskatte-
lagen, eller till beräkning av lägre maxi-
mibelopp för stiftelsens förmögenhet än
som skulle gälla därest utfästelsen icke
varit förenad med förbehåll som ovan
sägs; förutsättning härför måste dock
vara att genom bestämmelse i stiftelsens
stadgar, avfattad i enlighet med ovan in-
tagna förslag till lydelse av § 10 av nor-
malstadgarna, garanti vinnes för att ge-
nom nedsättningen friställda medel an-

¹ S. F. S. 1955, nr 255.

R I: 14

vändas på sätt och för ändamål som i
sistnämnda paragraf anges.

Nämnda anvisning har enligt beslut av
riksskattenämnden den 20 maj 1960 upp-
hävt med verkan från och med 1960 års
taxering (Meddelanden från riksskatte-
nämnden Ser I, nr 3 år 1960 punkt 1).

I anslutning till vad sålunda förekom-
mit har riksskattenämnden den 16 decem-
ber 1960 beslutat att såsom *anvisning till
ledning för taxeringsmyndigheterna* göra
följande uttalande:

Med hänsyn till det oklara läge, som
alltjämt råder i fråga om samordningen
mellan äldre pensionsanordningar och den
år 1959 lagfästa allmänna tilläggspensio-
neringen, och då det för många företag
icke är faktiskt möjligt att redan till 1961
års taxering klarlägga om och i vad mån
stiftelsemedel blivit friställda till följd av
genomförandet av den allmänna tilläggs-
pensioneringen och industriens tilläggs-
pensionering, bör från taxeringsmyndig-
heternas sida icke krävas att — på sätt
enligt ovannämnda, den 8 december 1955
meddelade anvisning förutsatts — före-
tagen redan under beskattningsåret 1960
använda friställda stiftelsemedel för be-
talning av ATP-avgifter innan företagets
egna tillgångar tagas i anspråk för ända-
målet.

2) Angående avdrag för vissa pen- sionsavgifter, som för år 1961 å konto inbetalas till Svenska Personal-Pen- sionskassan (Jfr nr 2/1960 p. 1).

Riksskattenämnden beslöt den 14 janu-
ari 1960 under § 6 i protokollet — på
framställning av Svenska Personal-Pen-
sionskassan (SPP) — att med hänsyn till
då pågående förhandlingar i pensionsfrå-
gan mellan vissa arbetsgivar- och tjänste-

manuaorganisationer såsom anvisning till ledning för taxeringsmyndigheterna göra följande uttalande:

Vid taxering för beskattningsår, som motsvarar kalenderåret 1960 eller vari någon del av kalenderåret 1960 ingår, bör vid beräkning av inkomst av rörelse avdrag medgivnas för sådana pensionsavgifter, som för år 1960 inbetalats å konto till Svenska Personal-Pensionskassan (SPP) på villkor att eventuellt för mycket erlagda avgifter skola återbetalas i samband med en retroaktiv anpassning av försäkringarna till den allmänna tilläggs pensioneringen avseende tiden fr. o. m. den 1 januari 1960. Härvid förutsättes, att försäkringarna i övrigt uppfylla i anvisningarna till 31 § kommunalskattelagen angivna förutsättningar för att försäkring skall anses som pensionsförsäkring. Eventuellt återbetalade avgifter böra upptagas som skattepliktig inkomst för mottagaren.

Riksskattenämnden fann däremot för det dåvarande icke skäl föreligga att meddela anvisning beträffande avgifter, som eventuellt kunde komma att å konto inbetalas för år 1961.

I skrivelse, som inkommit till riksskattenämnden den 22 december 1960, har Svenska Personal-Pensionskassan anfört bl. a. följande:

Förhandlingarna om anpassning av SPP:s försäkringar till den allmänna tilläggs pensioneringen har ännu icke hunnit slutföras för vissa grupper. Även inom branscher, där de centrala förhandlingarna avslutats, förekommer det att enskilda företag ännu icke kunnat taga ställning i anpassningsfrågan. Motsvarande gäller vissa företag, för vilka pensionsfrågans lösning icke är beroende av

centrala förhandlingar. Vidare kommer SPP:s arbete med anpassningen av försäkringarna att taga avsevärd tid. Det är således angeläget, att hittillsvarande anordning med å kontobetalning får gälla även avgifter som inbetalas för år 1961. SPP får därför hemställa, att Riksskattenämnden måtte till ledning för taxeringsmyndigheterna utfärda anvisning härom.

Riksskattenämnden har den 9 och 10 januari 1961 beslutat att såsom *anvisning till ledning för taxeringsmyndigheterna* göra följande uttalande:

Vid taxering för beskattningsår, som motsvarar kalenderåret 1961 eller vari någon del av kalenderåret 1961 ingår, bör vid beräkning av inkomst av rörelse avdrag medgivnas för sådana pensionsavgifter, som för år 1961 inbetalats å konto till Svenska Personal-Pensionskassan (SPP) på villkor att eventuellt för mycket erlagda avgifter skola återbetalas i samband med en retroaktiv anpassning av försäkringarna till den allmänna tilläggs pensioneringen avseende tiden fr. o. m. den 1 januari 1960. Härvid förutsättes, att försäkringarna i övrigt uppfylla i anvisningarna till 31 § kommunalskattelagen angivna förutsättningar för att försäkring skall anses som pensionsförsäkring. Eventuellt återbetalade avgifter böra upptagas som skattepliktig inkomst för mottagaren.

3) Fråga om vissa tjänstepensionsförsäkringar uppfylla i punkt 1 av anvisningarna till 31 § KL angivna förutsättningar för att pensionsförsäkring skall föreligga.

Livförsäkringsaktiebolaget Skandia, Stockholm, har i skrivelse den 15 okto-

R I: 15

ber 1960 hos riksskattenämnden anhållit om förhandsbesked, huruvida — i vissa särskilt angivna, i samband med anpassning av tjänstepensionsförsäkringar till den allmänna tilläggspensionen (ATP) uppkommande fall — vid förkortning av premiebetalningstiden för pensionsförsäkring eller vid tecknande av sådan försäkring, motsvarande under anpassningstiden förekommande löneökning, det garanterade antal år, varunder pensionen skall utgå, kan — utan att försäkringen förlorar karaktären av pensionsförsäkring i kommunalskattelagens mening — bibehållas i enlighet med det ursprungliga avtalet respektive bestämmas i relation till den tid, som återstår till den försäkrades pensionsålder, även om premiebetalningen sannolikt dessförinnan kommer att avbrytas. Vid skrivelsen har bolaget fogat Svenska livförsäkringsbolags skattnämnds yttrande (nr 580) den 7 oktober 1960 i frågan.

Bakgrunden till bolagets framställning är att den 30 juni 1960 träffats en överenskommelse mellan Svenska arbetsgivarreföreningen, å ena, samt Svenska industritjänstemannaförbundet och Sveriges arbetsledareförbundet, å andra sidan, enligt vilken överenskommelse de avtalsslutande parterna rekommenderat en viss pensionsplan. På grund av ATP och övergången till den nya pensionsplanen skall för de av planen berörda tjänstepensionsförsäkringarna, i den mån de kunna avlösas av ATP, i princip icke verkställas någon premiebetalning efter den 31 december 1959. Försäkringarna skola i angiven utsträckning ändras till fribrev. Då emellertid ATP icke lämnar något försäkringsskydd under åren 1960 och 1961 — och då försäkringsfall som inträffar

under år 1962 berättigar till ersättning allenast från år 1963 — skall, enligt pensionsplanen, redan gällande tjänstepensionsförsäkringar förlängas att — utöver nyssnämnda fribrev — såsom en form av riskförsäkringar för invalid- och efterlevandepension gälla för dessa år, så att ett oförändrat försäkringsskydd bibehålles under angivna tid. För den händelse bestående invaliditet skulle inträda under åren 1960 eller 1961, därvid ATP således ej ger pensionsrätt åt de försäkrade, skola försäkringarna även omfatta tidigare utfäst ålderspension då pensionsåldern uppnås och — vid dödsfall — efterlevandepension. Anledningen till att försäkringarnas fribrevsvärden måste fastställas redan per den 31 december 1959 är, att denna dag enligt pensionsplanen skall vara utgångspunkt för beräklandet av de med ATP samordnade pensionsförmånerna och kostnaderna för dessa. Enligt planen skola förekomma vissa pensionsförmåner utöver ATP men från dessa tilläggsförmåner skola nämnda fribrevsvärden avräknas. Vid ändringen till fribrev har emellertid i många fall premiebetalningen icke löpt i så stort antal år att detta står i den relation till garantitiden, som angives i anvisningarna till 31 § kommunalskattelagen. — Vidare kunna under åren 1960 och 1961 i ett stort antal fall förekomma löneökningar, vilka även kunna påverka pensionsbeloppen. I den mån den pension, som löneökningen bildar underlag för, kan avlösas av ATP, skall för nämnda år tecknas försäkring avseende invalid- och efterlevandepension.

Riksskattenämnden har den 5 december 1960 — i syfte att underlätta en samordning mellan den allmänna tilläggspensio-

nen och tjänstepensionsförsäkring enligt rekommendationen av den 30 juni 1960 — beslutat att såsom *anvisning till ledning för taxeringsmyndigheterna* göra följande uttalande:

Sådana tjänstepensionsförsäkringar, som äro utformade i enlighet med vad nedan anges, böra anses uppfylla i punkt 1 av anvisningarna till 31 § kommunal-skattelagen angivna förutsättningar för att pensionsförsäkring skall föreligga; härvid förutsättes dock, att försäkringarna i övrigt uppfylla i nyssnämnda anvisningar angivna förutsättningar samt att — då fråga är om avdrag från intäkt av tjänst — försäkringarna äro att anse såsom tagna i samband med tjänst.

Vad sålunda sagts gäller

a) försäkring som, i överensstämmelse med nyssnämnda rekommendation, i fråga om ålderspension ändrats till fribrev per den 31 december 1959 och under åren 1960, 1961 och 1962 förutom nämnda ålderspension endast avser invalid- och efterlevandepension, därvid någon ändring ej skett i fråga om det garanterade antal år, varunder enligt det ursprungliga avtalet pensionen skall utgå; samt

b) försäkring som, likaledes i överensstämmelse med nyssnämnda rekommendation, i anledning av beviljad löneökning tecknats under år 1960 eller 1961 och för vilken avtalats ett garanterat antal år, som med högst fem år överstiger det antal år som återstår till den försäkrades pensionsålder.

4) Angående avdrag för pensionsutfästelse enligt det s. k. PRI-systemet m. m. vid 1961 års taxering.

Svenska arbetsgivareföreningen anförde i skrivelser till riksskattenämnden den

22 december 1960 och den 19 januari 1961 i huvudsak följande. Arbetsgivareföreningen, Svenska industritjänstemannaförbundet och Sveriges arbetsledareförbund träffade den 30 juni 1960 en överenskommelse rörande plan för kompletterande pensionsförmåner vid sidan av lagen om försäkring för allmän tilläggs-pension (ATP) och lagen om folkpensionering. Överenskommelsen hade formen av en rekommendation, som under hösten 1960 antogs av samtliga de till arbetsgivareföreningen anslutna förbunden.

De kompletterande pensionsförmåner-na skulle enligt överenskommelsen beredas de anställda enligt det enskilda företags bestämmande antingen genom tecknande av pensionsförsäkring eller på annat betryggande sätt. Den 26 oktober 1960 träffades överenskommelse mellan ovan-nämnda parter om villkoren för pensionering utan försäkring. I det system, som skulle tillskapas enligt sistnämnda överenskommelse, skulle administrationen — uträkning och utbetalning av pensioner m. m. — i huvudsak ombesörjas av ett särskilt organ, Pensionsregistreringsinstitutet (PRI). Varje företag, som anslöte sig till systemet (det s. k. PRI-systemet), skulle till tryggande av förmånerna dels teckna kreditförsäkring i Försäkringsbolaget Pensionsgaranti, ömsesidigt, dels inrätta en särskild pensionsstiftelse och till denna avsätta ett belopp motsvarande den av PRI beräknade pensionskulden. Även arbetsgivare, som icke vore delägare i arbetsgivareföreningen, hade möjlighet att ansluta sig till systemet. Detta hade utarbetats i nära samråd med Kungl. försäkringsinspektionen och Svenska Personal-Pensionskassan (SPP). Endast den ålderspension, som

intjänades från och med den 1 januari 1960, omfattades av PRI-systemet.

PRI torde endast för vissa företag hinna beräkna pensionsskulden innan företagen hade att avlämna självdeklaration år 1961. Vid ett flertal företag torde icke heller uträkningen av pensionsförmåner ha hunnit verkställas före nämnda tidpunkt. Med hänsyn till ovannämnda omständigheter vore det enligt arbetsgivareföreningens uppfattning synnerligen angeläget att företagen utan utredning i det enskilda fallet kunde enligt någon enkel metod beräkna avsättningen vid 1961 års taxering. En på statistiskt underlag grundad generell beräkning hade givit till resultat, att pensionsskulden motsvarande de nya utfästelserna enligt PRI-systemet kunde antagas vid 1960 års utgång uppgå till ett belopp motsvarande 5,7 % av lönesumman för tjänstemän i intjänandeålder, d. v. s. i åldrarna 25—65 år för man (vid pensionsåldern 65 år) och 30—60 år för kvinna (vid pensionsåldern 60 år).

Arbetsgivareföreningen anförde vidare följande. Enligt bestämmelserna i punkt 2 tredje stycket anvisningarna till 29 § kommunalskattelagen finge avdrag för avsättning till pensionsstiftelse icke medgivas med högre belopp än som — bedömt på grundval av förhållandena vid beskattningsårets utgång — erfordrades för att jämte framtida avgifter säkerställa pensionerna. Avdrag finge sålunda ske högst för de på beskattningsåret och tidigare år belöpande pensionskostnaderna men icke för framtida kostnader.

Den anpassning av tidigare pensionsutfästelser till ATP som nu skett hade för tjänstemän med oantastbara pensionsutfästelser icke inneburit någon minsk-

ning av fribrevsvärdet, i allmänhet beräknat per den 31 december 1959. En tjänsteman med sådan pensionsrätt hade således, om avgång ur tjänst skett efter den 31 december 1959, rätt till minst sagda fribrevsvärde.

I ovannämnda anvisningspunkt berördes ej det fall, att en oantastbar pensionsutfästelse nedsattes till fribrev eller eljest reducerades med garanterande av att arbetstagaren skulle vara berättigad till minst det intjänade fribrevsvärdet vid den tidpunkt, då nedsättningen skedde. Hur skattetaket därvid påverkades hade före ATP:s införande varit av mindre intresse, då frågan i huvudsak endast torde ha aktualiserats i samband med att en pensionsutfästelse nedsattes till fribrev vid avgång ur tjänst. Då en allmän anpassning nu skett till ATP, hade frågan emellertid fått stor betydelse.

Som framginge av det ovan sagda, måste vid oantastbar pensionering på förfluten tid anses belöpa kostnader motsvarande kapitalvärdet av fribrevet vid varje tidpunkt. Detta kapitalvärde motsvarade företagens upplupna pensions-skuld. I princip måste företaget kunna påföra rörelsen så stora belopp i form av avdragsgill avsättning till pensionsstiftelse, att de motsvarade kostnaden för inköp mot engångspremie av pensionsförsäkring av det intjänade fribrevsvärdet. Vid skattetakets beräkning borde därför enligt arbetsgivareföreningen icke antagas, att några framtida avgifter erfordrades för säkerställande av pensionsutfästelse, som nedsatts till fribrev.

Föreningen hemställde, att riksskatte-nämnden i anvisning till ledning för taxeringsmyndigheterna måtte uttala, dels att vid 1961 års taxering det försäkrings-

tekniskt beräknade värdet av utfästelserna enligt PRI-systemet måtte — därest särskild utredning av vederbörande företag icke förebragtes — anses uppgå till 5,7 % av lönesumman för år 1960 för tjänstemän i intjänandeålder eller, i förekommande fall, för den del av kalenderåret 1960, som fölle inom det beskattningsår för vilket taxering i första instans skedde år 1961, dels ock att vid beräkning av det belopp, med vilket avdrag för avsättning till pensionsstiftelse finge ske, icke borde antagas, att några framtida avgifter erfordrades för säkerställande av sådan pensionsutfästelse, som nedsatts till fribrev, eller — därest utfästelsen icke nedsatts ända till fribrev — för den del av utfästelsen, som motsvarade intjänat fribrevsvärde.

Riksskattenämnden har — efter remissbehandling av skrivelserna och efter att ha hållit sammanträde med representanter för arbetsgivareföreningen, allmänna ombudet vid mellankommunala provningsnämnden m. fl. — den 7 februari 1961 beslutat att *såsom anvisning till ledning för taxeringsmyndigheterna* göra följande uttalande:

Med hänsyn till det läge, som uppkommit genom införandet av ATP och den i anslutning därtill överenskomna anpassningen av tidigare pensionsutfästelser till ATP, bör vid beräkning av avdragsgill avsättning till pensionsstiftelse *vid 1961 års taxering* — under förutsättning att övriga i kommunalskattelagen angivna villkor för avdragsrätt föreligga — avdrag medgivas enligt följande beräkningsgrunder.

Under förutsättning att det framstår som sannolikt, att nedan omförmälda avdrag för pensionsutfästelser enligt PRI-

systemet jämte behållningen i äldre stiftelser vid beskattningsårets utgång rymmes inom det för vederbörande företag enligt reglerna i kommunalskattelagen gällande skattetaket, bör avdrag för pensionsutfästelse enligt PRI-systemet utan särskild utredning medgivas med ett belopp motsvarande 5,7 procent av lönesumman för år 1960 för tjänstemän i intjänandeålder eller, i förekommande fall, 5,7 procent av den del av nämnda lönesumma, som belöper på det beskattningsår för vilket taxering i första instans sker år 1961. Härvid förutsättes, i överensstämmelse med vad ovan angivits, att i lönesumman icke medräknas lön till personer, som avses i punkt 2 fjärde stycket anvisningarna till 29 § kommunalskattelagen. Vidare förutsättes, att de skriftliga besked med närmare uppgift om vederbörandes pensionsförmåner, som avses skola av respektive företag tillställas envar tjänsteman, erhålla sådan utformning att deras karaktär av bindande pensionsutfästelser klart framgår.

Beträffande tidigare utfästelser om oantastbar pension, som enligt ifrågavarande överenskommelse nedsatts till fribrev, bör den avdragsgilla avsättningen anses uppgå högst till ett belopp, som jämte tidigare behållning motsvarar kapitalvärdet av fribreven vid utgången av år 1959. Det sagda innebär, att man med avseende å nämnda värde icke bör räkna med framtida avgifter. Vid beräkning av avsättningen böra emellertid medräknas endast direkt utfästa pensioner; pensioner till sådana anställda, som visserligen anmälts till försäkring hos SPP eller annat försäkringsföretag men som icke erhållit bindande utfästelse om pension, böra följaktligen icke medräknas.

R I: 19

Avdrag för avsättning till pensionsstiftelse för tryggande av utfästelser enligt PRI-systemet bör godkännas oaktat utfästelserna lämnats efter beskattningsårets utgång blott utfästelserna äro lämnade vid den tid då taxeringen prövas. Den omständigheten att pensionsstiftelse bildats, ställts under tillsyn eller fått stadgarna av tillsynsmyndigheten fastställda efter beskattningsårets utgång bör icke heller utgöra hinder för avdrag för avsättning blott stiftelsen bildats, ställts under tillsyn och fått stadgarna fastställda vid den tid då taxeringen prövas.

5) Fråga bl. a. om värdesättning av försäkringsföretags aktier, förvärvade i utbyte mot andra aktier.

(Jfr nr 1/1959 p. 3, nr 5/1960 p. 2 och nr 1/1961 p. 7).

I framställning från ett försäkringsbolag om förhandsbesked anfördes bland annat:

Enligt de av riksskattenämnden den 25 november 1958 utfärdade anvisningarna angående försäkringsföretagens lagervärdering gäller beträffande aktier, att dessa må upptagas till ett lägsta belopp utgörande antingen det totala anskaffningsvärdet för hela innehavet av aktier eller till 60 % av det totala marknadsvärdet å aktieportföljen på balansdagen. För sökandebolaget, som förhållandevis tidigt förvärvade betydande aktieposter, tillämpas det förstnämnda värderingsalternativet, d. v. s. att aktierna upptages till summan av anskaffningsvärdena.

I sökandebolagets värdepappersportfölj ingår ett antal aktier i Försäkrings AB Svea-Nornan till ett anskaffningsvärde av 1.039.822 kr och ett bokfört värde av 1.030.088 kr.

Ett samgående mellan Försäkrings AB Skandia och Försäkrings AB Svea-Nornan har beslutats, vilket samgående tekniskt genomföres på det sättet, att innehavare av aktier i Svea-Nornan äger att efter särskilda regler i utbyte mot dessa aktier erhålla dels aktier i Skandia, dels ett kontantbelopp; allt i överensstämmelse med de anordningar, som närmare refererats i Meddelanden från Riksskattenämnden 1960 nr 5:2. Riksskattenämnden har såsom anvisning till ledning för taxeringsmyndigheterna beslutat uttala att — vid tillämpningen av reglerna om realisationsvinstbeskattning — aktie i Svea-Nornan, som enligt de angivna villkoren överlättes till Skandia, anses avyttrad den dag, teckning av den nya aktien i Skandia sker, ävensom att avyttringen ifråga om varje aktie i Svea-Nornan bör anses ha skett till det pris som motsvarar den hos Stockholms fondbörs teckningsdagen noterade lägsta betalkursen å aktier i Skandia — dock lägst den noterade köpkursen — med tillägg av 25 kr.

Sökandebolaget har i överensstämmelse med de angivna villkoren tecknat aktier i Skandia. Vid ifrågavarande tillfälle hade sökandebolagets innehav av aktier i Svea-Nornan ett värde enligt reglerna i de nu angivna anvisningarna av 2.194.800 kr inkl. det omförmälda kontantbeloppet av 25 kr per aktie. I och för upprättande av sökandebolagets bokslut för verksamhetsåret 1960 är det erforderligt, att klarhet vinnes, vilket anskaffningsvärde aktierna i Skandia skall anses ha, när det gäller lagervärderingen. Vidare är det av betydelse, att upplysning kan erhållas, hur beloppet 25 kr per Svea-Nornan-aktie eller sammanlagt

177.000 kr skall behandlas i bolagets blivande bokslut och deklaration.

Sökandebolaget anhöll om förhandsbesked i följande hänseenden:

1. Hur skall vid lagervärderingen hos sökandebolaget anskaffningsvärdet av Skandia-aktierna beräknas? Kan som anskaffningsvärde godkännas det ursprungliga anskaffningspriset för de utbytta Svea-Nornan-aktierna eventuellt med avdrag för under punkt 2 nedan angivet kontantbelopp?

2. Hur skall ur skattesynpunkt det kontantbelopp som sökandebolaget erhåller i samband med aktieutbytet behandlas?

Den 15 december 1960 meddelade riksskattenämnden följande förhandsbesked: Riksskattenämnden finner, att sökandebolagets innehav av aktier i Försäkringsaktiebolaget Svea-Nornan utgör omsättningstillgång i sökandebolagets rörelse samt att det planerade utbytet av nämnda aktiepost mot aktier i Försäkringsaktiebolaget Skandia jämte visst kontantbelopp bör betraktas såsom avyttring av en omsättningstillgång och inköp av en annan sådan.

På grund härav förklarar riksskattenämnden, att sökandebolaget i beskattningshänseende skall såsom anskaffningsvärde å de vid utbytet erhållna aktierna i Försäkringsaktiebolaget Skandia upptaga det belopp, som motsvarar den å Stockholms fondbörs teckningsdagen noterade lägsta betalkursen å aktierna i Skandia, dock lägst den noterade köpkursen.

Vidare förklarar riksskattenämnden att det kontantbelopp, som sökandebolaget erhåller i samband med aktieutbytet, skall av bolaget upptagas såsom likvid för försåld omsättningstillgång.

6) Aktiebolag har med anledning av jubileum erbjudit de anställda gratis utlandsresa. Fråga om avdrag för kostnaden härför och om skatteplikt för förmånen.

I ärende angående framställning från ett aktiebolag och en hos bolaget anställd arbetare K om förhandsbesked förekom i huvudsak följande. Med anledning av sökandebolagets 50-årsjubileum år 1961 hade bolaget planerat att dess personal i stället för medaljer, gratifikationer eller dylikt skulle erhålla semester på bolagets bekostnad i Italien under försommaren 1961. Kostnaden för 15 dagars vistelse i Italien jämte tur- och returresa beräknades till cirka 600 kronor per person. Resan skulle göras i tre grupper. Gift person, som varit i bolagets tjänst i 20 år eller längre tid, skulle få rätt att medtaga hustru, därvid kostnaden skulle bestridas av bolaget. Den, som varit anställd hos bolaget mellan 10 och 20 år, skulle erhålla — förutom sin egen resa helt betalad — bidrag till sin hustrus resa med 1/10 av kostnaden för varje år, varmed tjänstetiden översteg 10 år. Under resan skulle även studiebesök göras vid italienska anläggningar i samma bransch som sökandebolagets. För den händelse någon anställd icke skulle vilja utnyttja bolagets erbjudande, skulle icke kompensation i någon form lämnas härför. Bolaget beräknade den totala kostnaden till cirka 75.000 kronor.

Bolaget anhöll om förhandsbesked bl. a. huruvida dessa kostnader utgjorde för bolaget avdragsgill kostnad. K, som vore gift och anställd hos sökandebolaget sedan över 20 år tillbaka, hemställde om förhandsbesked, huruvida förmånen utgjorde för honom skattepliktig inkomst.

R I: 21

Den 22 november 1960 meddelade riksskattenämnden följande förhandsbesked: Riksskattenämnden finner, att kostnaden för den planerade gemensamma semesterresan för sökandebolagets personal får anses utgöra omkostnad i bolagets rörelse. På grund härav förklarar riksskattenämnden kostnaden vara avdragsgill vid bolagets inkomsttaxering.

Då förmånen att få deltaga i resan utgår på grund av anställning hos bolaget och då den beräknade kostnaden för resan — 600 kronor för en person — kan anses ligga inom ramen för vad arbetstagare numera i stor utsträckning äro beredda att en eller annan gång utgiva såsom semesterkostnad, förklarar riksskattenämnden vidare, att kostnaden för sökanden K:s — och i förekommande fall hans hustru — deltagande i resan utgör för K skattepliktig inkomst.

7) Fråga om vid vilken tidpunkt ett till personalstiftelse avsatt belopp skall vara inbetalt till stiftelsen.

I ärende angående framställning från ett aktiebolag om förhandsbesked förekom i huvudsak följande. Sökandebolaget hade bildat en personalstiftelse avsedd bl. a. att främja de hos bolaget anställdas bostadsförsörjning. Anmälan om stiftelsens ställande under tillsyn av vederbörande länsstyrelse hade ingivits. Sökandebolaget hade för avsikt att i bolagets bokslut per den 31 augusti 1960 avsätta 200.000 kronor till stiftelsen. Den tillämnade avsättningen skulle bokföras såsom skuld i bolagets räkenskaper per bokslutsdagen. Sedan bolagsstämman godkänt beslutet om avsättningen skulle medel motsvarande den gjorda avsättningen kontant överlämnas till stiftelsen. Detta

beräknades ske före utgången av år 1960. Vidare avsåg bolaget att vid 1961 års allmänna självdeklaration foga avskrift av kvitto, utvisande att det avsatta beloppet vid tidpunkten för avgivandet av deklarationen kontant inbetalts till stiftelsen.

Då bolagets expansion i mycket vore beroende av dess möjligheter att främja de anställdas bostadsförsörjning och då det för övriga bokslutsdispositioner vore av väsentlig betydelse att erhålla klarhet, huruvida avdrag för avsättningen skulle medgivas vid 1961 eller 1962 års taxering anhöll bolaget om förhandsbesked, huruvida avdrag kunde erhållas vid 1961 års taxering för den tilltänkta avsättningen.

Den 22 november 1960 meddelade riksskattenämnden följande förhandsbesked: Riksskattenämnden förklarar att, därest sökandebolaget i bokslutet per den 31 augusti 1960 avsätter ifrågavarande belopp å 200.000 kronor samt före den tidpunkt, då bolaget har att avlämna allmän självdeklaration till ledning för 1961 års taxering, till personalstiftelsen kontant inbetalar sålunda avsatt belopp, sökandebolaget äger åtnjuta avdrag för avsättningen vid 1961 års taxering.

Härvid förutsättes, att i kommunal-skattelagen stadgade förutsättningar för avdragsrätt i övrigt föreligga.

8) Fråga om skattskyldighet i visst fall för ersättning för hyresrätt.

I ärende angående framställning om förhandsbesked förekom i huvudsak följande. Genom hyreskontrakt den 31 mars 1940 förhyrde sökandens svärfar E en kontorslägenhet i en fastighet i Stockholm, i vilken han som enskild firma be-

drev rörelse. E avled år 1944 och efterlämnade såsom arvingar bl. a. sonen S, som var sökandens make. Denne efterträdde sin fader som företagets ledare. Efter E:s död ombildades firman till ett aktiebolag, som därefter utövade rörelsen i samma lokaler. Hyresvärden ville emellertid icke överföra hyreskontraktet på det nybildade bolaget, men godkände att E:s dödsbo i andra hand uthyrde lokalerna till bolaget. Av praktiska skäl betalades hyran i fortsättningen av bolaget direkt till hyresvärden. Aktierna i bolaget tillskiftades sedermera S. Denne avled år 1958 och efterlämnade därvid sökanden såsom enda dödsbodelägare samt syskon som efterarvingar. Mellan sökanden och hennes make förelåg äktenskapsförord, enligt vilket all egendom förvärvad före och under äktenskapet av någongdera parten skulle vara den förvärvades enskilda egendom. Vidare förelåg ett inbördes testamente, enligt vilket den efterlevande skulle med full äganderätt erhålla all den avlidnes egendom. Sedan dödsbodelägarna efter E i skriftlig handling i maj 1960 förklarat sig icke ha något att erinra mot att hyresrätten till ifrågavarande lokaler överläts på S:s dödsbo, överfördes hyresrätten till lokalerna enligt kontrakt den 31 maj 1960 från och med den 1 juli 1960 direkt på sökanden. Bolagets rörelse hade upphört och hade efter den 30 juni 1960 icke bedrivits i lokalerna. Bolaget trädde i likvidation i juli 1960. Sökanden hade för egen del ingen användning av lokalerna. Sökanden hade nu för avsikt att överlåta hyresrätten till annan person.

Sökanden anhöll om förhandsbesked huruvida den ersättning hon kunde komma att uppbära för överlåtelse av hyres-

rätten utgjorde för henne skattepliktig intäkt.

Den 21 oktober 1960 meddelade riksskattenämnden följande förhandsbesked: Riksskattenämnden finner att sökanden, såvitt visats, icke bedrivit eller bedriver rörelse, vari hyresrätten utgjort tillgång, samt att sökanden icke förvärvat hyresrätten genom realisationsvinstgrundande fång. På grund härav förklarar riksskattenämnden att ifrågakomna ersättning för överlåtelse under år 1960 eller 1961 av hyresrätten till den av sökanden förhyrda kontorslägenheten icke utgör för henne skattepliktig intäkt.

9) Fråga huruvida inbetalning av medel å investeringskonto verkstälts inom föreskriven tid.

I ärende angående framställning från ett aktiebolag om förhandsbesked förekom i huvudsak följande. Sökandebolaget hade beslutat att för det beskattningsår, för vilket taxering i första instans äger rum år 1961, inbetala 1.000.000 kronor å konto för investering i rörelse i riksbanken. På grund av vissa omständigheter hade beloppet insatts å riksbankens postgirokonto genom kontant inbetalning på ett postkontor i den stad, där bolaget hade sitt säte, först den 31 oktober 1960. Insättningen hade kompletterats med iltelegramremissa. Medlen hade bokförts å postgirokontoret den 1 november 1960 och hos riksbanken nästföljande dag.

Sökandebolaget anhöll om förhandsbesked, huruvida bolaget — men hänsyn till föreskrifterna i andra stycket p. 2) av övergångsbestämmelserna till förordningen den 3 juni 1960 (nr 236) angående ändring i förordningen den 27 maj

1955 (nr 256) om investeringsfonder för konjunkturutjämning — vid 1961 års taxering ägde njuta avdrag för ifrågavarande avsättning utan hinder av bestämmelserna i 3 § förordningen den 27 maj 1955 (nr 256).

Den 5 december 1960 meddelade riksskattenämnden följande förhandsbesked: Riksskattenämnden finner, att ifrågavarande inbetalning i riksbanken icke verkställts inom den tid, som föreskrivits i andra stycket p. 2) av övergångsbestäm-

melserna till förordningen den 3 juni 1960 (nr 236) angående ändring i förordningen den 27 maj 1955 (nr 256) om investeringsfonder för konjunkturutjämning.

På grund härav förklarar riksskattenämnden, att sökandebolaget icke är på grund av ifrågavarande inbetalning berättigat åtnjuta de förmåner, varom förmåles i andra stycket p. 2) och p. 3) av förenämnda övergångsbestämmelser.

(Stockholm den 14 mars 1961)

R I: 24

I

Meddelanden från

Riksskattenämnden

Årg. 10

Nr 3 1961

1) Angående ändring av vissa för taxerings- och debiteringsarbetet avsedda formulär (Jfr Svensk författningssamling 1960:745).

Riksskattenämnden har beslutat att följande formulär skola erhålla ändrad lydelse.

Underrättelser: Underr. 11, Underr. 11 a, Underr. 13 och Underr. 20 avseende underrättelse om ifrågasatt avvikelse från självdeklaration, underrättelse om avvikelse från självdeklaration, underrättelse om påförd taxering samt underrättelse enligt 66 § tredje stycket taxeringsförordningen.

Taxeringslängder: 13 I A, 13 I B, 13 I C, S 13 I A, S 13 I B och S 13 I C (ytterark och innerark) samt 13 I Aa, 17, 18 A och 18 B.

Debiteringslängder: Debiteringslängd över slutlig skatt samt summeringslängd till debiteringslängd över slutlig skatt.

Uppbördskort och debetsedlar: Uppbördskort och debetsedel (jämte skattekort) å preliminär skatt för år 1961 samt uppbördskort och debetsedel å slutlig skatt på grund av 1961 års taxering.

De ändrade formulären för underrättelser, taxeringslängder och debiteringslängder skola användas första gången vid 1961 års taxering.

Redan tryckta exemplar av längdformuläret nr 17 må fortfarande begagnas.

2) Angående tillämpningen i vissa fall av de nya bestämmelserna om ortsavdrag.

I 48 § 2 mom. tredje stycket kommunalskattelagen i dess lydelse enligt lagen den 27 maj 1960, nr 172, stadgas bl. a. att ogift skattskyldig (varmed jämställes änka, änking eller frånskild) äger, därest han haft hemmavarande barn under 16 år, åtnjuta kommunalt ortsavdrag med samma belopp som skattskyldig, som under be-

R I: 25

skattningsåret varit gift och levt tillsammans med den andra maken. Jämlikt 8 § andra stycket förordningen om statlig inkomstskatt i dess lydelse enligt förordningen den 27 maj 1960, nr 173, skall motsvarande äga tillämpning beträffande statligt ortsavdrag. I 65 § första stycket kommunalskattelagen i dess lydelse enligt ovan angivna lag stadgas bl. a. att fråga, huruvida skattskyldig haft barn eller icke eller om barn är att räkna såsom hemmanlevande eller icke skall bedömas efter förhållandena den 1 november året näst före taxeringsåret. I andra stycket samma lagrum stadgas att i fråga om skattskyldig, som ingått äktenskap under beskattningsåret, skola de för gift skattskyldig gällande bestämmelserna — om icke annat följer av vad som stadgas i sista stycket — äga tillämpning först vid taxering för det därpå följande beskattningsåret. I sista stycket samma lagrum stadgas, att de för gift skattskyldig gällande bestämmelserna skola äga tillämpning jämväl i fråga om dem som, utan att vara gifta, leva tillsammans, om de tidigare varit föräknade i äktenskap eller gemensamt hava eller hava haft barn. Vidare stadgas i anvisningarna till 65 § kommunalskattelagen, i dess lydelse enligt lagen den 27 maj 1960, nr 172, att bestämmelsen i 65 § andra stycket kommunalskattelagen skall äga motsvarande tillämpning i fall som avses i paragrafens sista stycke samt att med äktenskaps ingående därvid är att jämställa att sammanlevnaden återupptagits efter äktenskapets upplösning eller att barn fötts eller — i fråga om sammanlevnad som börjar efter barnets födsel — att sammanlevnaden börjar. Nu angivna regler skola första gången tillämpas vid 1961 års taxering.

Riksskattenämnden har den 22 februari

R I: 26

1961 beslutat att såsom *anvisning till ledning för taxeringsmyndigheterna* göra följande uttalande.

Av förarbetena till ovan återgivna bestämmelser framgår att beträffande *sammanlevande* skattskyldiga, som skola *särtaxeras* men som gemensamt hava *hemmanlevande barn den 1 november* under beskattningsåret, ortsavdrag såsom för gift, med maken sammanlevande skattskyldig icke bör medgivas båda de skattskyldiga. Det sagda har avseende dels å ogifta föräldrar, vilkas barn fötts under beskattningsåret eller vilka, ehuru barnet fötts före beskattningsåret, påbörjat sammanlevnaden under sagda år, dels ock å makar, som ingått äktenskap under beskattningsåret. I angivna fall bör ortsavdrag såsom för gift, med maken sammanlevande skattskyldig medgivas allenast den ene av de skattskyldiga, medan den andre bör medgivas ortsavdrag såsom för ensamstående. Det högre avdraget bör — därest de skattskyldiga icke annorledes yrkat — medgivas den av de båda skattskyldiga, som har den högsta taxerade inkomsten.

3) I besvär över meddelat förhandsbesked äger sökanden icke angiva nya förutsättningar för beskedet.

I ärende angående framställning om förhandsbesked förekom bl. a. följande. Sökanden bedrev jordbruk och deklarerade inkomsten därav enligt kontantprincipen. Vid utgången av senaste beskattningsår utgjorde besättningen 13 kor, 17 ungdjur och 13 kalvar. Sökanden ämnade övergå till i huvudsak kreaturslös jordbruksdrift och därvid avytta samtliga nötkreatur utom en å två ko: och två å tre kalvar. I samband med omläggningen av jordbruksdriften ämnade sökanden

minska vallarealen och foderproduktionen ävensom arbetsstyrkan vid jordbruket. Däremot vore rivning eller ombyggnad av ladugårdarna eller nedmontering eller försäljning av mjölkmaskinsledningarna och dylikt icke påtänkt. Sökanden anhöll om förhandsbesked bl. a. huruvida ifrågakomma försäljning av kreatur vore att anse såsom realisation eller löpande försäljning.

Den 23 november 1960 meddelade riksskattenämnden, såvitt nu är i fråga, följande förhandsbesked: Då sökanden icke gjort sannolikt, att den tilltänkta avyttringen av nötkreatur skulle innebära en stadigvarande omläggning av jordbruksdriften, förklarar riksskattenämnden, att vid avyttringen erhållet vederlag jämlikt 21 § första stycket b) kommunalskattelagen skall i sin helhet upptagas såsom intäkt av jordbruksfastighet.

I besvär hos Regeringsrätten yrkade sökanden — under påstående bland annat att han ämnade avyttra samtliga nötkreatur, att djurstallarna komma att omändras till bärgningslängor (lador) och att mjölkmaskinsanläggningen skulle nedrivas och om möjligt avyttras — att Kungl. Maj:t måtte förklara intäkten vid försäljning av nötkreatursbesättningen icke utgöra skattepliktig inkomst.

Regeringsrätten meddelade den 21 mars 1961 följande utslag:

Kungl. Maj:t, som finner besvären kunna upptagas till prövning endast i vad de jämväl må anses innefatta yrkande om förklaring, att under de av klaganden i hans ansökan hos riksskattenämnden angivna förutsättningarna intäkten vid försäljning av nötkreatursbesättningen icke utgör skattepliktig inkomst, lämnar besvären härutinnan utan bifall.

4) I samband med skogsbrand uppburnen ersättning för förtidig avverkning av växande skog har förklarats utgöra skattepliktig intäkt.

I ärende angående framställning om förhandsbesked förekom i huvudsak följande. Under militär skjutövning hade brand vållats bl. a. på skogsområden tillhörande sökandens fastighet. Sökanden hade under år 1960 erhållit ersättning för brandskadorna å skogen från försäkringsbolag med bland annat c:a 50.000 kronor, rubricerat såsom ersättning för förtidig avverkning av skog, och c:a 18.000 kronor, som angivits avse teknisk skada av skog. Enligt de för skogsförsäkringen gällande allmänna försäkringsvillkoren lämnades i fråga om plantskog, ungskog eller annan icke avverkningsmogen skog ersättning för förtidig avverkning, beräknad enligt av kraftledningsskadeersättnings-sakkunniga år 1950 framlagda normer för bestämmande av ersättning för intrång av kraftledning å skogsmark. Ersättning för teknisk skada hade utgått med belopp, motsvarande den uppskattade skillnaden mellan rotposternas värde före branden och restbeståndets värde.

Sökanden anhöll om förhandsbesked dels huruvida den av sökanden uppburna ersättningen för förtidig avverkning av växande skog i samband med skogsbranden utgjorde skattepliktig inkomst, dels huruvida ersättningen vore att jämställa med köpeskilling enligt förordningen om taxering för inkomst av medel, som insatts å skogskonto, dels ock huruvida försäkringsersättningen för teknisk skada respektive för förtidig avverkning av växande skog — därest sistnämnda ersättning befunnas skattepliktig — vid tillämp-

R I: 27

ningen av nyssnämnda förordning vore att jämställa med köpeskilling för skog, som avyttrats genom upplåtelse av avverkningsrätt.

Den 15 december 1960 meddelade riksskattenämnden följande förhandsbesked: Riksskattenämnden förklarar, *att* av sökanden med anledning av skogsbranden uppbyren ersättning för förtidig avverkning av skog jämlikt p. 7 av anvisningarna till 21 § kommunalskattelagen utgör för sökanden skattepliktig intäkt av jordbruksfastighet, *att* nämnda ersättning ävensom ersättningen för teknisk skada å skog är att anse såsom sådan intäkt av skogsbruk, som avses i 1 § Kungl. förordningen den 27 mars 1954 (nr 142) om taxering för inkomst av medel, som insatts å skogskonto, *samt att* sökanden till följd härav äger rätt att erhålla uppskov med taxering till kommunal och statlig inkomstskatt enligt i nämnda förordning stadgade villkor för den del av ersättningsbeloppen, som insättes å skogskonto. Riksskattenämnden förklarar slutligen, *att* sökanden såvitt gäller ifrågavarande ersättningsbelopp — jämlikt grunderna för 2 § nämnda förordning — vid 1961 års taxering må medgivas uppskov med taxeringen till kommunal inkomstskatt och statlig inkomstskatt högst med ett belopp, motsvarande sextio procent av summan av ersättningsbeloppen.

I besvär hos Regeringsrätten yrkade sökanden, att ersättningen för förtidig avverkning av skog i samband med branden måtte förklaras utgöra icke skattepliktig intäkt av jordbruksfastighet.

I utslag den 21 mars 1961 fann Regeringsrätten ej skäl att göra ändring i förhandsbeskedet.

5) Fråga vid varulagervärdering om tillämpning i visst fall av den s. k. supplementärregeln I (Jfr nr 4/1959 p. 6).

I ärende angående framställning från ett aktiebolag om förhandsbesked förekom i huvudsak följande. Bolaget ämnade övertaga en under enskild firma driven rörelse. Firmans ägare vore ensam aktieägare i bolaget. Bolaget anhöll om förhandsbesked huruvida vid bolagets taxering efter övertagandet av rörelsen varulagret finge nedskrivas med 60 procent av medeltalet av värdena å lagren vid de två närmast föregående beskattningsåren ehuru rörelsen under ettdera eller båda av dessa år drivits såsom enskild firma.

Den 7 februari 1961 meddelade riksskattenämnden följande förhandsbesked: Riksskattenämnden förklarar, att sökandebolaget icke är berättigat att vid tillämpningen av punkt 1 sjätte stycket av anvisningarna till 41 § kommunalskattelagen beräkna i lagrummet avsett medeltalsvärde som om bolaget ägt ifrågavarande varulager redan före det beskattningsår, då lagret av bolaget förvärvades.

6) Fråga om avdrag för förvärvande av affärslokaler.

I ärende angående framställning från ett aktiebolag om förhandsbesked förekom i huvudsak följande. Sökandebolaget förvärvade år 1957 samtliga aktier i visst annat aktiebolag för att förskaffa sig hyresrätten till sistnämnda bolags lokaler i ett hus i Stockholm. Av köpeskillingen för aktierna, 145.310 kronor 4 öre, bokfördes i sökandebolagets räkenskaper 20.310 kronor 4 öre å aktiers konto samt återstoden, 125.000 kronor, å lokalens konto. Sökandebolaget hade alltifrån köpet nyttjat ifrå-

gavarande lokaler. Från och med den 1 januari 1960 hade hyresrätten överförs på sökandebolaget. Sökandebolaget hade nedlagt kostnader å tillhopa 109.121 kronor på renovering av lokalerna, vilka kostnader påförts lokalens konto, som där- efter uppgått till 234.121 kronor. Lokalens konto hade i boksluten för åren 1958 och 1959 nedskrivits med vissa belopp. Vid inkomsttaxeringen hade dock avdrag delvis vägrats för berörda nedskrivningar. Sökandebolaget ämnade under år 1960 försälja de sålunda förvärvade lokalerna för cirka 225.000 kronor. Samma år skulle dotterbolaget likvideras.

Sökandebolaget anhöll om förhandsbesked, huruvida det vid sin inkomsttaxering ägde åtnjuta avdrag för nedskrivning av såväl aktiekontot som lokalens konto till noll kronor.

Den 23 november 1960 meddelade riksskattenämnden följande förhandsbesked: Riksskattenämnden finner, att sökandebolaget förvärvat aktierna i dotterbolaget för 145.310 kronor 4 öre, vilken köpeskillning huvudsakligen betingats av värdet av dotterbolagets hyresrätt till vissa lokaler, samt att sökandebolaget till sig utan ersättning överfört nämnda hyresrätt. Riksskattenämnden finner vidare, att den bokföringsmässiga förlust, som må uppkomma vid likvidation av dotterbolaget, för- anletts av att sökandebolaget utan vederlag till sig överfört förenämnda hyresrätt och således icke utgör verklig förlust.

På grund härav förklarar riksskatte- nämnden, att — därest hyresrätten avyttras och i anslutning härtill dotterbola- get likvideras — sökandebolaget icke äger att vid sin taxering åtnjuta avdrag för bokförd förlust å aktierna i dotterbolaget. Riksskattenämnden förklarar vidare att

— enär något vederlag icke utgått till dot- terbolaget vid överlåtelsen av hyresrätten — sökandebolaget på grund av den ifråga- satta försäljningen av hyresrätten vid sin taxering skall äga åtnjuta avdrag allenast för de kostnader, 109.121 kronor, som sökandebolaget nedlagt å lokalerna i den mån avdrag för samma kostnader icke tidigare erhållits.

7) Förtäckt utdelning har ansetts föreliggande då person, som förvärvat huvud- delen av aktierna i ett aktiebolag, likvi- derat aktieköpet genom lån hos bolaget och bolaget omedelbart helt avskrivit lånefordringen.

I ärende angående framställning om förhandsbesked förekom bland annat följande. A, som tidigare ägt ungefär $\frac{1}{3}$ av de till 6.000 st uppgående aktierna i ett aktiebolag, hade år 1960 genom köp från bl. a. B förvärvat samtliga återstående aktier i bolaget med undantag av 100 st, som alltjämt tillhörde B. För att gälda köpeskillingen, c:a 900.000 kronor, hade A för avsikt att från bolaget låna 500.000 kronor. Enligt bolagets revisor borde i så fall i bolagets bokslut per den 31 december 1960 denna fordran jämte äldre lånefordran å A, c:a 80.000 kronor, helt avskrivas i bolagets årsredovisning. Detta skulle ske mot uppskrivning av bolagets fastighet med 300.000 kronor och i övrigt med an- litande av tidigare beskattade vinstmedel. Avskrivningen innebure dock icke att fordringen efterskänktes av bolaget utan skulle densamma amorteras och ränta utgå.

A, B och bolaget anhöllo om förhands- besked, huruvida den planerade avskriv- ningsåtgärden skulle föranleda taxering för inkomst för någon av sökandena och/

eller taxering till utskiftningsskatt för sökandebolaget.

Den 16 december 1960 meddelade riksskattenämnden följande förhandsbesked: Riksskattenämnden finner, att A genom ifrågavarande aktieförvärv blivit ägare till så gott som samtliga aktier i sökandebolaget samt att A dels genom tidigare skuldsättning uttagit medel från bolaget och dels avser att i anslutning till aktieförvärvet låna ytterligare 500.000 kronor av bolaget. Med hänsyn härtill och enär bolagets fordran på grund av det tilltänkta lånet å 500.000 kronor redan vid fordringens tillkomst av bolaget bedömes bära helt avskrivnas i bolagets räkenskaper finner riksskattenämnden — oavsett att det uppgivits att fordringen skall ränteberäknas och amorteras — att A i form av skuldsättning till bolaget från detsamma uttagit medel under sådana omständigheter att förtäckt utdelning får anses föreligga.

På grund av det anförda förklarar riksskattenämnden att, därest ifrågavarande fordring å c:a 580.000 kronor helt avskrivs i bolagets räkenskaper, A skall anses hava åtnjutit skattepliktig inkomst med motsvarande belopp.

Vidkommande ansökningen i vad den avser bolaget och B förklarar riksskattenämnden, att den tilltänkta avskrivningen icke medför att skattskyldighet för dem därigenom uppkommer.

8) Rederiaktiebolag har vid taxering för år, då till investeringsfond för avyttrat fartyg avsatt belopp återförts till beskattning, ansetts äga avräkna återfört belopp mot förluster, hänförliga till tidigare beskattningsår.

I ärende angående framställning från ett rederiaktiebolag om förhandsbesked

förekom i huvudsak följande. Bolaget, som efter den 30 juni 1958 hade räkenskapsår den 1 juli—den 30 juni, avyttrade under verksamhetsåret den 1 januari 1957—den 30 juni 1958 ett fartyg, varvid uppstod en vinst å c:a 750.000 kronor. Detta belopp avsattes till investeringsfond i enlighet med förordningen den 19 februari 1954 (nr 40) om särskild investeringsfond för avyttrat fartyg. Avdrag för avsättningen medgavs vid bolagets inkomsttaxering år 1959. Investeringsfonden hade icke tagits i anspråk utan kvarstod alljämt såväl bokförings- som taxeringsmässigt. I sin år 1960 avlämnade självdeklaration redovisade bolaget en förlust å drygt 150.000 kronor. Bolaget skulle komma att i 1961 års deklaration redovisa en ännu större förlust. Fråga hade uppkommit för bolaget att söka frigöra den vid 1959 års taxering upplagda investeringsfonden.

Bolaget anhöll om förhandsbesked huruvida vid återföring till beskattning av ifrågavarande till investeringsfond avsatta medel, desamma finge med tillämpning av bestämmelserna i förordningen den 8 april 1960 (nr 63) om rätt till förlustutjämning vid taxering för inkomst avräknas mot förluster, hänförliga till tidigare beskattningsår.

Den 1 februari 1961 meddelade riksskattenämnden följande förhandsbesked: Riksskattenämnden finner med hänsyn till föreskrifterna i 8 § förordningen den 19 februari 1954 (nr 40) om särskild investeringsfond för avyttrat fartyg samt till grunderna för 4 § förordningen den 8 april 1960 (nr 63) om rätt till förlustutjämning vid taxering för inkomst jämförda med 3 § andra stycket och punkt 1 andra stycket anvisningarna till 2 § sistnämnda förordning, att till investeringsfond för avyttrat fartyg avsatta, till be-

skattning återförda medel icke må vid inkomsttaxering kvittas mot förlust, hänförlig till tidigare beskattningsår. På grund härav förklarar riksskattenämnden, att sökandebolaget vid återföring av ifrågavarande fondmedel till beskattning icke äger avräkna dessa medel mot förluster under tidigare beskattningsår.

I besvär hos Regeringsrätten yrkade bolaget, att det måtte förklaras berättigat att vid återföring av ifrågavarande medel till beskattning avräkna dessa medel mot förluster under tidigare år.

Regeringsrätten meddelade den 21 mars 1961 följande utslag:

Väl följer av 8 § förordningen om särskild investeringsfond för avyttrat fartyg,

att bolaget vid taxering, då av bolaget till sådan fond avsatta medel återföras till beskattning, icke må beträffande den förvärvskälla varom fråga är åtnjuta avdrag för förlust, hänförlig till det beskattningsår som taxeringen avser. Vad i nämnda författningsrum eller eljest stadgas kan dock icke anses betaga bolaget rätten att vid taxering som ovan sagts, enligt ordalydelsen av 1 och 4 §§ förordningen om rätt till förlustutjämning vid taxering för inkomst, åtnjuta avdrag för förluster, hänförliga till tidigare beskattningsår.

På grund härav prövar Kungl. Maj:t lagligt att, med ändring av överklagade förhandsbokedet, jakande besvara den av bolaget framställda frågan.

(Stockholm den 3 maj 1961)

R I: 31

I

Meddelanden från

Riksskattenämnden

Årg. 10

Nr 4 1961

1) Överenskommelse mellan riksskattenämnden samt det danska Skattedepartementet resp. det norska Finans- och Tolldepartementet rörande beskattning av underhållsbidrag från frånskild make i Sverige till barn i Danmark resp. Norge.

Jämlikt 46 § 2 mom. första stycket punkt 1) kommunalskattelagen äger skattskyldig — därest fråga icke är om skadestånd — icke åtnjuta avdrag för periodiskt understöd eller därmed jämförlig periodisk utbetalning, som utgått till annans undervisning eller uppfostran; dock att jämlikt samma lagrum punkt 4) avdrag må åtnjutas för belopp, som skattskyldig under beskattningsåret utgivit för underhåll av sådant hans barn under 16 år, som icke varit hemmavarande. Avdrag av sistnämnda slag må *sammanlagt* åtnjutas högst för 1.000 kronor. Härmed korresponderar föreskrift i 19 § kommunalskattelagen samt sista stycket av anvisningarna till nämnda paragraf, att

periodiskt understöd, som här avses, icke utgör skattepliktig inkomst för mottagaren. Av anförda bestämmelser följer, att frånskild make äger åtnjuta avdrag för underhållsbidrag till barn allenast inom ramen för beloppet 1.000 kronor.

Enligt motsvarande föreskrifter i danska och norska skatteförfattningar äger utgivare av underhållsbidrag till barn rätt till avdrag härför, medan bidraget utgör skattepliktig inkomst för mottagaren.

Av de olika principer, efter vilka å ena sidan de svenska reglerna samt å andra sidan de danska och norska reglerna utformats, följer att underhållsbidrag, som i upplöst äktenskap utgår från underhållspliktig i Sverige till barn i Danmark eller Norge, i princip icke får avdragas vid utgivarens taxering här i riket men likväl beskattas hos mottagaren i Danmark eller Norge.

Till undvikande av sålunda uppkommande dubbelbeskattning har följande

R I: 33

överenskommelse träffats mellan å ena sidan riksskattenämnden samt å andra sidan det danska Skattedepartementet resp. det norska Finans- och Tolldepartementet:

För underhållsbidrag, som är bestämt eller fastställt av svensk domstol eller av annan svensk offentlig myndighet, skola de svenska skattereglerna tillämpas, vilket sålunda innebär att avdrag vid beskattningen i Sverige medgives utgivaren allenast inom ramen för beloppet 1.000 kronor samt att mottagare i Danmark resp. Norge icke beskattas i dessa länder för uppburna belopp.

För underhållsbidrag, som bestämts eller fastställts av dansk resp. norsk domstol eller dansk "overøvrighed" (vederbörende amt; i Köpenhamn overpræsidiat) resp. norsk "overøvrighed" (fylkesman, departement), skola de danska resp. norska skattereglerna tillämpas, vilket sålunda innebär att avdrag vid beskattningen i Sverige medgives utgivaren för utgivet belopp, vilket beskattas hos mottagare i Danmark resp. Norge. Den avdragsberättigade har att — i den mån fråga är om avdrag utöver det enligt kommunalskattelagen medgivna beloppet å tillhopa 1.000 kronor, vilket tillgodoföres den skattskyldige av vederbörande svenska taxeringsnämnd — till riksskattenämnden ingiva framställning om tillgodonjutande av den enligt ifrågavarande överenskommelse medgivna avdragsrätten.

Överenskommelsen gäller tills vidare och skall tillämpas, såvitt gäller förhållandet mellan Sverige och *Danmark*, från och med ikraftträdandet av 1958 års svensk-danska dubbelbeskattningsavtal, d. v. s. från och med 1959 års inkomsttaxering i Sverige och från och med taxering för skatteåret 1959/1960 i Danmark, samt,

såvitt gäller förhållandet mellan Sverige och *Norge*, från och med ikraftträdandet av 1956 års svensk-norska dubbelbeskattningsavtal, d. v. s. från och med 1958 års inkomsttaxering.

2) Fastighet, varå byggnadsförening uppfört en för byggnadsverksamheten avsedd verkstadsbyggnad m. m., har vid försäljning ansetts utgöra omsättningstillgång i rörelse. Tillika fråga om fastigheten utan skattekonsekvenser för föreningen kunde till moderföretag säljas till lägre pris än det allmänna saluvärdet.

I ärende angående framställning om förhandsbesked anförde en ekonomisk förening i huvudsak följande: Föreningen hade till och med år 1957 bedrivit en omfattande byggnadsverksamhet. Sistnämnda år hade föreningen till ett aktiebolag, som ägde samtliga andelar i föreningen, överlåtit rörelsen med tillgångar och skulder, dock med undantag för en fastighet. Å denna fastighet, som föreningen förvärvat år 1946, hade föreningen under åren 1946 och 1947 uppfört dels en verkstadsbyggnad, omfattande smides-, plåtslageri-, glasmästeri- och snickeriverkstad, huvudsakligen avsedd för föreningens byggnadsverksamhet, dels ock en förrådsbyggnad för föreningens byggnadsavdelnings och röravdelnings förråd. Sedan röravdelningen efter uppförandet av byggnaden överlåtits på annat bolag, förhyrde detta bolag för röravdelningen avsedda lokaler. På fastigheten hade vidare uppförts en mindre bostads- och kontorsbyggnad. Fastigheten vore taxerad till 808.400 kronor, medan den i föreningens räkenskaper vore upptagen till 371.260 kronor. Avsikten vore att under år 1960 överföra fastigheten till moderbolaget.

Föreningen anhölle om förhandsbesked, huruvida en överlåtelse av fastigheten antingen till bokförda värdet eller till taxeringsvärdet komme att medföra inkomstbeskattning för föreningen.

Den 16 december 1960 meddelade riksskattenämnden följande förhandsbesked: Riksskattenämnden finner, att en försäljning av fastigheten för sökandeföreningens del blir att anse såsom avyttring av omsättningstillgång i rörelse. Riksskattenämnden finner vidare att — därest försäljningen sker till oförmälda aktiebolag, vilket äger samtliga andelar i föreningen — föreningen blir skyldig att såsom bruttointäkt i anledning av försäljningen upptaga ett belopp motsvarande fastighetens allmänna saluvärde vid tiden för försäljningen. På grund av det anförda förklarar riksskattenämnden att, därest den ifrågasatta försäljningen till bolaget sker, föreningen skall såsom bruttointäkt av rörelse upptaga ett belopp motsvarande fastighetens allmänna saluvärde vid tiden för försäljningen.

I besvär hos Regeringsrätten yrkade föreningen, att en försäljning av fastigheten måtte förklaras bliva att anse såsom avyttring av anläggningstillgång i rörelse och att, därest försäljning skedde med belopp överstigande fastighetens anskaffningsvärde (taxeringsmässiga restvärde), den redovisade vinsten icke skulle bliva inkomstbeskattad hos föreningen med hänsyn till tiden för innehavet. För det fall att fastigheten skulle anses som omsättningstillgång i rörelse, hemställde föreningen att Kungl. Maj:t måtte förklara, att såsom bruttointäkt i anledning av försäljningen skulle upptagas överlåtelsevärdet till bolaget, utgörande antingen det bokförda värdet eller taxeringsvärdet.

I utslag den 25 april 1961 fann Regeringsrätten ej skäl att göra ändring i förhandsbeskedet.

3) Ett rederiaktiebolag har åtnjutit avdrag för nedskrivning å fartygskontrakt enligt riksskattenämndens anvisningar härom. Fråga om de skattemässiga konsekvenserna av att kontraktet sedermera ändrats till att avse leverans av ett väsentligt mindre och billigare fartyg.

I ärende angående framställning från ett rederiaktiebolag om förhandsbesked anförde bolaget bland annat:

Bolaget, som åtnjuter räkenskapsenliga avskrivningar, beställde 1956 ett motortankfartyg om c:a 40.000 ton dv. för en kontrakterad köpeskilling om 36.300.000 kronor. I enlighet med av riksskattenämnden utfärdade anvisningar har bolaget begärt och åtnjutit avdrag för nedskrivningar av rätten på grund av nämnda kontrakt med 15 % eller 5.445.000 kronor vid 1957 års taxering samt med 5 % eller 1.815.000 kronor vid vardera 1958 och 1959 års taxeringar eller tillhopa således med 9.075.000 kronor. Vid 1960 års taxering har avdrag icke skett för ytterligare nedskrivning av kontraktet med hänsyn till verkställd avsättning till investeringsfond för ersättande av avyttrat fartyg. Bolaget har såsom intäkt i rörelsen deklarerat köpeskillingar vid försäljningar av fartyg med 2.672.229 kronor år 1956, 2.361.596 kronor år 1957, 2.977.333 kronor år 1958 och 2.871.000 kronor år 1959 eller tillhopa således under nämnda beskattningsår 10.882.158 kronor. Bolaget har vid 1960 års taxering åtnjutit avdrag med 2.815.000 kronor för avsättning till investeringsfond för ersättande av avyttrat fartyg men i övrigt icke verkställt

R I: 35

några dylika avsättningar belöpande å nämnda fartygsförsäljningar under åren 1956—1959. Till följd av utvecklingen på sjöfartsmarknaden med numera rådande överskott å tanktonnage har bolaget befunnit lämpligt att ändra 1956 års fartygsbeställning och med leverantören överenskommit att kontraktet istället skall avse ett tankmotorfartyg om c:a 20.000 ton dv., vilket skall levereras under första kvartalet 1963. Den sänkta köpeskillingen för detta fartyg är 21.760.000 kronor. Med hänsyn till redan åtnjutna avdrag för nedskrivningar å det ursprungliga kontraktspriset återstår av den sänkta köpeskillingen 21.760.000 kronor oavskrivet endast 12.685.000 kronor.

Bolaget anhöll om förhandsbesked enligt följande:

1) Äger bolaget — med den begränsning som kan föränledas av avsättningar till fartygsfonden — vid kommande taxeringar för tiden intill leveransen av fartyget åtnjuta avdrag för fortsatta nedskrivningar å kontraktet med de procentsatser å avtalat pris eller annat värde, som riksskattenämnden kan komma att generellt medgiva i såsom hittills lämnade anvisningar till ledning för taxeringsmyndigheterna?

2) Vilket värde skall, därest frågan ovan besvaras nekande, utgöra fartygets avskrivningsunderlag efter leveransen?

Den 27 oktober 1960 meddelade riksskattenämnden följande förhandsbesked: Riksskattenämnden finner att de ändringar, som vidtagits i det år 1956 avslutade fartygskontraktet, äro av sådan beskaffenhet att kontraktet efter ändringarna bör i beskattningshänseende behandlas som ett nytt kontrakt. Då emellertid köpeskillingen vid berörda ändring av fartygsbeställningen får antagas hava be-

stämts i huvudsak efter samma grunder, som vid beställningen år 1956, finner riksskattenämnden nedskrivning å det ändrade kontraktet böra få ske efter de grunder, som enligt av nämnden meddelade anvisningar tillämpas vid nedskrivning av värdet å rättighet till leverans av fartyg, beställda under år 1956.

På grund härav förklarar riksskattenämnden, att sökandebolaget vid 1961 års taxering *dels* skall återföra till beskattning tidigare gjorda nedskrivningar å tillhoppa 9.075.000 kronor, *dels ock* — i den mån motsvarande nedskrivning skett i räkenskaperna och med beaktande tillika av stadgandet i 3 § förordningen om särskild investeringsfond för avyttrat fartyg — skall äga rätt att på en gång göra nedskrivning å det ändrade fartygskontraktet med 30 procent av det avtalade priset 21.760.000 kronor. Vidare förklarar riksskattenämnden, att avskrivningsunderlaget för fartyget efter leverans av det samma skall utgöra skillnaden mellan å ena sidan fartygets anskaffningspris, 21.760.000 kronor, och å andra sidan summan av de nedskrivningar å det ändrade fartygskontraktet, för vilka avdrag åtnjutits, och det belopp, som av bolagets investeringsfond tagits i anspråk för avskrivning av fartyget.

4) Fråga i visst fall om beskattning för avstådd ränteinkomst.

I ärende angående framställning om förhandsbesked förekom i huvudsak följande. Sökanden övervägde att till ett riksförbund med ideellt syfte räntefritt utlåna 10.000 kronor. Fråga hade därvid uppstått, huruvida sökanden skulle taxeras till inkomstskatt för ett belopp motsvarande den uteblivna räntan. Motiveringen härför skulle enligt sökanden i så

fall vara, att sökanden, därest han betingat sig ränta men överlämnat denna såsom periodiskt understöd till förbundet, icke skulle ha erhållit avdrag för denna periodiska utbetalning. I samarbete med en bank skulle förbundet lägga upp en sparfond, vars medel skulle placeras i räntebärande bankräkningar och värdehandlingar av olika slag, vilka skulle ligga som säkerhet för dylika räntefria lån. Den, som ville delta i detta sparande, kunde betala in sitt bidrag till banken och erhålla en revers å motsvarande belopp, utställd av förbundet och löpande med 6 månaders uppsägning och utan ränta. Banken hade genom sin notariatavdelning åtagit sig att förvalta influtna medel för förbundets räkning, att i samråd med förbundet placera medlen på lämpligt sätt samt att förvalta värdehandlingarna enligt för låneavtal och förvaltning i öppet förvar gällande allmänna bestämmelser.

Sökanden anhöll om förhandsbesked huruvida han vore skattskyldig för beräknad ränta å ifrågavarande lån.

Den 20 april 1961 meddelade riksskattenämnden följande förhandsbesked: Riksskattenämnden finner att den tillämnade lånetransaktionen — med hänsyn till att det belopp, som avses skola inbetalas till banken, icke ställes till förbundets disposition — icke innebär ett verkligt lån till förbundet utan att transaktionen i verkligheten har den innebörden, att sökanden förbinder sig att lämna årligt bidrag till förbundet med belopp motsvarande avkastningen å det till banken inbetalade beloppet. Transaktionen bör i beskattningshänseende behandlas efter den innebörd den sålunda har. På grund av det anförda och då sökanden jämlikt gällande rättstillämpning icke äger åtnjuta

avdrag för periodiskt understöd till juridisk person förklarar riksskattenämnden att, om sökanden på i ansökningen angivet sätt ställer till förbundets förfogande den årliga avkastningen av ett belopp å 10.000 kronor, sökanden är skattskyldig till inkomstskatt för den efter gällande ränta vid inlåning i bank beräknade avkastningen å beloppet.

5) Fråga om tillämpning i visst fall av 54 § tredje stycket kommunalskattelagen.

I ärende angående framställning från ett aktiebolag om förhandsbesked förekom i huvudsak följande. Sökandebolaget hade intill den 31 juli 1957 under firma Aktiebolaget NN bedrivit handelsrörelse. Vid nämnda tidpunkt hade rörelsen försålts i samband varmed firman ändrats till NN:s Förvaltningsaktiebolag. Den 1 december 1957 hade en bolaget tillhörig fastighet avyttrats. Enligt bolagets eget medgivande var bolaget att från och med år 1959 betrakta som ett förvaltningsbolag, vars aktier ägdes av ett fåtal personer. Bolaget hade under hela den tid, varunder det drivit rörelse, ansetts frikallat från skattskyldighet för utdelning från svenska aktiebolag och svenska ekonomiska föreningar. I samband med rörelsens avveckling och fastighetsförsäljningen hade betydande vinstmedel framkommit. Vidare skulle vinstmedel komma att bli tillgängliga genom frigörande av medel å skuldregleringsfond och investeringsfond för byggnad. Till 1960 och kommande års bolagsstämmors förfogande skulle komma att finnas vinstmedel å c:a 2,2 milj. kronor, varav c:a 200.000 kronor utgjorde vinst år 1959. Enligt beslut å bolagsstämma år 1960 hade till aktieägarna utdelats c:a 320.000 kronor.

R I: 37

Vinstmedel å c:a 1,9 milj. kronor kvarstod hos bolaget. Bolaget vore villigt att — under förutsättning att det även fortsättningsvis bleve frikallat från skattskyldighet för utdelning från svenska aktiebolag och svenska ekonomiska föreningar — utöver kommande årsvinster utdela hela det återstående vinstmedelsbeloppet antingen med ett fixerat belopp varje år eller inom ett fixerat antal år.

Sökandebolaget anhöll om förhandsbesked i följande hänseende:

Om bolaget utöver de kommande årsvinsterna (efter skatter) gör en extrautdelning med 200.000 kronor om året i nio år räknat från år 1961 och med återstående preliminärt till 113.095 kronor beräknade belopp under det tionde året av de kapitalvinster, som huvudsakligen uppkommit i samband med rörelsens nedläggande och fastighetens försäljning samt friställandet av investeringsfond för byggnader och skuldregleringsfond, kommer bolaget då att anses ha i skäligen omfattning använt sina vinstmedel för utdelning till delägarna och bolaget jämlikt bestämmelserna i 54 § 3 st. kommunal-skattelagen vara frikallat från skattskyldighet för utdelning från svenska aktiebolag?

Den 1 februari 1961 meddelade riksskattenämnden följande förhandsbesked: Riksskattenämnden förklarar att — där est sökandebolaget med början år 1961 under en tid av fem år utöver kommande årliga vinster till aktieägarna utdelar de till c:a 1,9 milj. kronor beräknade, hos bolaget per den 1 januari 1960 ansamlade vinstmedlen med lika delar för ett vart av åren — sökandebolaget skall anses ha använt sina vinstmedel för utdelning till aktieägarna i skäligen omfattning, i följd varav sökandebolaget jämlikt 54 § första

stycket a) och tredje stycket kommunal-skattelagen samt 7 § första stycket h) och tredje stycket förordningen om statlig inkomstskatt skall vara frikallat från skattskyldighet för utdelning från svenska aktiebolag och svenska ekonomiska föreningar.

6) Fråga huruvida aktiebolag vid tillämpning av förlustutjämningsförordningen vore att anse som s. k. fåmansbolag.

I ärende angående framställning om förhandsbesked anförde ett aktiebolag i huvudsak följande: Bolaget bedrev handel i parti och idkade annan därmed förenlig affärsverksamhet. Aktiekapitalet utgjorde 800.000 kronor, fördelat på 800 aktier. Utav aktierna i bolaget ägdes 225 st av bolagets förutvarande verkställande direktör, 205 st av dess nuvarande direktör, 11 st av en syster till den sistnämnde, tillhopa 230 st av fyra aktiebolag och tillhopa 129 st av sex fysiska personer och dödsbon. Bolaget anförde vidare: Utöver mellan direktören och hans syster förelåg vederligen icke någon som helst släktskap mellan aktieägarna inbördes eller mellan dem och aktieägarna i de bolag, som i sin tur ägde aktier i sökandebolaget. Sökandebolagets verksamhet hade under senare år gått med förlust. Styrelsen undersökte därför möjligheterna att för fortsatt verksamhet tillföra bolaget nytt kapital. Ett resultat av undersökningarna kunde bliva, att bolaget närmare lierades med annat företag inom dess hittillsvarande bransch eller att anknytning skedde till företag i tidigare led, t. ex. en leverantör till bolaget. Vid dessa undersökningar och överväganden var det av intresse att få klarlagt, huruvida förordningen den 8 april 1960 (nr

63) om rätt till förlustutjämning vid taxering för inkomst kunde tillämpas vid kommande taxeringar. Sökandebolaget anhöll, att riksskattenämnden genom förhandsbesked måtte förklara, att bolaget — vid prövning i samband med kommande taxeringar av rätt till avdrag för förlust hänförlig till tidigare beskattningsår — icke skulle anses såsom sådant aktiebolag, å vilket de inskränkande bestämmelserna i 8 § nämnda förordning ägde tillämpning.

Den 1 februari 1961 meddelade riksskattenämnden följande förhandsbesked: Riksskattenämnden finner, att aktierna i sökandebolaget till huvudsaklig del ägas av ett fåtal fysiska personer. På grund därav förklarar riksskattenämnden sökandebolaget vara berättigat att enligt förordningen den 8 april 1960 (nr 63) om rätt till förlustutjämning vid taxering för inkomst åtnjuta avdrag för förlust, hänförlig till tidigare beskattningsår, allenast under i 8 § nämnda förordning angivna förutsättningar.

Häröver anförde bolaget besvär hos Regeringsrätten.

I utslag den 30 maj 1961 fann Regeringsrätten ej skäl att göra ändring i förhandsbeskedet.

7) Fråga om tillämpning av 11 § i 1960 års förordning med provisoriska bestämmelser om beskattning av aktiebolags inkomst.

I ärenden angående framställningar från aktiebolag om förhandsbesked förekom i huvudsak följande.

a) Sökandebolaget ägde c:a 2.400 aktier å nominellt 1.000 kronor i ett kraftaktiebolag, motsvarande 7,9 procent av sistnämnda bolags aktiekapital. Aktierna

hade av sökandebolaget förvärvats för närmare 50 år sedan i samband med övertagande av aktiebolaget H, vilket bolag sedermera uppgått i sökandebolaget. Sökandebolaget bedrev fabriktionsrörelse bl. a. i en fabrik, som tillhört aktiebolaget H och den elektriska kraften till fabriken tillhandahölls av kraftaktiebolaget. Då aktiebolaget H på sin tid förvärvade aktierna i kraftbolaget hade detta betingats av en önskan att säkerställa fabrikationens behov av elektrisk kraft. Av samma anledning hade sökandebolaget därefter bibehållit aktieinnehavet.

Sökandebolaget anhöll om förhandsbesked, huruvida utdelning som bolaget kunde komma att uppbära under år 1962 från kraftbolaget skulle utgöra skattefri eller skattepliktig intäkt hos sökandebolaget vid 1963 års taxering.

Den 20 april 1961 meddelade riksskattenämnden följande förhandsbesked: Riksskattenämnden finner, att sökandebolagets förvärv av ifrågakomma aktier i kraftaktiebolaget betingats av sökandebolagets rörelse. På grund härav förklarar riksskattenämnden, jämlikt 11 § förordningen den 9 december 1960 (nr 658) med provisoriska bestämmelser om beskattningen av aktiebolags och ekonomisk förenings inkomst i vissa fall, att utdelning å ifrågavarande aktier under beskattningsåret 1962 icke skall utgöra för sökandebolaget skattepliktig intäkt.

b) Sökandebolaget innehade aktier i andra bolag än dotterbolag till väsentliga belopp. Bland dessa aktieposter ingingo c:a 41.000 aktier å nominellt 100 kronor i aktiebolaget A, 1.000 aktier å nominellt 1.000 kronor i aktiebolaget B och c:a 40.000 aktier i det utländska aktiebolaget C.

I fråga om sitt förvärv av aktierna i aktiebolaget A anförde sökandebolaget bl. a. följande. Sedan länge hade ett nära samband förelegat både personellt och funktionellt mellan sökandebolaget och A. Sålunda ingingo samma personer i styrelserna för bolagen och de hade gemensam verkställande direktör. Tidigare hade sökandebolaget varit dotterbolag till A. Dotterbolagsförhållandet upphörde år 1943. År 1949 förvärvade sökandebolaget genom övertagande av en nyemission det nu aktuella aktieinnehavet i A, vilket motsvarade c:a 6 % av A:s aktiekapital. I förvaltningsberättelsen för verksamhetsåret 1949 uttalades, att förvärvet skett ”i syfte att stärka och för framtiden befästa det för båda företagen gagnarika sambandet”. Mellan bolagen förelåg integration i den bemärkelsen, att sökandebolaget för produktion av vissa varor, vars försäljningsvärden uppgingo till mer än hälften av sökandebolagets omsättning, var i behov av råvaror, som tillhandahölls av A. Med hänsyn till integrationen mellan företagen, bakgrunden till aktieförvärvet och det nära funktionella sambandet kunde enligt sökandebolagets uppfattning dess åtgärd att år 1949 övertaga en nyemission i A icke anses ha skett i kapitalplacerings syfte.

Beträffande förvärvet av aktierna i B framhöll sökandebolaget, att det tillsammans med tre andra industrieföretag år 1947 förvärvade samtliga aktier i B, varvid sökandebolaget erhöll 25 % av aktiestocken. Efter sammanslagning av B med annat bolag utgjorde sökandebolagets andel i aktiekapitalet c:a 11 %. B var ett av landets största grossistföretag inom en bransch, som omfattade en huvudpart av sökandebolagets produktion. Avsikten med sökandebolagets engagemang i B var,

att sökandebolaget härigenom skulle säkerställa avsättningen av sina produkter.

Vidkommande förvärvet av aktierna i C anförde sökandebolaget, att det fram till år 1949 ägt en betydande aktiepost i ett annat utländskt bolag, D, vilket bedrev fabrikation inom samma sektor som sökandebolaget och dess dotterföretag. Under år 1949 hade detta andra utländska bolag uppgått i C. I utbyte mot sitt aktieinnehav i D erhöll sökandebolaget sin nuvarande aktieportfölj i C, vilket aktieinnehav motsvarade cirka 5 % av detta bolags aktiekapital. I samband med att aktierna i D resp. C förvärvades, träffades avtal om försäljning av resp. företags produkter i Sverige och i det land, där D och C voro verksamma. Förvärvet av aktierna i D och C hade skett såsom ett led i sökandebolagets rörelse och icke som en kapitalplaceringsåtgärd.

Sökandebolaget anhöll om förhandsbesked huruvida utdelning, som bolaget kunde komma att uppbära under beskattningsåret 1962 å ovan angivna aktier, skulle utgöra skattepliktig eller skattefri intäkt för bolaget vid 1963 års taxering.

Den 20 april 1961 meddelade riksskattenämnden följande förhandsbesked: Riksskattenämnden finner, att sökandebolagets förvärv av ifrågakomna aktier i A, B och C betingats av sökandebolagets rörelse. På grund härav förklarar riksskattenämnden, jämlikt 11 § förordningen den 9 december 1960 (nr 658) med provisoriska bestämmelser om beskattningen av aktiebolags och ekonomisk förenings inkomst i vissa fall, att utdelning å ifrågasvarande aktier under beskattningsåret 1962 icke skall utgöra för sökandebolaget skattepliktig intäkt.

(Stockholm den 6 september 1961)

I

Meddelanden från

Riksskattenämnden

Årg. 10

Nr 5 1961

1) Angående ändring av vissa för debiteringsarbetet avsedda formulär, m. m.

Riksskattenämnden har beslutat att följande formulär skola erhålla ändrad lydelse.

Uppbördskort och debetsedlar: Uppbördskort och debetsedel (jämte skattekort) å preliminär skatt för år 1962, uppbördskort och debetsedel å slutlig skatt på grund av 1962 års taxering samt uppbördskort och debetsedel å tillkommande skatt, sistnämnda formulär avsedda att användas fr. o. m. kalenderåret 1962.

Riksskattenämnden har vidare fastställt två *tabeller* till ledning vid beräkning av avgifter för den obligatoriska sjukförsäkringen med avseende å preliminär skatt för inkomståret 1962, den ena tabellen avseende Stockholms stad och den andra riket i övrigt.

2) Kan vid upplåtelse mot engångersättning av rätt till grustäkt upplåtaren medgivas avdrag för sin anskaffningskostnad för grusfyndigheten?

I ärende angående framställning om förhandsbesked förekom i huvudsak följande. Sökanden hade år 1960 inköpt två jordbruksfastigheter med avsikt att utnyttja å fastigheterna befintliga grustäkter i ett av sökanden helägt aktiebolag. På grund av att hinder förelåg för aktiebolag att förvärva fastigheterna hade sökanden varit tvungen att själv inköpa desamma. Köpeskillingen för den ena fastigheten, med åsatt taxeringsvärde av 41.500 kronor, hade utgjort 140.000 kronor, varav 98.500 kronor beräknades belöpa på grustäkten. För den andra fastigheten, vars taxeringsvärde uppginge till 37.700 kronor, hade köpeskillingen ut-

R I: 41

gjort 60.000 kronor, varav 22.300 kronor beräknades belöpa på grustakten. Sökanden hade för avsikt att överlåta brytningsrätten till å fastigheterna befintligt grusmaterial på bolaget för 100.000 kronor respektive 20.000 kronor. Bolaget skulle upptaga grustäkterna såsom tillgång i sin balansräkning och företaga årliga avskrivningar i proportion till brytningen. Sökanden anhöll om förhandsbesked huruvida han vid beräkningen av inkomsten genom upplåtelse av grustäkterna vore berättigad till avdrag med belopp motsvarande anskaffningskostnaden för desamma.

Den 20 april 1961 meddelade riksskattenämnden följande förhandsbesked: Riksskattenämnden finner, att de tilltänkta engångsersättningarna utgöra ersättning för upplåtelse av nyttjanderätt på begränsad tid och att de förty utgöra skattepliktig inkomst för sökanden jämlikt 21 § första stycken d) kommunalskattelagen. Riksskattenämnden finner vidare, att sökandens yrkande om avdrag avser rätt att på en gång njuta avdrag för den del av köpeskillingen för fastigheterna, som motsvarar grusfyndigheternas värde. Dylikt avdrag kan emellertid lagligen medgivas endast i form av årligt avdrag för substansminskning, därvid avdraget beräknas med hänsyn till vad som under året uttagits ur fyndigheten. På grund av det anförda förklarar riksskattenämnden, att sökanden icke är berättigad att på en gång njuta avdrag för den del av köpeskillingen för fastigheterna, som motsvarar grusfyndigheternas värde.

En ledamot var skiljaktig och anförde:

I likhet med majoriteten finner jag de tilltänkta engångsersättningarna jämlikt 21 § första stycket d) kommunalskattelagen utgöra för sökanden skattepliktiga

intäkter. Jag finner vidare att sökanden det beskattningsår då ersättningarna för honom bli tillgängliga för lyftning äger njuta avdrag för substansminskning med belopp motsvarande sökandens anskaffningskostnad för grusfyndigheterna. Jag anser att riksskattenämnden bort meddela sökanden förhandsbesked i enlighet härmed.

Ytterligare två ledamöter voro skiljaktiga och anförde:

I likhet med nämndens övriga ledamöter finna vi de tilltänkta engångsersättningarna jämlikt 21 § första stycket d) kommunalskattelagen utgöra för sökanden skattepliktig intäkt av jordbruksfastighet. Under förutsättning att upplåtelsen, på sätt sökanden synes avse, omfattar rätt att helt utnyttja grustäkterna, är sökanden emellertid enligt vår mening jämlikt 22 § 1 mom. första stycket samma lag berättigad att från den bruttointäkt av förvärvskällan, vari dessa engångsersättningar ingå, njuta avdrag såsom omkostnad för intäktsförvärvet för vad sökanden vid förvärvet år 1960 av ifrågavarande fastighet visar sig hava erlagt för därå befintliga grustillgångar. Den omständigheten att reglerna rörande det för vanligen förekommande upplåtelser av rätt till grustäkt m. m. avsedda speciella avdraget för substansminskning icke i förevarande fall äro tillämpliga, utgör enligt vår mening icke anledning att i strid mot grunderna för de i nämnda lag givna reglerna för inkomstberäkning beräkna sökandens skattepliktiga inkomst av den tilltänkta transaktionen till högre belopp än den efter avdrag för de därmed förenade utgifterna återstående nettointäkten.

I besvär hos Regeringsrätten yrkade sökanden, att han måtte förklaras berättigad på en gång erhålla avdrag för den del av köpeskillingen för omförmälda fastigheter, som belöpte på grustäkterna.

I utslag den 12 september 1961 fann Regeringsrätten ej skäl att göra ändring i förhandsbeskedet.

3) Jordstyckningsrörelse?

I ärende angående framställning om förhandsbesked förekom i huvudsak följande. K och hans hustru beviljades åren 1908 och 1913 lagfart å fastigheten R 12 i X stad. Sedan hustrun avlidit i slutet av år 1948 tillskiftades K vid skifte år 1950 av dödsboet efter hustrun fastigheten R 3³, som utbrutits från R 12. K avled år 1959 samt efterlämnade såsom dödsbodelägare en dotter och två söner. Fadern ägde till sin död R 3³. År 1958 hade upprättats stadsplan för del av sistnämnda fastighet. Dödsboet efter K ämnade från fastigheten avstycka och till staden försälja ett område om cirka 235.000 kvadratmeter för ett medelpris per kvadratmeter av 1 krona 50 öre. Från fastigheten hade enligt uppgift av dottern och dödsboet tidigare avstyckats ett 10-tal fastigheter, av vilka två försåls åren 1951 och 1952 samt de övriga kring mitten av 1940-talet.

Dottern och dödsboet anhöllo om förhandsbesked, huruvida vinst på grund av den ifrågasatta marköverlåtelsen till staden utgjorde skattepliktig inkomst för dödsboet eller för dödsbodelägarna, därast fastigheten före försäljningen tillskiftades dem. Skulle skatteplikt anses föreligga, hemställdes vidare om förhandsbesked rörande beräkningen av vinsten.

Den 29 mars 1961 meddelade riksskattenämnden följande förhandsbesked: Riksskattenämnden finner att, om dödsboet efter K eller — efter skifte av dödsboet, därvid någon av delägarna i boet tillskiftas fastigheten R 3³ — sistnämnda delägare till staden avyttrar ifrågakomma område om cirka 235.000 kvadratmeter från fastigheten, avyttringen icke skall utgöra ett led i någon av dödsboet eller ifrågakomma delägare bedriven jordstyck-

ningsrörelse å fastigheten. På grund härav förklarar riksskattenämnden den vinst som kan uppkomma på grund av försäljningen av område icke utgöra för dödsboet eller dottern skattepliktig inkomst.

I besvär hos Regeringsrätten yrkade vederbörande taxeringsintendent, att köpeskillingen i vad den belöpte å vissa av taxeringsintendenten angivna delar av fastigheten måtte förklaras utgöra intäkt av jordstyckningsrörelse vare sig försäljningen verkställdes av dödsboet eller — efter skifte — dödsbodelägare samt att som avgående post skulle få avräknas ingångsvärdet å nämnda delar vid tiden för jordstyckningsrörelsens början.

Regeringsrätten meddelade den 12 september 1961 följande utslag:

Enär i den tomtförsäljningsrörelse som bedrivits av K och, till och med år 1948, av honom och hans hustru någon tomtförsäljning icke ägt rum efter år 1952,

samt, sedan K år 1959 avlidit, dödsboet efter honom icke försålt någon tomt från ifrågavarande fastighet,

alltså och på grund av omständigheterna i övrigt, särskilt omfattningen av det nu till försäljning avsedda området, fastställer Kungl. Maj:t det överklagade förhandsbeskedet.

4) Fråga om avdrag för ett av industriföretag lämnat bidrag till utbyggnad av Folkets Hus.

I ärende angående framställning från Aktiebolaget Limmareds Bruk¹, Limmared, om förhandsbesked i taxeringsfråga förekom i huvudsak följande. Folkets Hus-föreningen i Limmared planerade tillbyggnad av i samhället befintligt Fol-

¹ Namnet publicerat med sökandebolagets medgivande.

kets Hus. Den nuvarande byggnaden omfattade biograflokal med förrum. Tillbyggnaden vore avsedd att omfatta samlingslokaler av annat slag, bland annat studielokaler. Behovet av sådana lokaler vore mycket stort i samhället. Om tillbyggnaden komme till stånd, ämnade sökandebolaget i stor utsträckning använda lokalerna för sin personalvårdande och utbildningsmässiga verksamhet. Bland annat vore avsikten att dit förlägga studiecirklar och annan utbildningsverksamhet, som skedde i bolagets företagsnämnds regi. Sökandebolaget saknade lämpliga egna lokaler för ändamålet. Yrkesutbildningen inom bolaget komme att utbyggas. Den praktiska utbildningen komme att äga rum i bolagets verkstäder, men för den teoretiska utbildningen saknades lämpliga lokaler. Då sökandebolaget hade en dominerande ställning i samhället skulle lokalerna, även i den mån de icke direkt förhyrdes av bolaget, väsentligen komma att utnyttjas av hos bolaget anställda och deras familjer. Utöver redan tillgängliga medel behövde Folkets Hus-föreningen 30.000 kronor för att kunna fullfölja tillbyggnadsplanerna. Föreningen hade därför vänt sig till bl. a. sökandebolaget med begäran om ekonomiskt bidrag. Bolaget övervägde att lämna föreningen ett bidrag och räknade med att för bidraget yrka avdrag vid sin inkomsttaxering.

Sökandebolaget anhöll om förhandsbesked, huruvida bolaget vid inkomsttaxeringen ägde åtnjuta avdrag för bidrag till ovan angivna ändamål.

Den 20 juni 1961 meddelade riksskattenämnden följande förhandsbesked. Riksskattenämnden finner med hänsyn till sökandebolagets dominerande ställning i Limmared samt till att det ifrågakomna bidraget avser att tillgodose bland annat

bolagets behov av lokaler för utbildning och personalvård, att bidraget utgör en omkostnad i bolagets rörelse. På grund härav förklarar riksskattenämnden bolaget vara berättigat att vid inkomsttaxeringen åtnjuta avdrag för bidraget.

5) Fråga om avdrag för kostnad för industrivattenledning, som med servitutsrätt framdragits genom annans mark, m. m.

I ärende angående framställning från ett aktiebolag om förhandsbesked förekom i huvudsak följande. Bolaget, som bl. a. bedrev konservering av trädgårdsprodukter vid egna anläggningar i X kommun, behövde för denna tillverkning riklig tillgång på vatten såväl för tvättning av rotfrukter som för kylning och för ångpanneanläggning. Emellertid vore vattentillgången i fabriken närhet knapp. Bolaget hade därför övervägt att från en sjö draga en vattenledning, som med en total längd av cirka 2.400 meter i huvudsak skulle gå genom mark å en intilliggande jordbruksfastighet, vars ägare förklarar sig villig medgiva bolaget servitut härför. I omedelbar anslutning till vattenintaget skulle på sistnämnda fastighets mark uppföras en pumpstation med transformatorstation. Kostnaderna för anläggningen beräknades till sammanlagt 140.800 kronor, därav för rör 52.800 kronor, för grävning och sprängning av rörgrav jämte återfyllning 48.000 kronor samt för pumpstation och transformatoranläggning jämte installation 40.000 kronor.

Då sökandebolaget till följd av brist på arbetskraft räknade med att inom de närmaste åren flytta anläggningen i X till annan del av landet men likväl för den nuvarande driften övervägde att anlägga

vattenledningen, vore rätten att åtnjuta avdrag för kostnaden för anläggandet av den projekterade ledningen av stor betydelse för bolagets handlande. Bolaget anhöll om förhandsbesked, under vilket antal år bolaget ägde i beskattningshänseende åtnjuta avdrag för avskrivning av anläggningskostnaden.

Den 20 juni 1961 meddelade riksskatte-nämnden följande förhandsbesked. Riksskattenämnden finner, att ifrågavarande vattenledning genom annans mark — till den del fråga icke är om pumpstation och transformatoranläggning — icke är att hänföra vare sig till byggnad eller till inventarier i bolagets rörelse. Med hänsyn härtill och då vattenledningen avses skola innehavas med servitutsrätt, förklarar riksskattenämnden, att bolaget i beskattningshänseende icke äger åtnjuta avdrag för kostnaderna därför. Riksskatte-nämnden förklarar vidare, att avdrag för kostnaderna för pumpstation och för transformatoranläggning må åtnjutas genom årliga värdeminskningsavdrag enligt för dylika byggnader respektive inventarier allmänt tillämpade grunder.

6) Förlust å organisationsaktier.

I ärende angående framställning från ett aktiebolag om förhandsbesked förekom i huvudsak följande: Sökandebolaget bedrev sedan många år linjetrafik mellan orterna A och B. Ett annat trafikaktiebolag X bedrev linjetrafik mellan C och B. De båda linjernas sträckningar sammanföll mellan D och B. Det förelåg ur företagsekonomisk synpunkt ett stort intresse för sökandebolaget att förvärva den av X bedrivna trafiken. Detta kunde ske endast genom förvärv av samtliga aktier å nominellt 50.000 kronor i

sistnämnda bolag. Preliminärt avtal om sådant förvärv hade träffats. Avtalet innehöll följande bestämmelser om köpeskillingens storlek:

Köpeskillingen skall utgöra 544.700 kr. med de justeringar som nedan anges. Per den 15 april 1961 upprättas bokslut med balansräkning. I denna skall anläggnings-tillgångarna som består av företagens samtliga motorfordon, med undantag av en personbil, samt verkstads- och kontorsinventarier, upptagas till 50.780 kr. Övriga tillgångar upptagas efter bokföringsmässiga grunder. Eget kapital upptages till 50.662:12 kr. Skulderna upptages till verkliga belopp. Periodisering av intäkter och kostnader skall ske. Balansräkningen skall ej uppvisa vinst eller förlust. Köpeskillingen ökas med värdet av övriga tillgångar och minskas med värdet av skulderna.

Sökandebolaget anförde vidare: Enligt en i september 1960 verkställd värdering utgjorde bruksvärdet av de X tillhöriga motorfordonen 301.000 kronor. Motorfordonen vore i X balansräkning per den 30 juni 1960 upptagna till 49.100 kronor. Efter aktieförvärvet skulle samtliga tillgångar i X försälas till bokförda värden till sökandebolaget. I det köpta bolaget skulle då såsom enda tillgång finnas ett kontant belopp, som i huvudsak motsvarade aktiekapitalet. Bolaget skulle där-efter avvecklas, varvid i sökandebolagets bokföring en förlust skulle uppkomma. Emellertid kunde med hänsyn till omnibusstrafikens ringa lönsamhet det tillämnade aktieförvärvet icke komma till stånd, med mindre sökandebolaget finge verkställa avdrag för förlusten vid sin taxering. Sökandebolaget anhöll om förhandsbesked, att förlusten finge avdragas under en tid av högst 10 år.

R I: 45

Den 20 juni 1961 meddelade riksskattenämnden följande förhandsbesked: Riksskattenämnden finner att — om sökandebolaget på i ansökningen angivna villkor förvärvar aktierna i X — innehavet av sagda aktier är att anse såsom ett led i organisationen av sökandebolagets verksamhet. För avdrag för förlust å dylika aktier kräves, att förlusten visas vara definitiv. Riksskattenämnden finner det emellertid icke vara möjligt att konstatera, huruvida verklig förlust skulle uppkomma för sökandebolaget å aktierna i det köpta bolaget, därest — efter överförande av detta bolags tillgångar och skulder till bokförda värden till sökandebolaget — det förvärvade bolaget träder i likvidation. På grund härav förklarar riksskattenämnden — även för det fall att bokföringsmässig förlust å aktierna uppkommer för sökandebolaget i anledning av nämnda likvidation — att sökandebolaget icke kan vid inkomsttaxeringen erhålla avdrag för förlust å ifrågavarande aktier.

I besvär hos Regeringsrätten yrkade sökandebolaget, att Kungl. Maj:t måtte förklara den verkliga förlusten utgöra samma belopp som den bokföringsmässiga förlust, som skulle komma att uppstå då X likviderades, samt att sökandebolaget måtte förklaras berättigat till avdrag för samma förlust.

I utslag den 3 oktober 1961 fann Regeringsrätten ej skäl att göra ändring i förhandsbeskedet.

7) Fråga om avdrag för avskrivning av ränte- och amorteringsfritt egna-hemslån, som arbetsgivare lämnat anställd.

I ärende angående framställning om förhandsbesked anförde aktiebolag A i

huvudsak följande. Under en följd av år hade bolaget till de av sina anställda, som uppfört egna hem eller tecknat sig för bostadsrättslägenheter, utbetalat byggnadsbidrag med varierande belopp. Tills för ett par år sedan hade tillämpats den principen, att 1/10-del av byggnadsbidraget årligen avskrivits av bolaget varvid motsvarande belopp upptagits till beskattning hos mottagarna av byggnadsbidragen. Byggnadsbidragen utgingo numera såsom ränte- och amorteringsfria lån enligt regler, som närmare angavs i en så lydande

Förbindelse

Undertecknade, och , få härmed tacksamt erkänna, att vi från AB A på nedanstående villkor erhållit byggnadsbidrag med Kr såsom subventionslån för uppförande av ett eget hem på tomt nr i kv.

Det sålunda av AB A beviljade subventionslånet löper ränte- och amorteringsfritt, så länge undertecknad innehar fastigheten, bebor densamma och kvarstår i bolagets tjänst eller är pensionerad efter slutad tjänst hos bolaget.

För den händelse undertecknad, , avlider och efterlämnar änka, som vid dödsfallet hade stadigvarande bostad i fastigheten, skall lånet löpa på oförändrade villkor, så länge fastigheten bebos endast av änkan och hennes minderåriga barn. Efterlämnas arvinge, som innehar heltidstjänstgöring vid AB A, skall denne äga rätt att på oförändrade villkor övertaga lånet mot överlämnandet av en ny, med denna likalydande förbindelse.

Överlåtes fastigheten på annan vid AB A anställd person, skall den nye fastighetsägaren äga rätt att övertaga lånet på samma villkor, under förutsättning att överlåtelsen godkänts av AB A samt att ny förbindelse undertecknats och överlämnats till bolaget.

Så snart något av ovanstående villkor för ränte- och amorteringsfrihet ej längre uppfylles, förfaller lånet till betalning.

Från förfalldagen intill dess full likvid erlagts utgår vanlig bankränta, d. v. s. samma ränta som erlägges för borgenslån å fastighet.

Till säkerhet för denna förbindelse överlämna undertecknade till AB A en revers å Kronor . . . , löpande med 6 % ränta och försedd med fastighetsägarens medgivande till in-teckning i vår fastighet . . . i Kv. . . .

Bolaget anhöll om förhandsbesked, huruvida möjlighet föreläge för bolaget att skattefritt avskryva de sålunda utestående fordringarna å byggnadsbidrag.

Den 29 mars 1961 meddelade riksskatte-nämnden följande förhandsbesked: Riksskattenämnden finner ifrå-gavarande in-teckningsfordringar icke kunna anses såsom osäkra fordringar. På grund härav förklarar riksskattenämnden sökandebolaget vid inkomsttaxeringen icke berättigat till avdrag för nedskrivning av fordringarna i vidare mån än bolaget visar att förlust uppkommit å viss fordran.

8) Fråga om skattskyldighet för stiftelse med ändamål att bereda hjälp åt befolkningen i de underutvecklade länderna genom att, under ledning av den kooperativa världsorganisationen, främja viss skolverksamhet.

I ansökan om förhandsbesked anförde Kooperativa Förbundet¹ i huvudsak följande. Sedan ett par år påginge inom konsument- och bostadskooperationen i Sverige en insamling, vars ändamål vore att bereda hjälp åt befolkningen i de underutvecklade länderna, främst i sydöstra Asien, genom att, under ledning och överinseende av den kooperativa världsorga-

¹ Namnet publicerat med sökandens medgivande.

nisationen — Internationella kooperativa alliansen i London — stödja kooperatio-nen i dessa länder. I första hand skulle en skola grundas i New Delhi för en tvåårig utbildning av ledare för de kooperativa rörelserna i Sydostasien. Undervisningen skulle gälla allmänt ekonomiska och speciellt kooperativa ämnen och som elever skulle mottagas lämpliga personer från olika kooperativa organisationer i sydöstra Asien. Avsikten vore att ge de studerande den teoretiska och praktiska utbildning, som erfordrades för att göra dem lämpade till ledare i respektive hemlands kooperativa rörelser. Den svenska ko-operationen hade utfäst sig att i allt väsentligt svara för de löpande utgifterna för denna skola. Med anledning därav hade man för avsikt att överlämna de insamlade medlen till en särskilt bildad stiftelse, förslagsvis benämnd ”Kooperativa stiftelsen Samverkan utan gränser”, som med sitt kapital jämte avkastningen därå skulle stå till förfogande för finansiering av ovan-nämnda skolverksamhet. — I förslag till stadgar för stiftelsen hade dess ändamål angivits sålunda:

”Stiftelsen har till ändamål att lämna understöd för beredande av undervisning eller utbildning eller utöva hjälpverksamhet bland behövande eller främja vetenskaplig forskning på sätt nedan sägs.

Stiftelsen skall stödja sådan utbildning, undervisning och vetenskaplig forskning, som kan vara av betydelse för att befrämja självhjälp i kooperativa former och därmed höja levnadsstandarden för folken i de s. k. underutvecklade länderna.

Stiftelsen må även kunna lämna bidrag för annan utbildning, undervisning och vetenskaplig forskning under förutsättning att det ändamål för vilket bidragen lämnas anses vara av betydelse för det

ekonomiska framåtskridandet inom och utom Sverige.”

Förbundet anförde ytterligare: Ändamålsbestämningen hade avsiktligt utformats så att däri speciellt inrymdes den planerade skolverksamheten i Indien. Med hänsyn till ovissheten om framtida behov av liknande stöd och till önskvärdheten att i mån av tillgång även kunna stödja annan utbildning och forskning på det samhällsekonomiska planet hade dock stadgandet givits en något vidare avfattning. Stiftelsen skulle enligt lagen den 24 maj 1929 om tillsyn över stiftelser stå under tillsyn av överståthållarämbetet. — Förbundet anhölle om förhandsbesked, huruvida den tilltänkta stiftelsen, därest avkastningen av dess kapital helt eller praktiskt taget helt användes för ovan nämnda skolverksamhet eller för annat ändamål enligt dess stadgar, vore att anse som sådant skattesubjekt, varom förmäles i 53 § 1 mom. e) kommunalskattelagen och 7 § f) förordningen om statlig inkomstskatt.

Den 19 december 1960 meddelade riksskattenämnden följande förhandsbesked: Riksskattenämnden finner att en verksamhet, som äsyftar att ge därtill lämpliga personer från olika kooperativa organisationer i Sydostasien den utbildning, som erfordras för att göra dem lämpade till ledare i respektive hemlands kooperativa rörelser, icke kan hänföras till undervisning eller utbildning i den mening, som avses i 53 § 1 mom. e) kommunalskattelagen och 7 § första stycket f) förord-

ningen om statlig inkomstskatt. På grund härav förklarar riksskattenämnden att den tilltänkta stiftelsen, därest avkastningen av dess kapital helt eller praktiskt taget helt användes för bestridande av driftkostnader för den ifrågavarande skolan, icke är att hänföra till sådana skattesubjekt, varom förmäles i angivna författningsrum. I övrigt finner riksskattenämnden förhandsbesked i ärendet icke böra meddelas och avvisar förty ansköningen därutinnan.

Två ledamöter voro skiljaktiga och anförde:

”Det får antagas, att den undervisning stiftelsen skall främja i huvudsak är undervisning i bedrivande av näringsverksamhet och därför att anse såsom yrkesundervisning. På grund härav anse vi sökanden böra meddelas det förhandsbeskedet att stiftelsen är skattskyldig för inkomst och förmögenhet endast i den utsträckning som sägs i 53 § 1 mom. e) kommunalskattelagen och 7 § f) förordningen om statlig inkomstskatt.”

Häröver anförde förbundet besvär hos Regeringsrätten och yrkade, att den tilltänkta stiftelsen måtte förklaras hänförlig till sådana skattesubjekt, som omförmälas i 53 § 1 mom. e) kommunalskattelagen och 7 § första stycket f) förordningen om statlig inkomstskatt.

I utslag den 9 maj 1961 fann Regeringsrätten ej skäl att göra ändring i förhandsbeskedet.

Ett regeringsråd lämnade besvären utan bifall.

(Stockholm den 6 november 1961)

R I: 48

I

Meddelanden från

Riksskattenämnden

Årg. 10

Nr 6 1961

Värden å djur och inventarier vid beräkning av inkomst av jordbruksfastighet enligt bokföringsmässiga grunder.

För beräkning av inkomst av jordbruksfastighet enligt bokföringsmässiga grunder har riksskattenämnden att årligen fastställa värden å djur och inventarier. Dessa värden äro avsedda att användas som ingångsvärden vid övergång till ifrågavarande redovisningsmetod. Värdena å djur äro därjämte avsedda att ligga till grund för värdesättningen av djur för skattskyldiga, som redan tillämpa bokföringsmässig redovisning.

För ifrågavarande ändamål har riksskattenämnden med verkan från och med den 25 november 1961 fastställt de värden å djur och inventarier, som angivas i efterföljande förteckning. De däri upptagna värdena motsvara 80 procent av genomsnittspriserna under tiden den 1 oktober 1960—den 30 september 1961.

Beträffande tillämpningen av värdena gäller följande

a) för skattskyldig, som övergår till bokföringsmässig redovisning.

För skattskyldig, som övergår till beräkning av inkomst av jordbruksfastighet enligt bokföringsmässiga grunder, skola—enligt övergångsbestämmelserna till lagen den 7 december 1951 (nr 790) om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370) — djur och inventarier vid beskattningsårets *ingång* värderas till belopp motsvarande den ursprungliga kostnaden för nyuppsättning av djuren och inventarierna. Därest nämnda kostnad icke kan visas, skall värdet å befintliga djur och inventarier, där icke särskilda omständigheter till annat föranleda, upptagas till belopp, som motsvara de värden, som av riksskattenämnden fastställts närmast före det första räkenskapsårets ingång. Har riksskattenämnden icke fastställt värde å djur, bestämmes värdet till allmänna saluvärdet, reducerat med det procenttal, varmed de av nämnden närmast före nyssnämnda tidpunkt fastställda värdena

R I : 49

å olika slag av djur understiga motsvarande genomsnittspriser å dessa djurslag.

Härav framgår att beträffande såväl djur som inventarier två olika metoder ifrågakomma för fastställande av ingångsvärdet. I första hand skall såsom ingångsvärde upptagas den skattskyldiges ursprungliga nyuppsättningskostnad och detta oavsett om den skattskyldige köpt inventarierna nya eller i andra hand. Om denna kostnad icke *kan* visas — exempelvis därför att nyuppsättningen ligger långt tillbaka i tiden — må en schablonmässig värdering ske enligt de av riksskattenämnden fastställda värdena. Då omständigheterna därtill föranleda, må värderingen av djur ske enligt den ena metoden och värderingen av inventarier enligt den andra metoden. Däremot kunna icke båda metoderna användas samtidigt för värdering inom den ena respektive andra gruppen. Den värderingsmetod, som kommer till användning, skall sålunda avse *hela* djurbeståndet respektive *hela* inventariebeståndet.

De av riksskattenämnden fastställda värdena för *djur* utgöra medelvärden. Jämkning av värdena kan ifrågakomma, där särskilda omständigheter därtill föranleda, exempelvis om djurbesättningen är särskilt god eller särskilt dålig. Vid bedömning av huruvida jämkning bör komma i fråga bör värdet å besättningen jämföras med de verkliga genomsnittspriserna under nämnda tidsperiod d. v. s. de i förteckningen angivna värdena ökade med 25 procent. — Beträffande sådana djur, exempelvis dyrbarare avelsdjur, som icke upptagas i förteckningen, bestämmas värdet till allmänna saluvärdet, reducerat med 20 procent.

Värdena för *inventarier* kunna likale-

des jämkas i särskilda fall, t. ex. om befintligt inventarium avsevärt skiljer sig från i förteckningen upptaget. Däremot skall någon jämkning av värdena icke ske med hänsyn till inventariernas ålder eller det skick vari de befinna sig. Icke heller påverkas värderingen enligt schablonmetoden av den omständigheten att ett redskap inköpts i begagnat skick. Självfallet må dock värde upptagas allenast för i bruk varande inventarier och sålunda icke för utstrangerade inventarier.

De i förteckningen upptagna värdena avse icke *fasta maskiner* och *andra fasta inventarier*. Värdet å sådana maskiner och inventarier skall — enligt punkt 2 b) sista stycket i nämnda övergångsbestämmelser — upptagas till belopp, motsvarande anskaffningskostnaden, minskad med beloppet av åtnjutna å maskinerna belöpande värdeminskningssavdrag. Kan anskaffningskostnaden icke visas, skall värdet bestämmas till skäligt belopp, motsvarande uppskattat saluvärde.

Oavsett om värderingen av djur och inventarier sker till den ursprungliga nyuppsättningskostnaden eller till de av riksskattenämnden fastställda värdena gäller slutligen — enligt punkt 2 d) i ovannämnda övergångsbestämmelser — att därest det i något fall skulle befinnas, att den skattskyldige eller någon, som står honom nära, vidtagit åtgärd för att skattskyldig skall kunna tillgodoräkna sig ett högre anskaffningsvärde än som synes rimligt, och det kan antagas att detta skett för att åt någon av dem bereda obehörig förmån i beskattningsavseende, anskaffningsvärdet skall i skälig mån jämkas. Jämkning bör sålunda ske t. ex. om den skattskyldige i sådant syfte, som nyss sagts, i betydande utsträckning köpt inventarier i andra hand.

b) för skattskyldig, som redan tillämpar bokföringsmässig redovisning.

Nedan upptagna värden å djur skola — i enlighet med bestämmelserna i punkt 1 tolfte stycket av anvisningarna till 41 § kommunalskattelagen — ligga till grund för värdesättningen av djur vid *utgången* av beskattningsår, för vilket taxering sker år 1962. (Om räkenskapsåret gått till ända före den 25 november 1961 tillämpas dock de av riksskattenämnden tidigare fastställda, i meddelande nr 6/1960 upptagna värdena å djur.) De nedan upptagna värdena å djur skola i vissa fall tillämpas även med avseende å 1963 års taxering, nämligen då räkenskapsåret går till ända före den dag (hösten 1962), per vilken riksskattenämnden fastställer nya

värden med ledning av genomsnittspriserna under tiden den 1 oktober 1961—30 september 1962.

Värdena äro minimivärden, vilka icke få underskridas, såvida icke särskilda förhållanden därtill föranleda. Sådana särskilda förhållanden kunna anses föreligga om den skattskyldige kan visa, att djurbeståndet i sin helhet har lägre värde än det som skulle framkomma om minimivärdena tillämpades, t. ex. då det verkliga värdet till följd av kreaturssjukdom eller annan liknande orsak ligger under minimivärdet. — Beträffande sådana djur, exempelvis dyrbarare avelsdjur, å vilka riksskattenämnden icke fastställt värden, må värdet icke upptagas lägre än till allmänna saluvärdet, reducerat med 20 procent.

VÄRDEN Å DJUR

(värdena avse kastningssjukefria och reaktionsfria djur)

<i>Hästar</i>	Två-åringar	70 %
Draghästar 4—7 år,	Tre-åringar	90 %
tyngre	1910—2770 kr	
lättare	1720—2200 »	
För Norrland jämte Kopparbergs och Värmlands län beräknas 200 å 300 kr högre pris.		
Äldre hästar, över 15 år, värderas till 790 å 1090 kr.		
För draghästar fr. o. m. det åttonde t. o. m. det femtonde levnadsåret bör värdet för varje år nedsättas med en åttondel av skillnaden mellan yngre och äldre hästars värde.		
För <i>unghästar</i> upptages värdet till följande procent av värdet å motsvarande klass av 4—7-åringar:		
Föl	25 %	
Ett-åringar	45 %	
<i>Svin</i>		
Smågrisar	< 2 mån.	50— 70 kr
Gödsvin	2—4 »	55— 75 »
»	4—6 »	135—150 »
»	> 6 »	220—250 »
» per kg. levande vikt		2:30 »
Värdet å <i>tackor</i> upptages till 90 å 105 kr för mindre, 105 å 135 kr för medelstora samt 135 å 155 kr för större raser.		
Värdet å <i>höns</i> upptages till 2:90 å 3:80 kr per styck.		
Värdet å <i>bisamhällen</i> (med kupa) upptages till 40 kr per styck.		

R I : 51

Nötkreatur, kronor per ko, vid olika levande vikt och mjölkavkastning

	Levande vikt, kg.	Avkastning per ko och år, kg. 4 %-ig mjölk			
		2.000	3.000	4.000	5.000
Yngre kor (upp till 7 år)	300	680	810	940	1070
	400	850	960	1070	1180
	500	1010	1100	1190	1280
Äldre kor (över 7 år)	600	1190	1250	1320	1380
	300	570	710	850	990
	400	760	880	1000	1120
	500	950	1040	1140	1240
	600	1140	1210	1290	1370

Ungnöt	Åldersklass	Värde i % av medelvärde å yngre kor
	2—2½ »	90
	1½—2 »	75
	1—1½ »	60
	9—12 mån.	45
	6—9 »	35
Kvickalvar	4—6 »	25
	2—4 »	17
	< 2 »	10

VÄRDEN Å LANTBRUKSINVENTARIER

(I nedanstående värden har allmän varuskatt inräknats)

I. Lantbrukstraktorer

Fabrikat och modell	Max. eff. på remsk. hk.	Bränsle	Standard- utrustning ¹	Värde kronor
1	2	3	4	5
Bolinder-Munktell/Volvo:				
BM/Volvo 425				
Terrier/Krabat	27—32	bensin	b d e	7.900
BM/Volvo 230 Victor	31—33	diesel	b	8.380
BM/Volvo 350 Boxer	43—48	»	b	12.330
BM/Volvo 470 Bison	57—62	»	b e	17.120
David Brown:				
DB 950	38—43	»	a b d e	11.670
Fiat:				
411 R	38	»	b d e	11.250

¹ Standardutrustning: a = skyddsram c = belastningsvikter e = kraftuttag
b = styrbromsar d = hydraulisk lyft

1	2	3	4	5
Fordson:				
Dexta Std	31	diesel	b d e	9.480
» Sp.	31	»	b d e	10.090
Super Major Std	47	»	a b d e	12.460
Super Major Sp.	47	»	a b d e	13.150
G M W:				
25	27	fotogen	a b d e	8.130
35	36	»	b d e	10.370
D 45	45	diesel	a b c d e	13.550
Hanomag:				
R 218	12	»	b c d e	5.830
R 228	26	»	a b c d e	10.220
R 440	36	»	a b c e	12.030
R 445	45	»	a b c e	14.930
R 545	56	»	a b e	17.760
John Deere-Lanz:				
Mod. 500	40	»	a b d e	12.010
M. A. N. 4 hj. driven:				
4 R 2	45	»	a b	17.190
4 S 2	57	»	a b e	23.840
Marshall:				
MP 6	70	»	b e	19.570
Massey-Ferguson:				
MF-30	30	bensin	a b d e	7.520
MF-35-B	35	»	a b d e	8.160
MF-35-F	29	fotogen	a b d e	8.400
MF-35-D	38	diesel	a b d e	9.970
Mc Cormick International:				
B-250	30	»	a b d e	10.260
B-275	35	»	a b d e	11.590
B-450	55	»	a b d e	16.170
Nuffield:				
3 DL	31—38	»	a b d e	10.490
4 DM	40—52	»	a b	11.070
Porsche-Diesel:				
Junior V	15	»	b e	5.220
Junior HV	15	»	b d e	6.290
Junior HL	15	»	b d e	6.380
Standard	27	»	b c d e	9.180
Super V	41	»	b c d e	10.430
Super Special	41	»	b c d e	12.240

1	2	3	4	5
Rola:				
N	15	diesel	a b d e	5.190
Steyr:				
80 A	15	»	a b d e	8.640
84	18	»	a b d e	9.400
188	28	»	b d e	11.670
N 180 A	30	»	b e	16.170
N 182 A	36	»	b d e	12.410
185	45	»	b d e	23.330
280	60	»	b e	18.730
280 A	68	»	b e	19.270
Zetor:				
A	25	»	b d e	8.720
K	21	»	a b d e	10.090
Super 5	43	»	a b d e	11.970
Super 50	54	»	a b d e	14.590

Om de traktorer, som skola värderas, äro försedda med utrustningsdetaljer i mindre eller större omfattning än som ovan angivits, skola värdena i motsvarande grad minskas eller ökas. Till ledning för sådan justering av värdena meddelas följande

Värden på vissa utrustningsdetaljer till traktorer:

	Värde kr		Värde kr
Hydraulisk lyft	780—1.030	Halvbandsutrustning	
Kraftuttag, vanligt	150— 230	jordbruksmodell, lätt typ, monterad	2.280
oberoende	420— 570	enbart band, per par	1.330
Vakuumbroms med pump	480	jordbruksmodell, monterad	2.810—3.120
Remskiveväxel		enbart band, per par	1.440—1.750
för traktor upp till 30 hk	190— 270	skogsmmodell, lätt typ, monterad	2.770
över 30 hk	280— 680	enbart band, per par	1.330
Hydraulisk hjälpstyrning	630— 760	skogsmmodell, grov typ, monterad	3.150—4.500
Manöverventil	130	enbart band, per par	1.730—2.240
Ställbar framaxel	150— 170	Draganordning	
Störtbåge, skyddsram	360— 720	armédragkrok	170— 310
Hyttkompletteringssats	380— 660	industridragkrok	80— 110
Traktorsits	120— 300	livabdrag och friabdrag	290— 340
Värmeaggregat för traktorhytter	130— 170	Stänkskärm, fram	30— 80
Defrosteraggregat	140	bak	160— 180
Järnhjul, per st	300— 420	Motorvärmare	50— 170
Slirskydd	280— 490	Blåslampa till motorvärmare	60
Kedjor, per par		Gnistsläckare	40— 60
standard	100— 130	Varv- och timräknare	90
special	150— 270	Traktorpump "Alreco" med slangar	570
Belastningsvikter		Domkraft	90
fram 2 st, totalvikt 60 kg	90		
bak 4 st, » 200 »	230		
» 6 st, » 450 »	480		

II. Trädgårdstraktorer för jordbearbetning och slåtter, etc.

Motorstyrka hk	Drivmedel	Värde kronor
2—2,5	bensin	1.030—1.560
3—5	»	2.470—2.660
6—7	» diesel	2.430—4.430
8—12	» » fotogen	3.650—6.160
Transportvagn, tillägg		310—1.390

III. Bogserade skördetröskor

Fabrikat och typ	Skärvidd m.	Anm.	Värde, kronor	
			Utan hjälpmotor	
			med säckuttag	med tank
Aktiv 5'	1,50		7.580	8.840
BM-Thermænius				
S — 500	1,52		8.440	9.660
S — 600	1,80		11.620	12.420
BT 45	1,50		8.460	9.740
BT 66	1,80		11.000	12.760
Claas				
Junior	1,50		9.340	10.680
Junior automatic	1,50	med press	11.840	13.180
Super 500	1,98	med press	10.760	12.080
Super automatic	1,98	med press	13.260	14.580
Dronningborg 5'	1,52	med efterrensverk	11.620	12.620
Saxonia 5'	1,52	med körnarsorterare	13.800	14.720
			15.220	16.220
			9.320	10.820
			8.740	9.960

IV. Självgående skördetröskor

Fabrikat och typ	Skärvidd m.	Anm.	Värde, kronor	
			med säckuttag	med tank
Aktiv M2 S 7'	2,10	Mercedes-Benz Dieselmotor ..	20.640	22.100
BM-Thermænius				
ST 256	1,91	Dieselmotor	17.460	18.180
ST 68	2,36	Bensinmotor	24.180	25.000
ST 610	3,05	Dieselmotor	26.260	27.100
S 1.000	3,03	Dieselmotor	32.100 ¹	30.140
				32.100 ¹

¹ Med 12' skärvidd 32.920 kr.

R I: 55

Fabrikat och typ	Skärvidd m.	Anm.	Värde, kronor	
			med säckuttag	med tank
Claas	3,00	Bensinmotor	30.560	31.380
SF		D:o m. halmpress	33.060	33.880
		Dieselmotor	32.420	33.260
		D:o m. halmpress	34.920	35.760
Matador	3,60	Dieselmotor		40.840
	—4,20			
Europa	2,10	Dieselmotor	25.340	26.640
		D:o m. halmpress	27.140	28.400
Columbus	1,80	Bensinmotor	18.760	20.140
		D:o m. halmpress	20.500	21.880
		Dieselmotor	20.920	22.300
		D:o m. halmpress	22.680	24.040
Dronningborg	2,28	Dieselmotor	24.180	25.840
John Deere-Lanz MD 18 S ..	1,80	Dieselmotor	21.820	22.780
		D:o m. halmpress	23.700	24.660
Massey-Harris:				
630 S 6'	1,75	VW-motor	16.220	17.080
685 S 8'	2,40	Bensinmotor	27.680	28.100
		Dieselmotor	29.500	29.920
892 9½'	2,85	Bensinmotor		36.180
		Dieselmotor		38.760
892 12'	3,60	Bensinmotor		37.420
		Dieselmotor		40.020
Mc Cormic-Intern.	1,83	Dieselmotor	20.000	20.840

Om de skördetröskor, som skola värderas, äro försedda med utrustningsdetaljer m. m. som nedan angivits, skola värdena i motsvarande grad ökas. Till ledning för sådan justering av värdena meddelas följande

Värden för vissa utrustningsdetaljer till skördetröskor:

	Värde kr
Halmskärare, halmhack	1.520—1.840
Halmpress:	
för bogsering 5—6' med 2 knytare	4.120—4.260
påmonterad 5—7½' » 2 »	2.340—2.980
» 8—12 » 2 »	2.580—3.420
» 5—6' » 1 »	1.920
Pick-up-anordning	860—1.880
Torpedstråskiljare	80— 100
Kamhaspel 5—10', merkostnad	460— 840
Gummiduk, merkostnad	80— 100
Ställbart översåll	160
Ställbar ogräsavskiljare	600— 680
Kabelreglage till skärbord	140
Variatoranordning	240— 360
Däck 18 × 26" på drivhjulen, merkostnad	2.080
Styrhjul	500

R I : 56

V. Redskap för jordbearbetning

	Värde kr		Värde kr
<i>Plogar:</i>		Långfingerharv hydr. buren	
Bärplog		med stödhjul 60 pinnar 1 sekt.	520
lätt, enskärig 14—16"	660	80 » 3 »	680
tvåskärig 11—14"	980	90 » 6 »	1.000
vanlig, enskärig 14—18"	880	120 » 8 »	1.280
tvåskärig 12—16"	1.260	utan stödhjul 60 » 1 »	360
treskärig 12—16"	1.800	80 » 3 »	500
tung, tvåskärig 12—14"	1.640	Nätharv	
Hjulplog		trubbiga tänder, 77—154 st	140— 300
vanlig, enskärig 14—16"	980	mejselformade » , 77—154 »	220— 400
tvåskärig 12—14"	1.740	trubb.-mejself. » , 110—220 »	260— 500
tung, tvåskärig 12—14"	2.640	Myllningsharv	
treskärig 12—14" fjärr-		bogserad 40—140 pinnar	80— 340
manövr.	3.160		
Hästplog	240	<i>Tunga harvar med stela pinnar:</i>	
Växelplog, tvåskärig 12"	2.120	Krokpinharv	
Tallriksplog		bogserad, lätt modell 40—120	
bogserad, 3 tallr. 26"	2.500	pinnar	200— 900
4 » 26"	2.760	medeltung modell 40—120	
5 » 26"	3.080	pinnar	280—1.160
hydr.buren 2 » 26"	1.380	tung modell 30—75 pinnar ...	360—1.140
3 » 26"	1.620	hydr.buren, lätt modell 40—80	
Tallriksskumplog		pinnar	420— 840
bogserad 8—11 tallr.	2.020—3.120	medeltung modell 40—80 pin-	
hydr.buren 6—8 »	1.540—1.700	nar	500—1.000
Tallriksredskap		tung modell 30—45 pinnar ..	580— 900
2 sektioner med 14—22 tallr. ..	1.980—4.000	Sladdharv	
drag för tandemkoppling	500	bogserad 7—19 pinnar	140— 300
Kupplog	80	13—39 »	260— 700
Årder	80	hydr.buren 15—23 »	420— 620
<i>Plogtillbehör:</i>		<i>Harvar med fjädrande pinnar:</i>	
sidoplöjningsbom	300	Sladdfjäderharv	
rullande landsida	80	bogserad, lätt 7—13 pinnar ...	160— 240
roterande skumrist	60	14—33 » ...	320— 680
<i>Lättharvar:</i>		tung 22—57 » ...	560—1.080
Ställbar lättharv 25—120 pinnar ..	140— 600	hydr.buren 2-axlad 13—26 pinnar	360— 680
Sicksackharv		3- » 15—30 »	440— 800
lätt modell 40—200 pinnar	80— 540	Kulturharv	
grov » 40—160 »	140— 640	bogserad 15—60 pinnar	400—1.800
Ogräsharv		hydr.buren 15—30 »	540—1.040
vinkelformade pinnar 45—180 p.	80— 540	<i>Tillbehör för harvar:</i>	
mejselformade » 56—252 p.	80— 580	belastningslåda	60— 100

	Värde kr		Värde kr
harvlyft	80— 180	hydr. buren	
dragbom	40	hel knivbalk 5—7 rader ..	1.240—1.420
lösa lyftbommar	140— 260	3-delad » 6—9 » ..	1.880—2.220
automatdrag för bogserade har-		tillägg för	
var	40— 220	individuell radlyft	420
centrumdrag för hydraulisk lyft	120— 260	självrensande UNIK-skaft	60— 100
		uttunnare per st	60
<i>Kultivatorer:</i>		Universal redskap för potatis-	
Kultivator, bogserad		odling	
fjädrande pinnar 7—15 st.	140— 260	hästdriven 2 rader	820
» 13—22 »	940—1.440	hydr. buren 2—4 »	
styva pinnar 8—14 »	1.080—1.720	med stödhjul	680—1.220
		utan »	600—1.060
Kultivator, hydr. buren		Universal hack- och kupredskap	
fjädrande pinnar 11—20 st.	580— 900	hästdriven 2 rader	600
styva pinnar 7—13 st.	720—1.140	hydr. buren 2—4 »	
		med stödhjul	460— 820
Kultivator-harv, hydr. buren		utan »	400— 680
med stödhjul 4-radig 19—35 p.	1.000—1.320	Universal kupredskap	
utan » 4- » 19—35 »	700—1.140	hästdriven 2—3 rader	460— 500
med » 3- » 17—20 »	760— 820	hydr. buren 2—4 »	
utan » 3- » 17—20 »	600— 660	med stödhjul	340— 580
för tillsatsharv	220— 300	utan »	260— 420
		Universal styrbara hacka	
<i>Harvar med roterande arbetsorgan:</i>		hydr. buren, 4 rader,	
Tallriksharv		hack- och kupredskap	1.240
bogserad 16—32 tallr. 40—45		kupredskap	1.000
cm diam.	580—1.260	Tallrikskupare	
32—40 tallr. 45—55 cm diam.	1.800—2.560	hydr. buren 2—4 rader	
hydr.buren 16—20 tallr. 45 cm		med stödhjul	940—1.500
diam.	900— 980	utan »	780—1.340
Spadrullharv 56 knivar	880		
tillägg för sladdplanka	140	<i>Sladdar och vältar:</i>	
Rotorkultivator		Rätppinssladd 25—66 pinnar	440—1.320
bogserad 30—54 knivar	3.460—3.960	Cambridgevält	
hydr.buren 30—54 »	3.060—3.500	1 sekt. 19— 47 ringar	260— 640
		3 » 57—123 »	840—1.800
<i>Hackredskap:</i>		3 » 69 » tung mod.	2.500
Hästhacka 2—4 rader	540— 800	Kuggvält	
Traktorhacka		3 sekt. 30 ringar	1.540
bogserad 6—9 rader	1.900—2.780		

VI. Maskiner för sådd o. d. samt spridning av gödselmedel

<i>Såmaskiner</i>		13 skivbillar	1.700
Radsåmaskin, hästdriven		extra utrustning:	
13—15 raka billar	780—1.380	förställare	580
13—15 släpbillar	840—1.440	traktordrag	100
		marköranordning	140

	Värde kr
gångbräda	60
frösåningsapparat	180— 220
Radsåmaskin för traktor	
bogserad 19—23 raka billar ..	1.820—2.080
19—23 släpbillar ...	1.760—2.000
15—19 skivbillar ...	2.260—2.680
hydr. buren 19—23 raka billar ..	1.700—1.940
19—23 släpbillar ...	1.640—1.860
17—19 dubbla skiv-	
billar	2.080—2.460
bogserad 29 raka billar ..	3.740
23—33 släpbillar ...	3.500—4.420
23—33 skivbillar ...	4.020—5.060
spårluckrare efter traktor-hjulen	100
tillsatsharv	180
frösåningsapparat	180— 300
Frösåningsapparat	
för handkraft, på kärra	140
Frösåningsmaskin	
hydrauliskt buren 2—8 rader ...	820—2.580
komb. så- och uttunningsmaskin	
6—9 rader	2.700—3.660
Uttunningsmaskin hydr. buren,	
4—8 rader	1.120—1.560
Komb. radsåmaskin och handels-	
gödselspridare	
12—15 raka billar	2.040—2.520
12—15 släpbillar	2.080—2.580
12—15 dubbla skivbillar	2.300—2.880
Potatissättningsmaskin	
för häst 1—2 rader	660—1.200
» traktor bogserad 2—3 »	1.100—2.000
hydr. lyft 1—2 »	760—1.340
Planteringsmaskin	
bogserad	
plantor 2—4 rader	1.120—2.060
potatis 2—4 »	960—1.740

VII. Maskiner för bekämpning av ogräs, växtsjukdomar och skadedjur

Ryggspruta och spruta för konti-	
nuerlig handpumpning, rymd 9--18 l	100— 220
tunnspruta, handpumpning, rymd	
65 l	260

	Värde kr
potatis och plantor 2—4 rader	1.600—3.000
sticklingar 2—4 »	1.240—2.300
hydr. buren	
plantor 2—5 »	1.120—2.600
potatis 2—4 »	960—1.880
potatis och plantor 2—4 »	1.660—3.200
sticklingar 2—4 »	1.220—2.260
Stallgödselspridare för traktor	
ej direkt driven	
13—20 hl rågat mått	1.920—2.080
20—26 » »	2.000—2.300
direkt driven	
30—34 hl rågat mått	2.860—3.120
38 » » »	3.240
Redskap för gödselspridning	
Gödselvattenpump exkl. motor	
turbinpump, uppfodringshöjd	
3,5—6,0 m	140— 180
kolvpump, uppfodringshöjd	
2,5—6,0 m	140— 180
Gödselvallentunnor med kran och	
bladspridare	
500— 800 l	140— 160
1.000—3.000 »	200— 460
Handelsgödselspridare	
Bredspridare	
för häst arb.bredd 2,0—2,5 m ..	700— 800
» traktor	
hydr. buren tallriksutmatning,	
arb.bredd 2,0—3,1 m	700—1.020
bogserad, tallriksutmatning och	
gummihjul, arb.bredd 3,8—	
4,8 m	2.880—3.480
Rotationsspridare	
behållare 125 l, för vagn	1.200
traktor	820

Motorkärrspruta	
handbogserad, rymd 100 l	1.640—1.820
Traktordrivna sprutor, bogserade	
300 l 8 m spridarbredd ..	2.060—2.540

R I : 59

	Värde kr		Värde kr
500 l 5,3 m spridarbom ..	2.120—2.680	handdragen och bogserad med	
600 » 8 » » ..	2.420	2—3,5 hk motor, 150—200 l ..	2.140—3.900
800 » 8 » » ..	3.320—6.500	självdrevande koncentrationspruta	
1.000 » 10 » » ..	3.960—7.160	5,5 hk motor, 75 l	4.080
Traktordrivna sprutor, monterade på traktorn		Puderspridare	
200—400 l 8 m spridarbom ...	1.080—1.320	handdriven	120— 160
500 » 8 » spridarbredd ..	2.260	traktordriven, behållare för	
		50 kg puder	1.000
Motorsprutor (pumpen driven av särskild motor)		för avgasningsrör	140
ryggburen 15 l för sprutning och pudring	640	Fläktsprutor, hydraulburna	
ryggburen 10—15 l för sprutning, pudring, dimning och flammkastning	920	för vätska, puder och handelsgödsel 75 kg	2.000
		Fläktsprutor, bogserade	
		300—800 l	3.760—5.440

XIII. Maskiner för skörd och tröskning

Maskiner för höskörd och ensilering:

Traktorslättermaskin för hydr. lyft		
monterad bakpå 5—6'	960	
» » med 1 hjul 5—7'	1.100—1.200	
sidmonterad 5—6'	800—1.120	
bogserad direktdriven 6'	1.340—1.420	
Hövändare med gaffel, för häst ..	880	
» » » , » traktor	820	
» » cylinder	1.700	
Hjulräfsa, för häst 36 pinnar	500	
Hjulräfsa, för traktor		
för hydr. lyft 36 pinnar	640	
Släpräfsa, för häst 10—16 pinnar	160— 220	
» , » traktor 12—27 »	480— 660	
Kombinerad sidräfsa och hövändare direktdriven 2,5 m	1.640	
fingerhjulsräfsa,		
bogserad 4—5 tallr.	1.640—1.880	
hydr. buren 4 tallr.	1.260	
frontmonterad 4—6 tallr.	1.200—1.560	
bogserad större modell, 6—7 tallr.	2.040—2.220	
Ärtbalk med strängläggare		
för slättermaskin 5—6'	420— 540	
Hässjningsmaskin	2.000	
Foderlastare	2.300—2.580	
Slätterlastare, bogserad		
direktdriven 5'	3.240	
» , med foderskärare 5'	4.340	
¹ Skördetröskor, sid. R I: 55—56.		

Pick-up-pressar	
löspress, kapacitet 3—8 ton per timme	5.920
hårdpress, kapacitet 10 ton per timme	8.620
extra utrustning	
vagndrag	100
balbana	180
Balvagn	1.540
Gräsklippare	80
Motorgräsklippare	320—3.440

Maskiner för sädeskörd:¹

Självbindare för häst	
järnhjul, vinghaspel 4¼—5' ...	2.760—2.780
stavhaspel 4¼—5' ...	2.960—3.060
tillägg för 2 gummihjul	100
4 »	160
Självbindare för traktor	
järnhjul, vinghaspel 5'	3.000
direktdriven, vinghaspel 6—7' ..	3.640—3.700
tillägg för 2 gummihjul	140
4 »	220
kärvsamlare	160
torpedstråskiljare	80
roterande stråskiljare	680
Spannmålsvåg	
3—12 ton/tim.	360—1.180
Tröskverk.	
Dubbelrensande transportabelt, med boss- och returfläkt	
cylinderbredd 4½'	15.320

	Värde kr		Värde kr
4'	14.360	direkt driven	820
3½'	12.840	för strängläggare tillkommer	300
3'	11.340	kastgaller	50
2½'	9.520	Potatissamlare	260
Dubbelrensande,		Potatisupptagare, sållhjulsmaskin	
transp. 475—700 mm.	2.580—5.240	för hydr. lyft 2-radig	2.760
stationärt 500—625 »	1.960—3.000	Halvautomatisk potatisupptagare	
Helrensande,		1-radig, lätt (300—370 kg)	1.600—2.440
transp. 375—500 »	2.200—3.660	tung (500—1.300 kg) ..	3.600—5.420
stationärt 375—500 »	1.880—2.560	2-radig	4.660
Enkelrensande,		Helautomatisk potatisupptagare	
transp. 375—650 »	1.800—3.060	lätt 875 kg	6.080
stationärt 375—625 »	1.280—2.380	tung (1.350—1.890 kg)	7.460—11.140
<i>Extra utrustning:</i>		Blastkrossare för hydr. lyft	
Bossfläkt med 10 m rör	400— 780	med gummihjul	1.540
Returfläkt	380— 460	utan gummihjul	1.360
Dammfläkt med 3 m rör	480— 580	Potatissorterare, exkl. motor	
Spännrulle	100	för motor- och handdrift	280— 360
Skruvbroms	280	» motordrift	620
Säcklyftare	160	Potatissorterare, exkl. motor	
Luftgummihjul (i stället för järn-		med elevatorer för sortering och	
hjul)	300— 560	påmatning	1.920
Självmatare	1.040—2.140	Elevator till potatissorterare	
» , med fläkt	1.660—2.280	bordsorterare, inkl. såll	420
Utrustning för frötröskning	100— 160	rullbord	720
Motorhylla	540— 560	Betlyftare och betlossare	
Kilremsdrift	220	för hydr. lyft, 3- radig, enkel	340— 380
Pressenning	160	» » » , 3—4 » , med	
Dammfläkt	940—1.140	roterande trissor .	340— 500
Spannmålsfläkt	460— 660	3—4 radig, ställbar	760— 920
Domkraft	140	bogserad 3—4 radig, ställbar ..	820— 980
Skoställanordning	200	Betskördemaskin, bogserad och di-	
		rekt driven	
<i>Maskiner för spannmålsrensning:</i>		med bet- och blastkorgar	7.900—11.000
Aspiratör 3—40 ton/tim.	1.240—4.020	» tankelevator	8.820— 9.240
Sädestriör och frörensare 3—10 ton	760—1.100	» sidoelevator	8.180— 8.600
» med körnare	1.000—1.340	Betlastare	
<i>Maskiner för potatis- och</i>		för betor och potatis	1.760
<i>rotfruktskörd:</i>		» » i högar eller strängar	5.920
Potatisupptagare, kasthjulsmaskin			
bogserad, för häst	700		
för traktor	740		

IX. Vagnar, källkar och kärror

Vagn för traktor, enaxlad 2 ton..	900	tillägg för flak	260— 420
tillägg för timmerbanke	140	enbetsdrag	40— 120
Vagn för häst eller traktor		traktordrag	40
tvåaxlad, 2,5—3,0 ton	580—1.100	bromsar	60— 80

	Värde kr		Värde kr
Traktorvagn med bromssystem		Kombinerad vinter- och sommar-	
Enaxlad 3,0 ton	1.340—1.540	doning	
4,5 »	1.960—2.060	lastkran med timmerbankar och	
4,5 » boggie	3.200	drag samt boggieutrustning	
6,0 »	2.920—3.160	lastkapacitet	
6,0 » boggie	3.700	6 ton	6.440
Tvåaxlad 3,0 ton	2.260—2.840	10 » 10" däck	8.440
4,5 »	2.540—3.440	16" »	9.920
6,0 »	3.420—4.080	kalkutrustning	800— 880
tillägg för flak	480— 820	mekaniska bromsar	380
flak med plåtbeslag	840—1.340	timmerlastare	2.080—2.580
envägstipp fr. traktorns hydr.	1.220—1.740	Släpsax (timmerkörsax) för hydr.	
trevägstipp » » »	1.320—1.820	lyft	160— 260
standarddrag	380	Vanlig timmersax	60
Timmervagn med band		» släpsax	40
chassi med 4-hjulig boggie och		Lastapparat	1.580—2.920
band 6 ton	5.420		
chassi på medar 7,5 ton	3.800	<i>Kärror:</i>	
Direkt driven vagn, enaxlad, utan		Skottkärra med gummihjul	
flak 2,2—6,0 ton	3.680—6.380	vanlig 110 l.	80
tillägg för hydraul-broms	600	specialkärra med stödhjul	
Lunn (släp) kälke för häst	200— 260	150—200 l.	100
gummihjul m. fästbeslag till d:o	220	Transportkärra (kan kopplas efter	
hästdrag	60	cykel)	120
Arbetskälkar (doning) för häst		Säckkärra	
fram- och bakkälke, kompl.	380	magasinskärra	80— 120
Lunnkälke för traktor, kompl. ..	340— 460	kombinerad säck-, låd- och fat-	
gummihjul till dito	240	kärra	140
Kälkar och doningar för traktor		Transportkärra för mjölkflaskor	60
släpkälke med stöttor	1.320	Taggtrådskärra	80
lastkran att monteras på ramen	1.380		
		X. Motorer	
Elmotor, trefas, kompl. med 10 m		10—20 »	860—1.420
sladd		25—35 »	1.740—2.240
helkapslad, mantelkyld,		Förgasarmotor	
u. startapp. 1— 2 hk	160— 220	2—2,5 hk	260— 380
2,5— 4 »	240— 320	3—5 »	280— 660
5—10 »	380— 700	7—9 »	720— 920
10—20 »	940—1.460	Dieselmotor	
Elmotor, trefas, kompl. i dropp-		9 hk	1.960
vattenskyddat utförande med 10		18 »	3.080
m kabel och startapp.		28 »	4.040
5—10 hk	420— 880	36 »	6.000

XI. Lastapparater för traktor

	Värde kr		Värde kr
Frontmonterad lastapparat		snö- och koksskopa	540— 660
med automatiskt återg. redskap		höglyft	140— 320
Medelvärde		betgrep	640— 800
lyftkapacitet 400— 550 kg	1.160 (760—1.400)	diagonalplog	720
600— 800 »	1.260 (1.040—2.060)	jordplåt	80— 100
900—1.200 »	1.400 (1.080—1.920)	Gödsellastare	
med separat oljepump och hydr.		med gödselgrep 160—250 kg ..	420— 620
manövrerade redskap		grusskopa till dito	60
Medelvärde		Timmerlastkran, lyftkraft 1.200 kg	1.480
lyftkapacitet 600— 800 kg	2.860 (1.560—4.560)	Timmerspel, bakmonterat 400 kg..	900
900—1.200 »	4.900 (3.800—5.860)	Vinsch	
1.250—2.300 »	5.880 (3.040—7.480)	frontmonterad 1-tons	2.120
Utrustning:		3- »	3.360
gödselgrep	200— 500	Transportbox för traktor	120
grusskopa —300 l.	240— 460	Säcklyftare till traktor	320— 400
300—500 l.	240— 680	Lastflak, bakmonterat	120
högreg	380— 900		

XII. Inventarier för foderberedning

Foderblandare, utan motor		Självbindande pressar m. 2 knytare	
av trä 500—3.000 l	1.160—3.300	fristående, för 3—4' tröskverk..	5.080
galv. plåt 650—2.650 l	700—1.940	Rotfruktsskärare och rotfrukts-	
Hammarkvarn, exkl. motor o. fläkt		rivare	
avverkning 0,10—0,15 ton/tim ..	560	för handkraft	40— 180
0,2 —0,8 » ..	680— 880	» eldrift	220— 280
Gröpkvarn		Lågtryckspanna utan pump	
avverkning 0,7—2,1 ton/tim		eldyta 0,75—1,1 m ²	400— 500
utan motor	560—1.440	Foderkokare 160—400 l	320— 500
med motor	1.500—3.600	Vattenvärmare	
Sädeskross exkl. motor		el-uppvärmning	
avverkning 0,6—0,7 ton/tim	700	30— 80 l öppet system	280— 380
Hackelsemaskin		30—150 l slutet system	380— 620
för eldrift	460— 600	ved-uppvärmning	
Ensileringsmaskin (foderhack)		75—200 l kopparkittel	160— 300
med egen fläkt		75—200 l rostfri kittel	200— 360
kapacitet 9 ton grönmassa/tim	1.520		
» 10—11 » » »	2.080—2.520		
tillägg för transportanordning	340		

XIII. Inventarier för transport av foder m. m.

Inventarier för transport av	600—700 »	540
foder m m:	900 »	660
Halmfläkt, lös (exkl. motor)	fläktrör 310—600 mm per m ..	20— 35
till tröskverk 500 mm	500	helvinkel, 90°, 310—370 mm per st
		20— 35

R I : 63

	Värde kr		Värde kr
halvvinkel, 135°, 310—600 mm		6" utan motor	420—1.060
per st	20— 40	med motor	660—1.820
munstycke 310—600 mm per st..	60— 90	påfyllningstratt till 4—6"	120— 160
Injektorfläkt, lös (exkl. motor)		Hö-, halm- och kärvttransportör,	
för rör 500—600 mm	640—1.000	av sparmantyp	
fläktrör 500—600 mm per m ..	25— 35	längd 5—10 m	840—1.340
Spannmålsfläkt 150—225 mm rör		pris per m för längre trans-	
utan motor	440— 780	portör	100
med motor och transportkärra..	940—1.960	transportörvagn	420— 820
fläktrör 150—225 mm, per m ..	10— 15	Säcklastare utan elevator,	
halvböj, per st.	25— 50	för hydr. lyft	320— 400
grenrör, per st	120— 180	Säcklastare med elevator,	
Skruvtransportörer, längd 3—12 m		exkl. motor, 3,5—6 m	940—1.480
diam. 4" utan motor	220— 520	Säcklyftare (träkonstruktion)	100
med motor	380— 900	Säckhiss	560— 760
diam. 5" utan motor	340— 840	Säckhållare	60— 80
med motor	540—1.380	Hissvåg 1,5—3 ton	260— 580
		Lossningselevatör f. rotfrukter ...	740

XIV. Inventarier för djurskötsel

Mjölkningsaggregat		Äggkläckningsmaskin	
med elmotor	380	1.900—10.000 ägg	1.820—4.440
förbränningsmotor	640	Startbatteri (helt av metall)	
Mjölkmaskin		150—750 kyckl.	180— 680
spann av aluminium	340	Kallbatteri (av järn och plåt)	
» » rostfritt stål	420	100—500 kyckl.	140— 580
Mjölkkylningsaggregat, löst	60— 120	Kallbatteri med autom.utgödsling	
Diskapparat	20	4 våningar, 6—15 m längd	1.720—3.820
Klippapparat		Värprede, löst, 6 fack	40
vakuüm-drift	120	Kullhus	200
el-drift	160	Utfodringsmaskin för fjäderfä,	
Doppvärmare, för mjölkflaskor		150—375 kg	1.180—2.680
40—50 l	80	Fodertråg för höns, löst, 2 m	40
Svinvåg		Vattentråg för höns, löst, 2 m	80
kapacitet 300 kg	460	Svinbur av stål, hopfällbar	200— 240
Elstängselapparat	100	Svinfoderautomat 30—300 l	100— 300
Vattenho, lös		Värmelampa till smågrisar	60— 80
av rostskyddsbehandlad plåt		Plåttunnor 600—3.000 l	180— 560
250, 500, 1.000 l	100— 220	Trätunnor 500—3.000 l	140— 460

XV. Inventarier för markberedning och vägunderhåll m. m.

Stubb-brytare,		borr 3—9"	60— 120
lyftförmåga 1.200—2.000 kg ..	260— 440	Täckdikningsplog	
Jordborrmaskin		för bogsering	840
för hydr. lyft, exkl. borr	700	» hydr. lyft	1.140
		direkt driven	2.240—3.240

R I: 64

	Värde kr		Värde kr
Dikningsmaskin, kopplad till traktor	8.240—10.800	Diagonalplog och schaktblad, kompl. med ram	
Vägskrapa, kompl. med kantskär arbetsbredd 200—240 cm	680— 860	200 cm arbetsbredd	720—1.020
Spetssnöplog för traktor med hydr. lyft	540—1.400	240 » »	1.120—1.740
		tung 230 » »	1.320—1.480
		320 » »	2.200—2.360
		Snövinge per st	60

XVI. Diverse lösa inventarier för jordbruket

Farmaggregat 2.000—5.000 l	420— 760	Presenning per m ²	6
Störvässare	300	Luftkompressor, monterad på traktorns kraftuttag	
Slipstensaggregat motordrift, kombinerad med smärgel	420	för gummiringar	140
Decimalvåg	200	inkl. motor o. utjämningsstank..	400
Automatisk spannmålsvåg kapacitet 3—7,5 ton/tim	360—1.180	» » » helautomatisk ..	580
Fuktighetsmätare	200	Traktorpump, monterad på trak- tors kraftuttag	320— 580
Fuktighetsmätare för grönfoder inkl. torkugn	280	Brandsläckningsapparat kolsyresnösäckare	100— 180
		pulverdimsäckare	180— 260

XVII. Bevattningsanläggningar

Elmotordrivna pumpar, inkl. motor, startapparat och sugledning om 5—6 m		500—600 » , 70 » »	8: 32—10: 60
kapacitet 50—100 l/min	840	1.000 » , 89 » »	10: 80—12: 60
100—150 »	1.040	Spridare	
150—350 l/min	1.280—2.040	långsamspridare per st	30— 140
350—500 »	1.660—1.820	spridare för snabb-bevattning per st	160— 480
500—1.000 »	1.900—2.800	Invallningsanläggning kompl. med motor	
Traktordrivna pumpar kapacitet 250—1.500 l/min	1.740—3.040	65—100 l/sek 2—3 hk elmotor	2.340—3.340
Snabbkopplingsrör, varmgalvanise- rade		175—225 » 4—7,5 » »	4.840—5.840
150 l/min, 50 mm:s per m	5: 60— 6: 68	275—350 » 15 » »	7.080—8.580

XVIII. Specialinventarier för smide och snickeri

Skruvstycke	20— 200	Stativ till bormaskin	100
Städ	40— 80	Gängmaskin	1.640
Fältässja	120— 200	Svetsaggregat för eldrift (lämplig för gårds- smedjor och mindre smides- verkstäder)	540—1.020
Järnsvarv	720—1.700		
Träsvarv	1.480		
Bormaskin, lös eldriven	240		

R I : 65

	Värde kr		Värde kr
för gas	220— 720	Cirkelsåg (enkel klyvsåg)	360
transportkärra (gastubkärra) ..	140— 220	Hyvelbänk	160
behållare	420	Hyvelmaskin	600
Fast avbitare	70— 240	Domkraft	
Trycksmörjningsaggregat	140	mekanisk 1 — 4,5 ton	10— 40
Sprutmålningspistol, rymd 1 l	100	hydraulisk 1,5—12,5 »	60— 80
Laddningsaggregat	140	Domkraft med dubbel bromsanord-	
Likriktare	140	ning 1,5—10 ton	140— 380
Bandsåg	560—1.040	Hylsnyckelsats	80— 200

XIX. Torkanläggningar, transportanordningar och silor

Varmluftstorkar		torkning kg vatten per tim 36	
arbetssätt sats, rymd hl 60—120,		—160, uppvärmning alla bräns-	
avverkning dt/tim 12—15, ned-		len	4.560—16.880
torkning kg vatten per tim 50—		arbetssätt kontin.+sats, rymd hl	
60, uppvärmning varmvatten ..	3.920—6.560	145—275, avverkning dt/tim 20	
arbetssätt kontin.+sats, rymd hl		—40, nedtorkning kg vatten per	
50—130, avverkning dt/tim 15—		tim 80—160, uppvärmning alla	
45, nedtorkning kg vatten per		bränslen	11.520—20.160
tim 60—200, uppvärmning alla		Kall-luftstork inkl. fläkt med motor	
bränslen	6.400—16.320	95—215 hl	2.320—3.000
arbetssätt sats, rymd hl 50, av-		Spannmålselevator, längd 10 m ...	1.840
verkning dt/tim 10—15, ned-		tillägg för större längd, per m ..	100
torkning kg vatten per tim 40		Fläkt för planbotten- eller skulltork	
—60, uppvärmning alla bräns-	4.640	för 100—700 dt spannmål per	
len		sats resp. 10—37 ton hö	440—1.380
arbetssätt sats, rymd hl 65, av-		Spannmålssilo	
verkning dt/tim 15—18, ned-		per säck	4— 8
torkning kg vatten per tim 60,		m ³	30— 60
uppvärmning alla bränslen ..	8.800—10.000	Silofläkt, exkl. rör	
arbetssätt sats, rymd hl 68—140,		6—15 ton grönf./tim	960
avverkning dt/tim 6—17, ned-		10—20 » »	3.120
torkning kg vatten per tim 24—		Löpvagnshiss, exkl. motor	
70, uppvärmning alla bränslen	8.000—13.760	per 100 kg	80
arbetssätt sats, rymd hl 70, av-		Släphiss, exkl. motor	400— 800
verkning dt/tim 6—20, nedtork-		Silo för ensilage	
ning kg vatten per tim. 24—80,		gropsilo, per m ³	15
uppvärmning alla bränslen ..	6.480—10.560	tornsilo av trä och aluminium,	
arbetssätt sats, rymd hl 43—270,		per m ³	25
avverkning dt/tim 9—40, ned-			

XX. Hydroforer

Hydroforanläggning med motor		djupbrunnspump 300 l	720— 900
vanlig pump 300 l	440— 580	500 l	760— 960
500 l	500— 640	750 l	840—1.040
750 l	580— 720		

XXI. Mekaniska anläggningar i djurstall

	Värde kr		Värde kr
Mjölkmaskinsanläggning inkl. montering		Elektrisk varmvattenberedare inkl. montering	
1 maskin 2—8 kor	880— 940	öppet system 10— 15 l	160— 200
2 maskiner 9—18 »	1.200—1.460	30— 80 l	280— 400
2 » 20—30 »	1.680—1.860	slutet » 30— 80 l	400— 460
3 » 30—40 »	2.160—2.320	110—150 l	520— 640
4 » 40—50 »	2.600—2.760		
extra maskin av aluminium	300	Utgödslingsanordning	
Releaseranläggning med magnetisk tvångsstyrning, rostfria rör, vakuumsilkylare (300 l) och vakuumpolning		Hel- och halvautomatisk med 15 m ränna och 6 m yttertub	
för 20 kor m. 3 st mjölkorgan	6.660	med 1 st skrapspel och 1 st fläkt	2.020—2.740
» 30 » » 3 »	6.920	2 st skrapspel och 2 st fläktar	4.780—5.480
» 40 » » 4 »	8.340		
Alfa-Matic-anläggning, typ P, exkl. motor och montering		Helautomatisk med 10 m kulvert och 10 m yttertub	
för 20 kor m. 3 st mjölkorgan	3.340	med elevatorspel, skrapspel och fläkt	
» 30 » » 3 »	3.680	för 15—30 djur	3.000—4.860
» 40 » » 4 »	4.020	45—60 »	5.440—5.520
Mjölkkylningsanläggning (automatisk)		Vid ändrad kulvert- eller tublängd, kr per m	12— 14
kapacitet 85 l mjölk per dag	1.340	ändrat antal skrapor per st ...	40
300 l » » »	1.800		
1.000 l » » »	2.080		

XXII. Inventarier i skogsbruket

Vedkap		Cirkelsågverk, maskinmatning, effektbehov 25—50 hk	
utan motor	180	järnstativ 8—11 m bord, 12—18 m bänk	4.940—5.720
med påmonterad motor	620	trästativ 9—10 m bord, 16—18 m bänk	5.180—5.380
Vedklyv	300	Spånfläkt	300— 400
Kombinerad kap och klyv		Slipmaskin	400— 460
utan motor	300	Cirkelsågklinga 600—1.200 mm ...	60— 220
med påmonterad motor	700— 780	Lastanordning för skogstransport, manuell	
Motorsåg		enkla bankar (knekt)	60— 80
Medelvärde		hiss	100
—4 hk	900 (620—1.100)	Lastkran (monterad baktill på traktor eller framtill å vagn)	
4—6 »	1.040 (860—1.400)	hydr. kran, manuell insvängning	620—1.340
6— »	1.160 (1.040—1.280)	» manövrering i såväl höjdsom sidled	
Sågverk (utan klinga och motor)			
Dubbelt kantverk med stålstativ, maskinmatning, effektbehov 15—40 hk			
utan ändbankar	5.580		
med »	6.760		

RI:67

	Värde kr		Värde kr
lyftkapacitet 700— 900 kg	1.460—2.700	Tillsatsaggregat för motorsåg	
1.000—1.200 »	2.580—3.660	buskröjare	480— 540
Sidlastare, hydr. driven		markberedartillsats	60
lyftkapacitet 400—700 kg	1.640—2.040	Skogskultivator, enkel	2.460—3.700
		dubbel	6.620—7.160

XXIII. Inventarier för biodling

Honungsslunga, större	460
mindre	140— 180

XXIV. Inventarier för övrig verksamhet

<i>Stenröjningsredskap:</i>		Bergborrmaskin	720— 980
Stenröjningsmaskin, 10 ton, med		<i>Betongblandare:</i>	
kompressor, tjälspett och spräng-		Stationär, 150 l, exkl. motor	8— 40
kista	14.160	Transportabel, 150 l, exkl. motor	
Kompressor 1.920—4.100 l/min		med gummihjul	1.100
hydraulburen	3.220—4.920	tillägg för elmotor	360
bogserad	4.180—5.820	» » bensinmotor	660

XXV. Lastbilar, dragbilar och kombivagnar

Märke, modell, typ	Antal hk	Lastför- måga, kg	Bränsle	Typ	Pris Kr
Austin 40 stnv	39	350	bensin	kombi	6.920
Ford Taunus 17 M	67	1.150	bensin	kombi	8.320
FK 1.250	60	1.300	»	»	9.600
Jeep CJ-5	75	600—850	bensin	hytt	10.760
FC-170 HD	105	2.100	»	»	19.080
Opel 300-42	79	1.920	bensin	hytt	12.240
Saab 95 stnv	42	350	bensin	kombi	9.240
Scania-Vabis L 55	120	6.500	diesel	hytt	46.000
		6.000	»	» med tipp	48.400
Volkswagen 223 Buss ...	40	830	bensin	kombi	8.080
223 Kombi ..	40	830	»	»	7.280
Volvo ¹ L 465 Starke	115	6.300	diesel	chassi	28.960
		5.800	»	» med tipp	32.400
L 420 Snabbe	120	2.900	bensin	hytt	19.600
		2.400	»	» med tipp	23.000
L 430 Trygge	120	4.750	»	»	21.320
		4.500	»	» med tipp	24.640
Volvo PV 445 Duett	67	550	bensin	kombi	9.840

¹ Tillägg för norrlandsväxel 1.040—1.180 kr.

(Stockholm den 14 december 1961)

R I : 69

Sakregister till Meddelanden från Riksskattenämnden ser. I år 1961

(Betr. åren 1952—1960 hänvisas till det i nr 6 år 1960 införda registret)

- Affärslokaler*, avdrag för förvärvande av 3:6
- Aktiebolag*, tillämpn. av 11 § i 1960 års förordning med provisoriska bestämmelser om beskattning av 4:7
- Aktier*, effektiv förräntning å börsnoterade aktier m. fl. 1:5
- förtäckt utdelning 3:7
- försäkringsföretags, värdering av 2:5
- i Försäkrings AB Skandia, köp- och betal-kurser noterade under tiden 25/8—10/12 1960 1:7
- kapitaliseringsprocenten vid värdering av icke börsnoterade 1:4
- d:o betr. förvaltningsbolag, som icke äro fåmansbolag 1:3
- Allmänna tilläggs pensioneringen*, avdrag för avgifter till 2:1
- Avskrivning*, å egnahemslån, som arbetsgivare lämnat anställd 5:7
- Avverkning*, beskattning av ersättning för för-tidig avverkning i samband med skogsbrand 3:4
- Beskattningsår*, avdrag för förskottsvis erlagd ränta 1:9
- Besvär* över förhandsbesked, sökande äger icke ange nya förutsättningar 3:3
- Bilförmån*, värdering av vid inkomst av tjänst 1961 1:2
- Byggnadsrörelse*, fastighet omsättningstillgång i byggnadsförenings 4:2
- Danmark*, underhållsbidrag från fränskild make i Sverige till barn i 4:1
- Egnahemslån*, avdrag för avskrivning å 5:7
- Expropriation*, försäljning av fastighet vid hot om 1:8
- Familjebolag*, beskattning av 4:5
- Fartyg*, kvittning av förlust i rörelse mot åter-förd fartygsinvesteringsfond 3:8
- Fartygskontrakt*, nedskrivning å, 1:1
- har ändrats att avse leverans av mindre och billigare fartyg 4:3
- Fastighet*, försäljning av till moderföretag till lägre pris än det allmänna saluvärdet 4:2
- omsättningstillgång i rörelse för byggnads-förening 4:2
- tvångsförsäljning vid hot om expropriation 1:8
- Fideikommiss*, fråga om avdrag för avsättning å skogskonto 1:10
- Folkets Hus*, avdrag för bidrag för tillbyggnad av 5:4
- Formulär*, för tax.- och debiteringsarbetet, änd-ring av vissa 3:1, 5:1
- Fåmansbolag*, rätt till förlustutjämning 4:6
- Förhandsbesked*, sökande äger icke ange nya förutsättningar vid besvär över 3:3
- Förlustutjämning*, kvittning av förlust i rörelse mot återförd fartygsinvesteringsfond 3:8
- fåmansbolags rätt till 4:6
- Försäkringsföretags* lager av aktier, värdering av 2:5
- Förtäckt utdelning* 3:7, 4:2
- Grusfyndighet*, avdrag för anskaffningskostnad för 5:2
- Hyresrätt*, skattskyldighet för ersättning för 2:8
- Industrivattenledning*, avdrag för kostnad för framdragande av, över annans mark 5:5

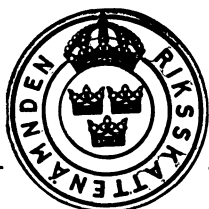
R I : 71

- Investeringsfond*, kvittning av, mot förlust i rörelse 1:11, 3:8
- Investeringskonto*, fråga huruvida inbetalning verkställts inom föreskriven tid 2:9
- Jordbruksfastighet*, beskattning av ersättning för förtidig avverkning i samband med skogsbrand 3:4
- värden å djur och inventarier vid bokföringsmässig redovisning 6
- Jordstyckningsrörelse*, eller ej 5:3
- Kapital*, beskattning av avstådd ränteinkomst 4:4
- Kvittning* av återförd investeringsfond mot förlust i rörelse 1:11, 3:8
- Lokal* för affär, avdrag för förvärvande av 3:6
- Norge*, underhållsbidrag från fränskild make i Sverige till barn i 4:1
- Omsättningstillgång* fastighet i byggnadsföreningsrörelse 4:2
- Ortsavdrag*, tillämpning av de nya bestämmelserna om 3:2
- Organisationsaktier*, avdrag för förlust å 5:6
- Osäker fordran*, arbetsgivare ej medgiven avdrag för avskrivning av egnahemslån 5:7
- Pensionsavgifter*, å konto, till SPP, avdrag för 2:2
- Pensionsförsäkring*, eller ej 2:3
- Pensionsutfästelse*, avdrag för, enl. PRI-systemet 2:4
- Personalstiftelse*, vid vilken tidpunkt avsatt belopp skall vara inbetalt till 2:7
- PRI-systemet*, avdrag för pensionsutfästelse enligt 2:4
- Resa till utlandet*, gratis, avdragsrätt resp. skattskyldighet för 2:6
- Ränta*, rätt beskattningsår för förskottsvis erlagd 1:9
- Räntenikomst*, beskattning av avstådd 4:4
- Servitut*, avdrag för vattenledning, som mot servitut framdragits över annans mark 5:5
- Sjukhjälpbelopp*, som i vissa fall avdrages vid utbetalning av invalidpension m. m. skatteplikt för 1:6
- Skandia Försäkrings AB*, köp- och betalkurser för aktier i, 1:7
- Skogsbrand*, beskattning av ersättning för förtidig avverkning i samband med 3:4
- Skogskonto*, rätt till avdrag för avsättning å, m. m. 1:10
- Stiftelse*, skattskyldighet för, med ändamål att bereda hjälp åt befolkningen i underutvecklade länder 5:8
- Svenska Personal-Pensionskassan (SPP)*, avdrag för pensionsavgift, inbetald å konto till 2:2
- Tilläggs pensionering, allmän*, avdrag för avgift till 2:1
- Tvångsförsäljning*, vid hot om expropriation 1:8
- Underhållsbidrag*, från fränskild make i Sverige till barn i Danmark eller Norge 4:1
- Utdelning*, förtäckt 3:7, 4:2
- Utlandsresa*, gratis; avdragsrätt resp. skattskyldighet för 2:6
- Varulager*, värdering av med tillämpning av den s. k. supplementärregeln I 3:5
- Vattenledning*, avdrag för kostnad för framdragande av, över annans mark 5:5
- Värdering* av förmån av fri bil vid inkomst av tjänst 1:2

II

Meddelanden från

Riksskattenämnden

Årg. 2 *Ang. den allmänna varuskatten* Nr 1 1961

1) Angående efterjustering av redovisad preliminär allmän varuskatt.

Riksskattenämnden har vid sammanträde den 13 januari 1961 beslutat att såsom *anvisning till ledning för beskattningsmyndigheterna* göra följande uttalande i fråga rörande *justering i efterhand av redovisad preliminär skatt enligt förordningen om allmän varuskatt*.

I ett till Statsrådet och Chefen för Kungl. Finansdepartementet avgivet yttrande över framställning från Sveriges Köpmannaförbund om förlängning av tiden för redovisning av preliminär allmän varuskatt har riksskattenämnden uttalat, att det kunde vara av värde om möjlighet skapades för de skattskyldiga att i efterhand inkomma med kompletterande uppgifter för sådan justering av redovisad preliminär skatt, som kunde förämlas av bokslutet.

I yttrandet framhölls, att nämnden vid utformningen av formuläret till sådan

tilläggsdeklaration som jämlikt 22 § varuskatteförordningen skall avlämnas av skattskyldig med tillstånd till s. k. indirekt redovisning beaktat, att anledning kunde föreligga för andra justeringar av redovisad preliminär allmän varuskatt än sådana som betingades av den indirekta redovisningsmetoden. Därmed syntes förbundets framställning i förevarande del ha blivit tillgodosedd såvitt gällde denna kategori skattskyldiga.

Beträffande utformningen av ett system för efterjustering av redovisad preliminär allmän varuskatt för andra skattskyldiga anförde nämnden i huvudsak följande.

Ett tillgodosende av förbundets önskemål i denna del synes enligt riksskattenämndens uppfattning lämpligen kunna ske på så sätt, att länsstyrelserna förses med en blankett för efterjustering av redovisad preliminär allmän varuskatt utformad i huvudsaklig överensstämmelse med de i nyssnämnda formulär intagna

R II: 1

uppställningarna för beräkning av den ytterligare skatt som skall erläggas. Detta innebär att justeringsuppgiften skall innehålla dels en sammanfattning av de olika delposterna i de under året avgivna deklARATIONERNA, dels ock en kompletterande sammanställning utvisande de avvikelser från den preliminära skatteredovisningen, som justeringsuppgiften innebär. Blanketter för sådan justeringsuppgift bör kunna rekvireras från vederbörande länsstyrelse av sådan skattskyldig, som på grundval av bokslutet önskar vidtaga justering av sin preliminära redovisning. Vid sådan rekvisition bör den skattskyldige jämväl tillställas inbetalningskort försett med uppgift om det postgironummer, varå eventuellt ytterligare skattebelopp skall insättas. Belopp som sålunda inflyter till länsstyrelsen behandlas av denna på samma sätt som annan i särskild ordning verkställd inbetalning av preliminär varuskatt.

Möjligheten för skattskyldig att inkomma med justeringsuppgift i efterhand på sätt som nu nämnts får självfallet icke påverka hans skyldighet att fortlöpande under året deklarerera sin skattepliktiga omsättning och redovisa sin därå belöpande preliminära allmänna varuskatt. Varje deklARATION för preliminär skatt skall så långt möjligt avse den faktiska skattepliktiga omsättningen under den redovisningsperiod, som deklARATIONEN avser.

Kungl. Maj:ts har enligt beslut den 25 november 1960, med hänsyn till vad riksskattenämnden anfört, icke funnit någon åtgärd från Kungl. Maj:ts sida erforderlig beträffande förbundets framställning i denna del.

Vid sammanträde den 16 december 1960 har riksskattenämnden fastställt formulär till sådan justeringsuppgift som omnämnts i det föregående. Blanketter enligt detta formulär tillhandahållas varuskattekontoren genom statskontorets försorg.

R II:2

Beträffande justeringsuppgiftens ifyllande och avlämnande m. m. bör iakttagas följande.

Blanketter till justeringsuppgift skola av varuskattekontoret tillhandahållas sådan skattskyldig, vilken önskar utnyttja möjligheten till justering av redovisad preliminär allmän varuskatt. Förutom blanketter i två exemplar bör den skattskyldige tillhandahållas postgiroinbetalningskort av samma slag som bifogas meddelande om fastställelsebeslut.

Justeringsuppgiften skall av den skattskyldige ingivas till varuskattekontoret vid den länsstyrelse, hos vilken han är registrerad enligt utfärdat registreringsbevis. Uppgiften bör ingivas så snart som möjligt efter räkenskapsårets utgång och senast den dag, då den skattskyldiges allmänna självdeklARATION skall vara avgiven.

Utvisar uppgiften att preliminär skatt erlagts med för lågt belopp skall den skattskyldige kunna inbetala skillnadsbeloppet genom insättning å vederbörande länsstyrelses postgirokonto för allmän varuskatt (inom serien 401—425). För sådan inbetalning kan det med blanketterna översända postgiroinbetalningskortet användas. Sålunda inbetalat belopp skall av länsstyrelsen överföras till postgirokonto nr 400 enligt samma regler som gäller för andra i särskild ordning direkt till länsstyrelsen verkställda inbetalningar av allmän varuskatt. Det må särskilt understrykas att inbetalning av skatt på grundval av justeringsuppgift icke får ske till postgirokonto nr 400. Ej heller får det kombinerade deklARATION- och inbetalningskortet för redovisning av preliminär allmän varuskatt användas för sådan inbetalning.

Om den skattskyldige icke verkställer någon inbetalning i samband med justeringsuppgiftens ingivande får beloppet erläggas i form av kvarstående skatt, som påföres den skattskyldiges debetsedel för slutlig allmän varuskatt. Härvidlag bör dock vederbörande taxeringsintendent vid länsstyrelsen med stöd av 41 § varuskatteförordningen kunna påfordra tidigare inbetalning om skäl härför anses föreligga.

Utvisar justeringsuppgiften att preliminär allmän varuskatt erlagts med för högt belopp bör länsstyrelsen med stöd av 60 § varuskatteförordningen kunna besluta om återbetalning.

Justeringsuppgift skall avse senast tilländalupna räkenskapsår i dess helhet; dock att uppgift, som år 1961 avgives av skattskyldig med brutet räkenskapsår, skall omfatta den tid, för vilken taxering till allmän varuskatt år 1961 skall åsättas, d. v. s. för tiden 1 januari 1960 till utgången av det räkenskapsår, som gått till ända närmast före den 1 mars 1961.

Anvisningar av i huvudsak samma innebörd som det ovan anförda återfinnas på uppgiftsblanketten.

Det må framhållas, att möjligheten för skattskyldig att avgiva justeringsuppgift i efterhand inte påverkar hans skyldighet att deklarerat och inbetala preliminär allmän varuskatt i den ordning och inom den tid, som föreskrivits i utfärdat registreringsbevis. Varje redovisning av preliminär allmän varuskatt skall så långt möjligt är avse den faktiska skattepliktiga omsättningen under den redovisningsperiod, som avlämnad deklaration avser.

2) Angående skattskyldighet för begravningsentreprenörer, m. m.

Riksskattenämnden har den 3 februari

1961 beslutat att såsom *anvisning till ledning för beskattningsmyndigheterna* angående tillämpningen av förordningen om allmän varuskatt göra följande uttalande i fråga om *skattskyldighet för begravningsentreprenörer, m. m.*

Enligt 12 § 1 mom. förordningen om allmän varuskatt åvilar skattskyldighet bl. a. den som yrkesmässigt till konsument säljer skattepliktiga varor eller åt konsument utför eller ombesörjer utförande av skattepliktiga tjänsteprestationer. Kommissionär är i varuskattehänseende att anse som säljare, däremot icke agent, som allenast förmedlar försäljning och för denna förmedlingsverksamhet uppbär ersättning i form av provision.

Av begravningsentreprenör bedriven yrkesmässig verksamhet omfattar regelmässigt tillhandahållande av såväl varor som tjänster. Till den del verksamheten innebär försäljning av skattepliktiga varor och utförande av skattepliktiga tjänster föreligger skattskyldighet till allmän varuskatt för begravningsentreprenör.

Till försäljning av skattepliktiga varor bör vara att hänföra begravningsentreprenörs tillhandahållande av kistor, tillbehör till kistor, svepningsmaterial och urnor. Sådan försäljning till dödsbo bör således föranleda skattskyldighet till allmän varuskatt.

Vad nu sagts bör gälla även tillhandahållande av blomsterdekorationer, trycksaker, gravstenar och andra skattepliktiga varor, därest begravningsentreprenören vid sin anskaffning av varorna uppträder såsom självständig köpare och därefter säljer varorna till dödsboet i eget namn. Detta bör anses vara fallet om begravningsentreprenören har betalningsansva-

ret gentemot den hos vilken han beställt varorna, vilket t. ex. torde framgå av att leverantörens fakturering sker på begravningsentreprenören.

Skulle emellertid entreprenören uppträda som varuförmedlare på så sätt att han å dödsboets vägnar endast vidtalar leverantören att tillhandahålla varorna bör han icke anses som säljare. Det bör i sådant fall klart framgå att betalningsansvaret icke åvilar entreprenören utan dödsboet, t. ex. enligt en på detta utställd faktura.

Det förekommer att begravningsentreprenör på dödsboets uppdrag ordnar med förtäring i anslutning till begravningsakten. I allmänhet torde uppdraget innebära en beställning hos ett serveringsföretag om tillhandahållande av viss förtäring i företagets serveringslokaler. Begravningsentreprenörs medverkan härutinnan synes i varuskattehänseende böra betraktas som förmedlingsverksamhet, vilken oavsett hur faktureringen sker icke bör föranleda skattskyldighet till allmän varuskatt för honom. Skattskyldigheten bör åvila serveringsföretaget, som alltså i sin skattepliktiga omsättning bör inräkna erhållen betalning för den tillhandahållna förtäringen.

Om entreprenör vid förmedling av varuförsäljning uppbär ersättning från säljaren i form av provision må avdrag härför icke göras vid säljarens beräkning av sin skattepliktiga omsättning vid redovisning av allmän varuskatt.

Vad gäller begravningsentreprenörs åtaganden i form av anordnande av transporter, ombesörjande av annonsering, musik, gravplats och gravplatsskötsel m. m. innebär detta tillhandahållande av tjänsteprestationer, som icke omfattas av skatteplikt enligt varuskatteförordningen. Skatt-

skyldighet bör därför icke föreligga för erhållen ersättning för sådana tjänsteprestationer.

3) Angående schablonmässig beräkning av allmän varuskatt inom rörintallationsbranschen.

I skrivelse till riksskattenämnden hade Rörledningsfirmornas Riksorganisation anhållit, att riksskattenämnden måtte fastställa enhetlig norm för schablonmässig beräkning av beskattningsvärdet i fråga om konsumentförsäljning utan samband med installation av inom branschen förekommande varor, vilka säljaren förvärvat till pris inklusive skatt. För kännedom hade riksorganisationen därefter översänt en till medlemmarna riktad rundskrivelse, vari rekommenderats att, i de fall då sådan vara utan samband med installation försålde till pris enligt den inom branschen tillämpade riktprislistan, den handelsmarginal varå skatt skulle redovisas, borde beräknas utgöra 25 procent av utförsäljningspriset. Skulle försäljning ske till annat pris än listpris borde beskattningsvärdet härför beräknas utifrån förhållandena i det enskilda fallet.

Efter föredragning av ärendet vid riksskattenämndens sammanträde den 13 januari 1961 hade genom nämndens kansli meddelats, att nämnden icke funnit skäl göra erinran emot de sålunda föreslagna beräkningsgrunderna. Därvid förutsattes, att det av skatteredovisningen framginge hur beräkningen skett, t. ex. genom att i punkt A 1 å deklaraionsblanketten angäves det totala konsumentförsäljningsvärdet och i punkt B 3 avdroges 75 procent av detta värde.

(Stockholm den 1 februari 1961)

II

Meddelanden från

Riksskattenämnden

Årg. 2 *Ang. den allmänna varuskatten* Nr 2 1961

Angående allmän varuskatt vid konkurs.

Jämlikt 12 § förordningen om allmän varuskatt (AVF) åvilar skattskyldigheten den som yrkesmässigt försäljer skattepliktig vara eller yrkesmässigt utför eller ombesörjer utförande av skattepliktig tjänsteprestation, för tillhandahållande av sådan vara eller tjänsteprestation till konsument ävensom för uttag ur rörelsen av skattepliktig vara.

I 60 § konkurslagen föreskrives att, om konkursgäldenär idkat rörelse, förvaltaren i konkursen kan efter gäldenärens hörande låta rörelsen fortsättas för konkursboets räkning eller öppna rörelse, som redan nedlagts.

På därom gjorda framställningar har riksskattenämnden den 28 oktober 1960 meddelat två likalydande förhandsbesked beträffande skattskyldighet till allmän varuskatt under konkurs dels i fall då

konkursförvaltaren genom utförsäljning till allmänheten realiserade konkursgäldenärens varulager, dels ock i fall då konkursförvaltaren fortsatte att driva gäldenärens rörelse (kioskrörelse). I förhandsbeskeden uttalades följande:

Den allmänna varuskatten är konstruerad såsom en speciell skatt för varor, som försäljas eller på annat sätt tillhandahållas eller tagas i anspråk inom riket eller införas till riket, samt för tjänsteprestationer, som tillhandahållas inom riket. Skatten är i princip avsedd att av den skattskyldige övervältras å konsumenten av varan eller tjänsten. Därest den skattskyldige försättes i konkurs och verksamheten fortsättes för konkursboets räkning bör med hänsyn härtill — och oavsett hur frågan om konkursbos skattskyldighet beträffande allmän inkomstskatt bedömes — skattskyldigheten i fråga om varuskatten åvila konkursboet. På grund

R II : 5

av vad sålunda anförts och då konkursboet i förevarande fall bedrivit yrkesmässigt försäljning av skattepliktiga varor till konsument, förklarar riksskattenämnden att skattskyldighet i fråga om allmän varuskatt åvilar konkursboet.

Sedan besvär anförts av sökandena, har Regeringsrätten den 10 januari 1961 i två likalydande utslag uttalat att, enär varuskatten måste anses såsom löpande utgift i den rörelse, som i förevarande fall fortsatts för konkursboets räkning, Kungl. Maj:t ej fann skäl att göra ändring i förhandsbeskedet i vad därigenom förklarats att skatten skall bestridas ur konkursmassan.

Riksskattenämnden har i anledning av vad sålunda förevarit beslutat att såsom *anvisning till ledning för beskattningsmyndigheterna* göra följande uttalande angående *AVF:s tillämpning vid konkurs*.

Försättes rörelseidkare i konkurs innebär detta icke, att den av honom bedrivna rörelsen i varuskattehänseende upphör i och med att egendomen omhändertages av konkursförvaltaren. Därest förvaltaren fortsätter rörelsen för konkursboets räkning antingen genom försäljning av varulagret genom realisation till allmänheten eller eljest, är detta nämligen att anse som ett fortsättande av gäldenärens rörelse. Om på dylikt sätt gäldenärens rörelse fortsättes efter det gäldenären försatts i konkurs bör den allmänna varuskatt, som belöper på den skattepliktiga omsättningen efter egendomsavträdet, anses som en löpande utgift i den för konkursboets räkning bedrivna rörelsen och sålunda jämställd med "gäld som boet eljest åsamkat sig". Skatten skall på grund härav och i enlighet med stadgandet i 125 § konkursla-

gen bestridas ur konkursmassan innan utdelning till borgenärerna får ske.

Sker inget tillhandahållande av varor eller tjänsteprestationer under konkursen bör i varuskattehänseende icke anses föreligga ett fortsättande av gäldenärens rörelse för konkursboets räkning enbart på den grunden att indrivning sker av gäldenärens utestående fordringar.

Utifrån vad nu anförts behandlas i det följande vad som i varuskattehänseende är att iakttaga i anledning av rörelseidkares försättande i konkurs.

Anmälningsskyldighet.

Jämlikt 19 § 1 mom. AVF är skattskyldig pliktig att anmäla sig för registrering hos länsstyrelsen i det län, där hans hemortskommun är belägen (i Stockholm hos överståthållarämbetet). Inträder ändring i förhållande, som sålunda registrerats, skall enligt fjärde stycket i nämnda moment underrättelse om ändringen ingivas till länsstyrelsen senast inom två veckor.

Försättes skattskyldig i konkurs bör han i överensstämmelse med sistnämnda stadgande inom där angiven tid underrätta länsstyrelsen i hemortslänet om konkursfallet med angivande av dagen därför. Samtidigt bör uppgift lämnas om konkursförvaltarens namn och adress. Det bör ankomma på konkursförvaltaren att tillse att sådan underrättelse sker. Likaså bör det ankomma på förvaltaren att sedermera underrätta länsstyrelsen om att konkursen avslutats.

Sålunda lämnade underrättelser avseende konkursen bör genom varuskattekontorets försorg antecknas i varuskattemregistret.

Redovisningsskyldighet.

I enlighet med det förut anförda bör konkursgäldenären kvarstå i varuskatteregistret med oförändrat registernummer och redovisningen av preliminär allmän varuskatt bör alltjämt fullgöras i den ordning och på det sätt, som angivits i det för honom utfärdade registreringsbeviset, och med användande av de deklara-tionsblanketter, som tillställts honom. Det bör dock ankomma på konkursförvaltaren att för gäldenärens räkning verkställa redovisningen av preliminär allmän varuskatt för tiden fr. o. m. egen-domsavträdet till dess konkursen avslu-tats. Har egendomsavträdet skett under löpande redovisningsperiod måste med hänsyn till den taxering, som skall åsät-tas, två deklARATIONER för preliminär all-män varuskatt avgivas för redovisnings-perioden i fråga, varav den ena omfat-tande den del av perioden, som belöper på tiden intill egendomsavträdet, bör av-givas av gäldenären och den andra om-fattande den återstående delen av perio-den bör avgivas av konkursförvaltaren för gäldenärens räkning. För senare pe-rioder bör deklARATIONER genom förvalta-rens försorg avgivas i den i registrerings-beviset angivna ordningen. Det är att märka att deklARATIONER skall avgivas även för redovisningsperiod, för vilken ingen preliminär allmän varuskatt skall erlæg-gas.

Det anförda bör äga motsvarande till-lämpning då konkursen avslutas. Före-ligger bristande skatteredovisning för ti-den fram till egendomsavträdet har taxe-ringsintendenten att enligt härför gällan-de ordning ålägga den skattskyldige att fullgöra honom åvilande deklARATIONSSKYL-dighet eller att — om deklARATIONSSKYL-

digheten trots detta icke fullgöres — ge-nom särskilt beslut fastställa den skatte-pliktiga omsättningen för nämnda tid.

Skattskyldighetens omfattning.

Enligt 12 § 3 mom. AVF inträder skattskyldigheten, när vederlaget inflyter kontant eller eljest kommer den skattskyldige till godo eller när skattepliktig vara uttages ur rörelsen. I enlighet härmed bör skattskyldigheten för den under konkur-sen bedrivna rörelsen i första hand om-fatta vad som inlutit kontant för de ef-ter egendomsavträdet tillhandahållna skattepliktiga varorna och tjänstepresta-tionerna. Då rörelsen fortsättes efter konkursutbrottet bör emellertid skattskyldigheten även omfatta vad som efter egendomsavträdet inlutit för dessförin-nan uppkommen fordran för tillhanda-hållen vara eller tjänsteprestation, under förutsättning att fordran icke ingått i ti-digare deklarerad eller av beskattnings-myndigheten fastställd skattepliktig om-sättning. Av vad nu sagts följer att, i det fall gäldenären erhållit tillstånd att redovisa skatt på grundval av uppkom-na fordringar enligt bokföringsmässiga grunder, likvider, som under konkursen inflyter för dessförinnan fakturerad för-säljning, icke skall inräknas i den skatte-pliktiga omsättningen under konkursen. Såsom förutsättning härför gäller att det fakturerade beloppet ingått i skatteredo-visning avseende tid före egendomsavträ-det. Är detta fallet men har skatten icke erlagts, utgör skattefordringen icke så-dan löpande utgift som skall bestridas ur konkursmassan före utdelningen. Dy-lik skattefordran skall i likhet med annan ogulden varuskatt, för vilken skattskyldighet uppstått före egendomsavträdet, bevakas i konkursen under yrkande om

förmånsrätt jämlikt 17 kap. 12 § handelsbalken.

Har rabatt, återbäring eller bonus avseende tillhandahållen vara eller tjänstprestation utgivits i efterhand, får jämlikt anvisningarna till 16 § AVF avdrag härför göras från omsättningen. Här emot svarande avdrag från den skattepliktiga omsättningen verkställs för den period varunder utgivandet skett. I det fall gäldenären i skatteredovisning avseende tid före egendomsavträdet icke kunnat utnyttja honom tillkommande avdragsrätt bör med stöd av nämnda stadgande rättelse härutinnan kunna vidtagas i deklaration avseende tid efter egendomsavträdet. Vad nu sagts bör gälla även i fråga om lidna kundförluster vid redovisning av skatt enligt bokföringsmässiga grunder.

Framkommer eljest att skattepliktig omsättning upptagits till för högt eller för lågt belopp i redovisning avseende tid före egendomsavträdet, bör rättelse kunna vidtagas på yrkande av gäldenären eller konkursförvaltaren. Sådan framställning göres till varuskattkontoret vid vederbörande länsstyrelse. Den av riksskattenämnden fastställda blanketten för justeringsuppgift bör härvid användas. Befinnes att preliminär allmän varuskatt erlagts med för högt belopp, bör restitution ske till konkursboet.

Taxering.

Gäldenären bör åsättas taxering till allmän varuskatt med avseende å den skattepliktiga omsättningen under hela beskattningsåret. Sker egendomsavträdet under löpande beskattningsår bör sålunda gäldenären åsättas taxering för skattepliktig omsättning hänförlig till tid såväl före som efter nämnda tidpunkt.

Vid åsättande av taxering bör taxeringsnämnden särskilt ange vad av den totala skattepliktiga omsättningen belöper på tid före respektive efter egendomsavträdet. Beloppen angivas i fulla hundratal kronor efter avrundning nedåt.

Skulle konkursen föranleda omläggning av gäldenärens räkenskapsår bör taxeringen ske i enlighet därmed.

Uppbörd.

I varuskattelängd och debiteringslängd antecknas den vid taxeringen åsatta skattepliktiga omsättningen uppdelad på vad som faller på tiden före och efter egendomsavträdet. Härvid antecknas även att den skattskyldige är försatt i konkurs med angivande av dagen därför. Vid det följande debiteringsarbetet uträknas med ledning av nämnda omsättningsuppgifter den slutliga varuskatten för vardera delen av beskattningsåret och avräkning sker mot däremot svarande preliminär skatt. Skilda debetsedlar utfärdas för vardera delen av beskattningsåret.

Närmare anvisningar angående debiteringsarbetet kommer att utfärdas senare.

Utvisar debetsedel avseende tid efter egendomsavträdet att den slutliga varuskatten överstiger den preliminära, bör sålunda kvarstående allmän varuskatt anses som sådan löpande utgift i rörelsen, som skall bestridas ur konkursmassan. Kvarstående allmän varuskatt enligt debetsedel avseende tid före egendomsavträdet utgör däremot icke sådan löpande utgift som nyss sagts.

Skulle debetsedel som nu nämnts utvisa att erlagd preliminär varuskatt överstiger den slutliga bör restitution ske till konkursboet.

(Stockholm den 14 mars 1961)

II

Meddelanden från

Riksskattenämnden

Årg. 2 *Ang. den allmänna varuskatten* Nr 3 1961

1) Angående byggnadsföretagares försäljning av begagnade varor.

Riksskattenämnden har vid sammanträde den 17 mars 1961 beslutat att såsom *anvisning till ledning för beskattningsmyndigheterna* göra följande uttalande angående tillämpningen av förordningen om allmän varuskatt (AVF) å *viss av byggnadsföretagare bedriven försäljning av begagnade varor*.

Enligt den allmänna varuskattens konstruktion föreligger icke skattskyldighet vid utförande av arbeten, som har avseende å fast egendom, och i följd härav är byggmästare, byggnadsentreprenörer och andra företagare inom byggnadsbranschen primärt att anse som konsumenter vid förvärv av varor för sin verksamhet. Skattskyldighet åvilar byggnadsföretagaren endast om han bedriver fabriksmässig tillverkning av byggnadsvaror eller om han jämsides med entreprenadverksam-

het bedriver yrkesmässig varuförsäljning. Härutinnan hänvisas till nämndens anvisning den 16 februari 1960 angående tillämpningen av AVF å företagare inom byggnadsbranschen.

Fråga har uppkommit huruvida skattskyldighet till allmän varuskatt föreligger i det fall byggnadsentreprenör försäljer skattepliktiga varor, vilka förvärvats för och använts i entreprenadverksamheten. Det förekommer nämligen att byggmästare och andra byggnadsentreprenörer efter slutfört entreprenadarbete försäljer begagnat formvirke och andra för byggnadsarbetet använda varor till köpare på platsen i stället för att tillvarata varorna för användning vid kommande entreprenadarbeten. Det kan även förekomma försäljning av begagnade baracker på motsvarande sätt.

Sådan försäljning som nyss nämnts avser varor, som byggnadsentreprenören

R II:9

förvärvat icke för återförsäljning utan för användning som hjälpmedel i entreprenadverksamhet. Enligt det ovan anförda är entreprenören vid förvärv av sådana varor att anse som konsument, i följd varav skattskyldighet åvilar leverantörerna. Det förhållandet att vissa sådana varor efter användning i entreprenadverksamheten kunna komma att försälas bör icke kunna åberopas för rätt till skattefria inköp, enär vid inköpstillfället fråga icke varit om förvärv av omsättningsvaror. I varuskattehänseende bör försäljningen anses som en ny omsättning som får bedömas med hänsyn till försäljningens karaktär.

Jämlikt 13 § c) AVF föreligger icke skattskyldighet vid försäljning av till driften hörande maskiner, inventarier och dylikt. Sådan försäljning varom här är fråga avser varor, vilka förvärvats för användning som hjälpmedel i entreprenadverksamhet. De ha även använts för detta ändamål innan försäljningen sker. Med hänsyn härtill bör nämnda stadgande äga tillämpning och skattskyldighet icke åvila byggnadsentreprenör beträffande dylik försäljning av begagnade varor.

2) Angående schablonmässig beräkning av värdet av visst monteringsarbete.

Vid riksskattenämndens sammanträde den 3 mars 1961 anmäldes en från stålbyggnadsgruppen inom Sveriges mekanförbund inkommen framställning om schablonmässig beräkning av värdet av sådana enligt varuskatteförordningen skattefria monteringskostnader, som inginge i vederlag för levererade grovplåts- och balkkonstruktioner, vilka efter monteringen vore att hänföra till fast egendom.

På grundval av förebragt utredning beslöt riksskattenämnden uttala, att hinder icke borde föreligga för gruppens medlemmar att vid redovisning av allmän varuskatt för verkställd försäljning inklusive montering av sådana grovplåts- och balkkonstruktioner av fast egendoms natur som nyss nämnts beräkna värdet av skattefritt monteringsarbete till 25 procent av totala leveransvärdet och att sålunda upptaga 75 procent av nämnda värde såsom skattepliktig omsättning. Detta uttalande borde anses gälla från varuskatteförordningens ikraftträdande och tillsvidare, dock att, om kostnadsstrukturen framdeles skulle undergå förändringar av betydelse, grunderna för beräkningen finge upptagas till omprövning.

3) Angående allmän varuskatt å tidningen Idrottsbladet.

I fråga huruvida skattskyldighet till allmän varuskatt åvilade Tidskriftsaktiebolaget Idrottsbladet, Stockholm, för utgivningen av tidningen Idrottsbladet beslöt riksskattenämnden vid sammanträde den 28 oktober 1960 meddela följande förhandsbesked: Riksskattenämnden finner att tidningen Idrottsbladet icke har sådant allmänt nyhetsinnehåll att den är att hänföra till sådan allmän nyhetstidning, som jämlikt 10 § 1 mom. punkt 7 förordningen om allmän varuskatt är undantagen från skatteplikt. Riksskattenämnden förklarar att skattskyldighet till allmän varuskatt åvilar sökandebolaget för tillhandahållande av tidningen Idrottsbladet åt konsument.

I utslag den 10 januari 1961 har Regeringsrätten i anledning av anført besvär över nämndens beslut icke funnit

sial att göra ändring i förhandsbeskedet.

4) Angående skattskyldighet för vissa monteringsarbeten, m. m.

En till riksskattenämnden inkommen förfrågan om utvida skattskyldighet till allmän varuskatt förelåge beträffande åtagande om uppmontering m. m. av en uppdragsgivaren tillhörig grävmaskin, har efter föredragning vid riksskattenämndens sammanträde den 3 mars 1961 besvarats genom nämndens kansli enligt följande.

Monteringsarbete av omfrågat slag bör hänföras till sådant arbetsbeting med avseende på skattepliktig vara, som utgör skattepliktig tjänsteprestation jämlikt 11 § förordningen om allmän varuskatt. Ändrings- och förstärkningsarbeten på varan, som utföres i samband med monteringen, utgör ävenledes skattepliktiga tjänsteprestationer enligt nämnda författningsrum. Skattskyldighet till allmän varuskatt bör fördensfull åvila den som yrkesmässigt

utför sådana arbeten för konsumentens räkning, därvid beskattningsvärdet bör utgöra hela det för arbetets utförande betingade vederlaget, med beloppet av den allmänna varuskatten inräknat.

Ingår i åtagandet även tillhandahållande av speciella detaljer är detta att hänföra till försäljning av skattepliktiga varor och omfattas således av skattskyldigheten.

5) Angående formvirke för betongvarutillverkning.

I anledning av en av Cementvarufabrikernas riksförbund gjord framställning har riksskattenämnden uttalat, att s. k. formvirke som användes av betongvarufabrikanter icke bör vara att hänföra till sådant material som avses i anvisningarna till 12 och 18 §§ förordningen om allmän varuskatt. Skattskyldighet till allmän varuskatt bör fördensfull åvila leverantörer av formvirke till betongvarufabrikanter.

(Stockholm den 11 april 1961)

R II: 11

II

Meddelanden från

Riksskattenämnden

Årg. 2 *Ang. den allmänna varuskatten* Nr 4 1961

1) Angående verktyg för speciell varutillverkning.

Riksskattenämnden har vid sammanträde den 14 april 1961 beslutat att såsom *anvisning till ledning för beskattningsmyndigheterna* göra följande uttalande beträffande tillämpningen av förordningen om allmän varuskatt (AVF) i fråga om *tillhandahållande av verktyg för fullgörande av speciell varutillverkning*.

Jämlikt 12 § 1 mom. AVF är den som yrkesmässigt säljer skattepliktig vara eller yrkesmässigt utför eller ombesörjer utförande av skattepliktig tjänsteprestation skattskyldig för tillhandahållande av sådan vara eller tjänsteprestation till konsument samt för uttag ur rörelsen av skattepliktig vara. I fråga om tillhandahållna varor och tjänsteprestationer utgöres beskattningsvärdet av det av konsumenten erlagda vederlaget medan beskattningsvärdet vid uttag av vara ur rörelse utgöres av varans saluvärde enligt ortens pris, i båda fallen med skattens belopp inräknat.

Enligt anvisningarna till 12 § AVF för-

stås med konsument den som förvärvar vara för annat ändamål än yrkesmässig återförsäljning eller servering eller användning som material vid yrkesmässig tillverkning av varor för avsalu, vid fabriksmässig tillverkning av byggnadsvaror eller vid yrkesmässigt utförande av tjänsteprestationer med avseende å varor. Till material som nu nämnts hänföres enligt anvisningarna till 18 § AVF råvara, halvfabrikat eller annan vara, som är avsedd antingen att ingå som beståndsdel i förädlad eller genom sammansättning framställd vara eller att förbrukas i den egentliga produktions- eller bearbetningsprocessen, såsom smörjmedel och liknande, eller ock att förbrukas i varuhanteringen, t. ex. såsom emballage. I en den 14 mars 1960 meddelad anvisning angående tolkningen av detta materialbegrepp har riksskattenämnden bl. a. uttalat, att till skattefritt material i produktions- eller bearbetningsprocessen bör vara att hänföra — förutom tillsats- och förbrukningsmaterial — sådana artiklar av verk-

tygskaraktär, för vilka förslitningstiden (den fysiska varaktighetstiden) vid normalt utnyttjande *uppenbarligen* icke överstiger en à två veckor. Artiklar med längre förslitningstid böra anses som skattepliktiga verktyg. I en kompletterande anvisning den 12 april 1960 har riksskatte-nämnden uttalat bl. a., att med förslitningstiden vid normalt utnyttjande som nyss nämnts icke bör avses det antal timmar eller dagar, under vilka artikeln kan vara under ständigt bruk för att därefter vara försliten, utan den tid som förflyter från det verktyget första gången tages i bruk hos ett företag till dess artikeln kasseras.

Det förekommer, att företagare för tillverkning av särskilt beställda varor åt viss köpare behöver särskilt tillverkningsverktyg eller annat tekniskt hjälpmedel, t. ex. ett speciellt formverktyg. Om sådant verktyg anskaffas av varutillverkaren för att förbli dennes egendom är han i varuskattehänseende primärt att anse som konsument i fråga om verktygsförvärvet. Leverantören av verktyget blir i följd härav skattskyldig och det för verktyget erlagda vederlaget skall inräknas i leverantörens skattepliktiga omsättning. Är emellertid verktyget till sin karaktär sådant, att detsamma med hänsyn till förslitningstiden kan hänföras till material i produktions- eller bearbetningsprocessen i enlighet med vad ovan anförts, är varutillverkaren icke att anse som konsument av verktyget. I sådant fall uppkommer icke skattskyldighet för verktygsleverantören, utan verktyget äger levereras skattefritt enligt samma grunder som gäller för annan försäljning till varutillverkare av skattefritt material.

Skulle verktyg som nu nämnts icke förvärfvas från annan utan särskilt för ändamålet framställas av varutillverkaren i

egen regi, uppkommer skattskyldighet för varutillverkaren, därest verktyget förfärdigas av varor, som han förvärvat skattefritt såsom material för sin tillverkning av varor för avsalu, och tillika verktyget som sådant icke är att hänföra till skattefritt material med hänsyn till förslitningstiden. I sådant fall har varutillverkaren att i sin skattepliktiga omsättning inräkna värdet av det för verktygsframställningen använda, skattefritt förvärvade materialet enligt de för uttag av varor ur rörelse gällande reglerna, d. v. s. till materialets värde enligt ortens pris inklusive beloppet av den allmänna varuskatten. Skatt kommer härvidlag icke att utgå på arbetskostnaderna för verktygets förfärdigande. Skulle verktyget återigen framställas av material som förvärvats i beskattat skick uppkommer icke någon skattskyldighet för varutillverkaren för verktygsframställningen. Detsamma gäller om det förfärdigade verktyget som sådant är att hänföra till skattefritt material med hänsyn till förslitningstiden.

Om i nu nämnda fall, där verktyget förblir varutillverkarens egendom, dennes kund debiteras särskilt belopp för verktygets anskaffning, bör detta belopp i varuskattehänseende anses utgöra del av vederlaget för de med verktygets hjälp framställda och tillhandahållna varorna. Om köparen av varorna är att anse som konsument bör härav följa, att sådan särskild verktygsersättning skall inräknas i varutillverkarens skattepliktiga omsättning tillsammans med vad som särskilt betalats för de tillhandahållna varorna. Detta bör gälla även om verktygsersättningen uttages särskilt och fristående från varuleveransen. Ingår verktygsersättningen dold i priset på varan är detta pris att anse som beskattningsvärde och hela ve-

derlaget skall därvid inräknas i den skattepliktiga omsättningen. Är å andra sidan kunden icke att anse som konsument av de framställda varorna bör tillverkarens försäljning vara helt skattefri oavsett hur debiteringen på kunden sker.

Det hittills anförda har haft avseende på de fall, där verktyget varit avsett att förbli varutillverkarens egendom. Skulle däremot avtal ha slutits om att verktyget skall bli varubeställarens egendom, bör denne vara att anse som konsument av verktyget. Det bör vara fallet oavsett om verktyget kvarblir hos varutillverkaren efter fullgjord leverans av beställda varor, t. ex. för användning vid framtida beställningar av samma slags varor, eller om verktyget i anslutning till fullgjord leverans överlämnas till varubeställaren. Varutillverkaren bör i detta fall anses som återförsäljare av verktyget med rätt att skattefritt antingen inköpa eller själv tillverka detsamma, medan han blir skattskyldig för verktygets tillhandahållande till varubeställaren. Är denne icke att betrakta som konsument av de med verktygets hjälp framställda varorna uppkommer härvidlag skattskyldighet endast för vad som är att hänföra till verktygets värde. Debiteras verktygsersättningen särskilt skall sålunda denna del av vederlaget inräknas i varutillverkarens skattepliktiga omsättning. Ingår verktygsersättningen dold i priset på de tillhandahållna varorna bör skälig beräkning göras av verktygets värde och detta belopp inräknas i nämnda omsättning.

Är återigen kunden konsument av de tillhandahållna varorna bör skattskyldigheten för varutillverkaren omfatta hela det för såväl varor som verktyg utgående vederlaget.

2) Angående tolkningen i visst fall av begreppet material enligt anvisningarna till 12 och 18 §§ förordningen om allmän varuskatt.

I en till riksskattenämnden ingiven ansökan om förhandsbesked hade aktiebolaget A anført i huvudsak följande. Vid samtliga i Sverige förekommande stålframställningsmetoder tappades det färdiga stålet i en så kallad skänk. Från skänken götes stålet i av tackjärn framställda, avlånga, vertikalt stående formar (kokiller), vanligen uppställda på golvet i tappningshallen eller på vagnar. Det gjutna stålet kallades efter stelnandet göt, som vidareförädlades i bolagets smedjor och valsverk. Göt vore icke någon slutprodukt utan betecknade ett mellanstadium i en fortlöpande produktionsprocess. Kokillerna tillverkades av ett tackjärn, vars analys avvägdes så att kokillen bleve lämplig som råvara för bolagets ståltillverkning. Sedan stålet stelnat, vilket skedde med volymminskning, befriades götet genom att slås eller medelst så kallad upptryckare skjutas ur kokillerna. Kokillernas hållbarhet vore beroende av vägg tjockleken, gjutningstemperaturen och kylningstiden. Kassationsorsak vore som regei sprickor eller kaviteter i kokillväggen. — Vid ett av bolagets verk kunde en kokill användas för ett 40-tal tappningar höglegerat stål medan vid bolagets övriga stålverk varaktigheten vore något längre. Det kunde framhållas att kokillerna efter kassation inginge som råmaterial för stålframställning i martinugn, högfrekvens- eller ljusbågsugn eller för gjutning till nya kokiller. Det vore av denna anledning motiverat att i varuskattehänseende betrakta den i drift varande kokillparken såsom råvarulager för ståltillverkningen. — Företagsekonomiskt klassificerades ko-

killerna såsom förbrukningsmaterial, delvis av råvarukaraktär. Kalkylmässigt och redovisningstekniskt hänfördes kostnaden för kokillerna till rörliga produktkostnader. Såsom framginge av den ovan lämnade tekniska redogörelsen förbrukades kokillerna i den egentliga produktionsprocessen för att därefter ingå såsom en väsentlig råvara i samma process. — Enligt anvisningarna till 18 § förordningen om allmän varuskatt skulle vad som förbrukades i den egentliga produktions- eller bearbetningsprocessen hänföras till skattefritt material för det producerande företaget. Kokillerna förbrukades snabbt och hade alltid inom järn- och stålindustrien omkostnadsförts. Bolaget anhölle om förhandsbesked, huruvida kokillerna vore att hänföra till skattefritt material.

Riksskattenämnden meddelade den 11 oktober 1960 följande förhandsbesked i ärendet: Riksskattenämnden finner, *att* av bolaget vid järn- och stålframställning använda kokiller utgöra mekaniska hjälpmedel av verktygskaraktär, *att* de icke i denna egenskap förbrukas i den egentliga produktions- eller bearbetningsprocessen på sådant sätt att de enligt nämndens uttalanden i anvisningar till ledning för beskattningsmyndigheterna den 14 mars och den 12 april 1960 äro att hänföra till sådant material som avses i anvisningarna till 12 och 18 §§ förordningen om allmän varuskatt och *att förty*, oaktat det förhållandet att kokillerna efter användning som sådana kunna förbrukas som råvara vid järn- och stålframställningen, bolaget är att anse som konsument av skattepliktig vara vid förvärv av kokiller för sin verksamhet så ock vid uttag av material för användning vid egen framställning av sådana kokiller. Riksskattenämnden förklarar, att skattskyldighet till allmän varu-

skatt åvilar bolaget jämlikt 12 § 1 mom. förordningen om allmän varuskatt i vad avser sådana för egen framställning av kokiller utnyttjade skattepliktiga varor, vilka bolaget förvärvat som skattefritt råmaterial, så ock för skattepliktiga varor av egen tillverkning som använts för sagda kokillframställning samt att därvid den skattepliktiga omsättningen skall beräknas enligt vad som i 15 § 1 mom. varuskatteförordningen stadgas beträffande beskattningsvärdets bestämmande vid uttag ur rörelse av skattepliktig vara.

En ledamot var skiljaktig och anförde: Jag finner i likhet med nämndens majoritet att de av bolaget omfrågade kokillerna i och för sig äro att hänföra till mekaniska hjälpmedel av verktygskaraktär och att de i denna egenskap icke förbrukas i den egentliga produktions- eller bearbetningsprocessen på sådant sätt att de äro att hänföra till material enligt anvisningarna till 12 och 18 §§ förordningen om allmän varuskatt. Med hänsyn till att det material, som bolaget använder för egen framställning av kokiller, primärt anskaffats som råvara för järn- och ståltillverkningen och med beaktande av att ifrågasvarande material efter viss kortare tids utnyttjande för bolagets behov av kokiller, återföres till råvarulagret utan att dess värde som råvara förminskats, anser jag emellertid icke sådant uttag av varor ur rörelsen föreligga, som avses i 12 § 1 mom. förordningen om allmän varuskatt.

I besvär hos Regeringsrätten yrkade bolaget, att kokillerna måtte förklaras utgöra material i den bemärkelse, som oförmäles i anvisningarna till 12 och 18 §§ varuskatteförordningen.

I utslag den 21 mars 1961 har Regeringsrätten ej funnit skäl göra ändring i förhandsbekedet.

(Stockholm den 6 maj 1961)

R II: 16

II

Meddelanden från

Riksskattenämnden

Årg. 2 *Ang. den allmänna varuskatten* Nr 5 1961

1) Fråga om skattskyldighet för jordbrukare vid försäljning till konsument och uttag av virke från jordbruksfastighet.

I fråga huruvida skattskyldighet till allmän varuskatt åvilade jordbrukare för försäljning till konsument och uttag för egen förbrukning av virke från jordbruksfastighet beslöt riksskattenämnden vid sammanträde den 5 maj 1961 att meddela följande förhandsbesked:

Den allmänna varuskatten är konstruerad som en generell indirekt skatt på varor och tjänsteprestationer med avseende på varor, vilka här i riket försäljas eller på annat sätt tillhandahållas eller tagas i anspråk för konsumtionsändamål. Skatteplikt föreligger för alla slags varor med allenast vissa begränsade och av speciella skäl betingade undantag. Sådant undantag föreligger icke för virke.

Skattskyldighet till allmän varuskatt

åvilar den som yrkesmässigt till konsument försäljer eller för egen konsumtion uttager skattepliktig vara. Av tekniska skäl har härvid i 13 kap. varuskatteförordningen meddelats särskilda beskattningsregler för sådan yrkesmässig verksamhet, som omfattar försäljning eller uttag av skattepliktiga varor från jordbruksfastighet.

Till varor från jordbruksfastighet är att hänföra bl. a. virke.

Enligt angivna grunder för den allmänna varuskattens konstruktion får förutom andra jordbruksprodukter även virke anses omfattat av varuskatteförordningens bestämmelser.

Riksskattenämnden förklarar i enlighet med det anförda, att skattskyldighet till allmän varuskatt åvilar sökanden för försäljning till konsument och uttag av virke från jordbruksfastighet, som äges eller brukas av honom, med den begräns-

R II: 17

ning som kan föranledas av att skattskyldighet icke föreligger i fråga om varuförsäljning i allenast ringa omfattning.

Sedan besvär anförts över nämndens beslut har Regeringsrätten i utslag den 30 maj 1961 gjort följande uttalande: Enär under de av klaganden angivna omständigheterna frågan om skattskyldigheten skall bedömas enligt 63 § förordningen om allmän varuskatt samt virket emellertid icke är att hänföra till produkt av jordbruk eller dess binärningar utan till produkt av skogsbruk,

prövar Kungl. Maj:t lagligt att, med ändring av överklagade förhandsbeskedet, förklara ifrågakomna försäljning av virket eller uttag därav för eget bruk icke skola medföra skyldighet för klaganden att erlägga allmän varuskatt.

2) Angående tillämpningen av punkt 1 första stycket i övergångsbestämmelserna till förordningen om allmän varuskatt såvitt gäller vissa underhålls- och hyresavtal.

I en till riksskattenämnden inkommen ansökan om förhandsbesked jämlikt 73 § förordningen om allmän varuskatt hade aktiebolaget A anförts i huvudsak följande.

I april månad 1958 hade sökandebolaget slutit skriftligt avtal med aktiebolaget B om uthyrning till bolaget av vissa maskiner enligt i avtalet intagen specifikation och till i avtalet angiven hyra per månad samt i övrigt enligt i avtalet intagna särskilda bestämmelser. I dessa inginge bl. a. följande klausuler.

Avtalets giltighetstid. Detta avtal träder i kraft den dag det antagits och gäller, såvida icke annorlunda föreskrives, under ett år från den dag den första maskinen installerats färdig att tagas i bruk och kan då av endera parten bringas att upphöra

genom skriftlig uppsägning tre månader i förväg; i annat fall fortsätter avtalet att gälla i full omfattning. Därefter kan avtalet bringas att upphöra i sin helhet eller beträffande en eller flera maskiner av endera parten vid utgången av varje kalendermånad genom skriftlig uppsägning tre månader i förväg. Därest månadshyran ändras för någon maskin, äger Kunden rätt att uppsäga avtalet beträffande ifrågavarande maskin eller i sin helhet till upphörande per den dag sådan förändring träder i kraft; i annat fall skall den nya månadshyran gälla.

Endera parten äger rätt att skriftligen uppsäga detta avtal till upphörande vid vilken tidpunkt som helst på grund av uraktlåtenhet från andra parten att uppfylla något av avtalsvillkoren.

Månadshyror. Månadshyrorna gälla maskinernas begagnande av endast ett personalskift att börja utgå för varje särskild maskin dagen efter det att maskinen installerats färdig att tagas i bruk. Därest någon maskin användes av mer än ett personalskift, utgår en tilläggs hyra för varje sådant skift motsvarande 50 % av angivna hyror under den tid, som maskinen användes på detta sätt.

Alla skatter eller därmed jämförliga avgifter, oavsett hur de betecknas, som kunna komma att utgå å de månadshyror, kostnader och avgifter, som påföras Kunden eller å maskinerna eller deras begagnande eller eljest på grund av detta avtal, inklusive statlig eller kommunal skatt eller accis baserad på bruttoomsättningen, och som skola erläggas av A, dock icke normal förmögenhetsskatt som må påföras A och skatt på A:s nettoinkomst, skola betalas av Kunden.

Installation av den första maskinen enligt avtalet hade ägt rum så att maskinen var färdig att tagas i bruk den 24 mars 1959. Någon uppsägning av avtalet hade icke skett och någon ändring av hyresbeloppen hade icke vidtagits.

Sökanden anhöll om förhandsbesked dels huruvida skatt enligt förordningen

om allmän varuskatt skulle erläggas för de hyror som inflöto på grund av ifrågavarande avtal så länge detsamma icke uppsades eller förändrades, *dels ock* — därest riksskattenämnden funne skattskyldighet föreligga — angående tidpunkten för skattskyldighetens inträde.

Genom beslut den 3 mars 1961 meddelade riksskattenämnden följande förhandsbesked: Riksskattenämnden finner, *att* skriftligt hyresavtal avseende enligt förordningen om allmän varuskatt skattepliktiga varor slutits mellan sökanden och aktiebolaget B före den 16 oktober 1959, *att* avtalet slutits att gälla en hyresperiod om ett år från installationsdagen räknat med en automatisk icke tidsbunden förlängning av hyrestiden, om uppsägning icke skett före utgången av den tidsbundna hyresperioden, *att* denna period utlöpte den 23 mars 1960 och *att*, då uppsägning som nyss sagts icke skett, avtalet fr. o. m. nämnda dag löper tillsvidare.

Under hänvisning till vad riksskattenämnden uttalat i en den 19 januari 1960 till ledning för beskattningsmyndigheterna meddelad anvisning angående tillämpningen av övergångsbestämmelserna till varuskatteförordningen beträffande vissa underhålls- och hyresavtal förklarar nämnden att nytt hyresavtal får anses ha slutits mellan parterna i och med att avtalet genom underlåten uppsägning förlängts att gälla på obestämd tid fr. o. m. den 24 mars 1960 och att, då därmed stadgandena i punkten 1 första stycket i övergångsbestämmelserna till varuskatteförordningen icke äga tillämpning, skattskyldighet till allmän varuskatt åvilar sökanden för sådana hyresintäkter enligt avtalet, som avse tid fr. o. m. nämnda dag.

Sedan aktiebolaget A anfört besvär

över förhandsbeskedet, uttalade Regeringsrätten i ett den 9 maj 1961 meddelat utslag, att enär avtalet, vari vederlaget får anses vara till beloppet fastställt, slutits före den 16 oktober 1959 och den omständigheten, att avtalet till följd av utebliven uppsägning förlängts att gälla på obestämd tid fr. o. m. den 24 mars 1960, icke kan anses innebära att nytt avtal slutits mellan parterna, prövar Kungl. Maj:t lagligt att, med ändring av överklagade förhandsbeskedet, förklara allmän varuskatt icke skola erläggas för de hyror som inflyta på grund av avtalet så länge det ej förändras.

I anledning av vad som sålunda förevarit har riksskattenämnden vid sammanträde den 22 september 1961, med ändring av vad som uttalats i punkten a) i nämndens anvisning till ledning för beskattningsmyndigheterna den 19 januari 1960 angående varuskatteförordningens tillämpning i fråga om vissa underhålls- och hyresavtal, gjort följande uttalande.

Har skriftligt underhålls- eller hyresavtal, däri vederlaget blivit till beloppet fastställt, före den 16 oktober 1959 slutits att gälla för viss tidsperiod och innehåller avtalet tillika klausul av sådan innebörd att detsamma, genom underlåten uppsägning, efter den tidsbundna avtalsperiodens utgång förlänges att på oförändrade villkor gälla för ny tidsperiod eller tillsvidare, bör det förhållandet att uppsägning underlåtits icke anses medföra att nytt avtal träffats vid den tidpunkt efter varuskatteförordningens ikraftträdande då sådan uppsägning senast kunnat ske.

Det nu anförda innebär ingen ändring av vad som under punkten b) i förenäm-

da anvisning uttalats beträffande sådana före den 16 oktober 1959 slutna skriftliga underhålls- och hyresavtal, vilka från början gälla tillsvidare med viss uppsägningstid. Så länge dylikt avtal icke uppsäges eller förändras, bör det ursprungliga avtalet anses alltjämt gälla. Förutsättning för skattefrihet är dock, att vederlaget blivit i avtalet till beloppet fastställt (jämför riksskattenämndens anvisningar den 17 december 1959 och den 19 januari 1960 rörande tolkningen av sistnämnda uttryck).

3) Fråga angående yrkesmässig verksamhet.

I skrivelse till riksskattenämnden hade tandläkaren A anhållit om förhandsbesked, huruvida skattskyldighet till allmän varuskatt åvilade honom och övriga delägare i handelsbolaget D för av bolaget utförda tandtekniska arbeten.

Av ansökningen inhämtades i huvudsak följande: Handelsbolaget D utförde tandtekniska arbeten uteslutande åt delägarna, vilka samtliga voro tandläkare. Någon kommersiellt bedriven tandteknisk laboratorieverksamhet ansågs därför icke föreligga utan endast ett gemensamt utnyttjande av den anställda tandteknikerpersonalen. Enär skattskyldighet icke åvilade tandläkare med egna anställda tandtekniker borde skattskyldighet icke åvila handelsbolagets delägare. Upplyningsvis framhölls, att handelsbolaget inköpte material till pris inklusive allmän varuskatt.

Den 3 mars 1961 meddelade riksskattenämnden följande förhandsbesked i ären-

det: Riksskattenämnden finner, att handelsbolaget D bedriver yrkesmässig verksamhet enligt förordningen om allmän varuskatt och att denna verksamhet omfattar tillhandahållande av enligt nämnda förordning skattepliktiga varor och tjänsteprestationer åt mottagare, som i varuskattehänseende äro att anse som konsumenter.

Riksskattenämnden förklarar, att skattskyldighet jämlikt 12 § 1 mom. varuskatteförordningen åvilar sökanden i förhållande till vad som av nämnda tillhandahållande belöper på hans andel i bolaget.

I besvär hos Regeringsrätten yrkade A å handelsbolagets vägnar ändring i det meddelade förhandsbeskedet. I utslag den 30 maj 1961 gjorde Regeringsrätten följande uttalande: Kungl. Maj:t — som vid det förhållande att bolaget icke kan bli föremål för taxering till allmän varuskatt och att A ej ens påstått sig föra talan å övriga bolagsmäns vägnar, finner A:s besvär böra bedömas såsom anförda av honom för hans egen räkning — lämnar besvären utan bifall.

4) Angående skatteplikt för fodertillskottsmedel.

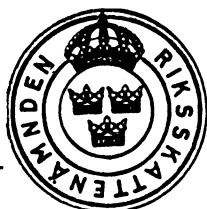
I anledning av inkommen förfrågan har riksskattenämnden vid sammanträde den 14 april 1961 uttalat, att ett för smågrisuppfödning avsett fodertillskottsmedel, innehållande ferrolaktat, ferrosulfat, mineralblandning och smakämnen, borde anses utgöra sådant fodermedel som jämlikt 10 § 1 mom. punkt 1 varuskatteförordningen är undantaget från skatteplikt.

(Stockholm den 4 oktober 1961)

II

Meddelanden från

Riksskattenämnden

Årg. 2 *Ang. den allmänna varuskatten* Nr 6 1961

1) Fråga angående yrkesmässig uthyrningsverksamhet.

I en till riksskattenämnden inkommen ansökan om förhandsbesked hade aktiebolaget A anfört i huvudsak följande.

Bolaget hade bildats år 1927 såsom ett helägt dotterbolag till aktiebolaget B, vilket bedreve vägbyggnads- och likartad entreprenadverksamhet. Bakgrunden till denna bolagsbildning hade varit moderbolagets behov av nytt kapital till en växande verksamhet. Enligt gällande lagstiftning hade det icke varit möjligt att uttaga förlagsinteckningar i moderbolagets maskinpark, och möjligheterna att få medel genom nyteckning av aktier hade varit begränsade. Det ökade kapitalbehovet hade därför fått tillgodoses genom banklån. För att uppfylla kravet på säkerhet för sådan långivning hade moderbolaget efter samråd med sin dåvarande kreditgivande bank låtit bilda sökandebolaget, som for-

mellt skulle vara ägare till huvudparten av de i moderbolagets verksamhet använda maskinerna. Sökandebolagets aktier hade därefter av moderbolaget varit deponerade i vederbörande bank som säkerhet för lån. Förvärv av nya maskiner skedde genom moderbolaget i sökandebolagets namn. Likviden erlades av moderbolaget, som därigenom erhöle en motsvarande fordran på sökandebolaget. Samtliga försäkringar för maskinerna tecknades och betalades av moderbolaget, vilket jämväl genom särskilt inrättad maskinavdelning ombesörjde underhåll och reparation av maskinparken. Sökandebolagets maskiner disponerades helt av moderbolaget. För denna dispositionsrätt erhöle sökandebolaget en gång om året från moderbolaget i avräkning ett belopp motsvarande maskinparkens värdeminskning enligt lagstadgade avskrivningsregler efter avdrag för belopp, som sökandebolaget erhållit

R II:21

vid försäljning av utrangerade maskiner. Avräkningsförfarandet innebure icke någon vinstreglering. Utöver verkställande direktör och kamrer, vilka uppehölle motsvarande befattningar i moderbolaget, funnes icke någon personal anställd hos sökandebolaget. Detta ägde inga tillgångar utöver maskinparken och bedreve icke någon uthyrning, utlåning eller dylik verksamhet gentemot utomstående. Sökandebolaget förmenade, att angivna förfarande bolagen emellan icke utgjorde uthyrningsrörelse av det slag, som avsåges i varuskatteförordningen då däri talades om skattepliktig uthyrning. Även om så skulle vara fallet kunde sökandebolagets tillhandahållande av maskiner till moderbolaget icke anses vara yrkesmässigt, enär dess verksamhet icke bedreves i vinstsyfte utan ändamålet med bolaget endast vore att utgöra kreditunderlag för moderbolaget. Sökandebolaget anhölle om förhandsbesked, att bolaget icke vore skyldigt utgöra allmän varuskatt för omförmälda tillhandahållande av maskiner.

Riksskattenämnden meddelade den 31 maj 1961 följande förhandsbesked: Riksskattenämnden finner den av sökandebolaget bedrivna verksamheten innefatta yrkesmässig uthyrning till konsument av enligt förordningen om allmän varuskatt skattepliktiga varor och förklarar förty att skattskyldighet jämlikt 12 § 1 mom. nämnda förordning åvilar bolaget för denna verksamhet.

Sedan aktiebolaget A anfört besvär över förhandsbeskedet gjorde Regeringsrätten i ett den 12 september 1961 meddelat utslag följande uttalande.

På grund av vad i målet blivit upplyst om syftet med klagandebolaget, som är ett helägt dotterbolag till aktiebolaget B och

endast åt sistnämnda bolag tillhandahåller sina maskiner,

finner Kungl. Maj:t skäligt att, med ändring av överklagade förhandsbeskedet, förklara klagandebolaget icke vara skyldigt att erlægga allmän varuskatt för tillhandahållande av maskinerna i nyss angiven ordning.

2) Fråga angående skattskyldighet för bilreparationer enligt den s. k. Volvogarantin.

I skrivelse till riksskattenämnden hade aktiebolaget C anhållit om förhandsbesked huruvida skattskyldighet till allmän varuskatt åvilade bolaget för sådan ersättning, som bolaget erhöle från Aktiebolaget Volvo för bilreparationer, som utfördes inom ramen för Volvos åtaganden enligt den s. k. Volvogarantin.

Av handlingarna i målet kan inhämtas följande.

Vid försäljning till förbrukare av ny personbil eller stationsvagn av märket Volvo ikläder sig tillverkaren Aktiebolaget Volvo, i det följande benämnt Volvo, gentemot den som förvärvar bilen visst ansvar för uppkommande skada eller åverkan å fordonet enligt utfästelse i särskild garantisedel, som av återförsäljaren tillställes bilköparen i samband med leveransen. Denna så kallade Volvogaranti är av följande lydelse enligt garantisedel för Volvo PV 544: "Om denna bil inom fem år skadas i Sverige genom yttre olyckshändelse eller åverkan, betalar Volvo vid varje tillfälle den del av reparationskostnaden som överstiger 300 kronor. Undantagna är kostnader, som ersättes av annan, och kostnader för skador, som uppstått i samband med brand, stöld, "billån", straffbart bruk av berusningsmedel, olovlig körning, deltagande i has-

tighetstävlingar eller militär användning. Skriftlig anmälan om skadan skall omgående göras till någon av Volvos återförsäljare, som ombesörjer reparationen. Om anmälan göres senare än en månad från skadedagen, svarar Volvo ej för skadan." Inträffar skada, som omfattas av garantin, skall bilägaren inlämna bilen för reparation hos någon av Volvo auktoriserad återförsäljare, vilken därvid har att omedelbart anmäla skadan till Volvo. Befinnes därvid skadan vara sådan att den omfattas av garantin, erlärer Volvo den del av det för reparationen betingade vederlaget, som överstiger det i garantisedeln angivna självriskbeloppet. Sistnämnda belopp erlägges av bilägaren, vilken också har att betala hela vederlaget i sådant fall att reparationskostnaden icke överstiger självriskbeloppet.

Riksskattenämnden meddelade den 5 maj 1961 följande förhandsbesked: Riksskattenämnden finner, att å motorfordon med så kallad Volvo-garanti (PV-garanti) utförd reparation är att anse såsom tillhandahållen Volvo till den del vederlaget för reparationen erlägges av Volvo jämlikt dess åtagande enligt för fordonet utfärdad garantisedel och att i följd härav reparationen till nämnda del vid tillämpningen av förordningen om allmän varuskatt icke är att betrakta såsom tillhandahållen åt konsument. Riksskattenämnden förklarar förty, att skattskyldighet till allmän varuskatt icke åvilar bolaget för intäkter, som erhållas från Volvo för sådana garantireparationer som nyss nämnts, och att sålunda i bolagets skattepliktiga

omsättning vid redovisning av allmän varuskatt allenast skola inräknas de ytterligare vederlag, som kunna erhållas för ifrågavarande reparationer.

Vice ordföranden och en ledamot anmälde avvikande mening och ansåg att förhandsbeskedet hade bort erhålla följande lydelse: Riksskattenämnden finner, att av AB Volvo gjorda utfästelser i fråga om reparationer å motorfordon med s.k. Volvo-garanti (PV-garanti) icke kunna anses innebära åtagande att utföra eller ombesörja utförande av reparation på sådant fordon utan äro att betrakta allenast som ett åtagande att under vissa betingelser svara för viss del av kostnaderna för en åt bilägaren utförd enligt förordningen om allmän varuskatt skattepliktig tjänsteprestation samt att av AB Volvo till sökandebolaget verkställd betalning för sådan reparation i följd härav är att anse som fullgjord för bilägarens räkning.

Riksskattenämnden förklarar förty, att skattskyldighet jämlikt 12 § 1 mom. nämnda förordning åvilar sökandebolaget för intäkter, som inflyta från sådan reparation som nyss nämnts, därvid beskattningsvärdet skall utgöra hela det för reparationen erhållna vederlaget, inklusive vad som härvid erlägges av AB Volvo.

Föredraganden anslöt sig till detta uttalande.

Efter av vederbörande taxeringsintendent anförda besvär har Regeringsrätten i ett den 17 oktober 1961 meddelat utslag icke funnit skäl göra ändring i det meddelade förhandsbeskedet.

(Stockholm den 12 december 1961)

R II : 23

Sakregister till Meddelanden från Riksskattenämnden serie II åren 1960–1961 angående den allmänna varuskatten

Anm. I registret angivna sifferbeteckningar hänvisar till år, nummer
å meddelandet och den punkt i meddelandet, där frågan behandlas.

- Acetyléngas*, ej skattepliktig vara 1960 2: 1
Adressutskrifter 1960 1: 7
Annonser, annonsförmedling m m 1960 4: 7
Arbets- och skyddskläder 1960 3: 9
Aska, skattepliktig vara 1960 2: 1
Arkivfilmning 1960 1: 7
Automater, försäljning från 1960 3: 6
— uthyrning av 1960 3: 6
— visst utnyttjande av 1960 1: 8
Avtal, begreppet skriftligt avtal 1960 1: 1A
— hyres- 1960 1: 1 C, 3: 2
— underhålls- 1960 1: 1 C, 1961 5: 2
- Bakteriologiska medel* 1960 2: 4
Begagnade byggnadsvaror 1961 3: 1
Begravningsentreprenörer 1961 1: 2
Beskattningsvärde, bestämmande av 1960 7: 3, 7: 6
— d:o, vid varuuttag 1960 2: 12
Bestämt pris 1960 1: 1
Betongmassa m m, tillverkning av 1960 6: 3
Blomsterförmedling 1960 3: 5
Blåsprit, ej skattepliktig vara 1960 2: 1
Bokföringsuppdrag 1960 1: 7, 2: 6
Bränslen, skatteplikt för vissa 1960 2: 1
Byggmästare 1960 2: 12, 1961 3: 1
Byggnadsbranschen 1960 2: 12
Byggnadsselement 1960 2: 11, 6: 3
Byggnadsmaterial 1960 2: 12
— fabriksmässig tillverkning av 1960 6: 3
Byggnadsställningar, uthyrning av 1960 3: 2
Byte av vara i visst fall 1960 1: 5
- Desinfektionsmedel*, skattepliktig vara 1960 2: 1
Diagnostiska preparat 1960 2: 4
Dissousgas, ej skattepliktig vara 1960 2: 1
- Efterjustering* av prel. allmän varuskatt 1961 1: 1
Elinstallatörer 1960 2: 12
Emballage 1960 3: 9, 7: 3
Entréavgifter 1960 3: 8
Export 1960 5: 3
- Fartyg* 1960 3: 3
— tjänsteprestationer å 1960 3: 3
Fartygstillbehör, skatteplikt för 1960 3: 3
- Fastigheter* 1960 3: 1
Fastighetstillbehör 1960 3: 1
Filmproduktion 1960 6: 2
Filmuthyrning 1960 1: 6
Fiskefartyg 1960 3: 3
Fiskrom och fiskyngel, för utplantering, ej skattepliktig vara 1960 2: 1
Fodermedel, ej skattepliktig vara 1960 2: 1, 1961 5: 4
Formvirke 1961 3: 5
Fotografer 1960 4: 6
Fotografiska artiklar och tjänster 1960 3: 6, 4: 6, 4: 7, 6: 2
Fotostatkopiering 1960 1: 7
Fraktkostnader, debitering av 1960 1: 11, 2: 11, 7: 3
Frisörer 1960 1: 9
Försäkringskostnader, debitering av 1960 1: 11
- Garantireparationer* 1961 6: 2
Gaser 1960 2: 1, 2: 4
Gatsten, skattepliktig vara 1960 2: 1
Glasmästare 1960 2: 12
Golvläggare 1960 2: 12
Grammofonautomater 1960 3: 6
Graveringsarbeten, skatteplikt för 1960 4: 1
- Hektografering* 1960 1: 7
Hemsömmerskor 1960 4: 8
Hormonpreparat, skatteplikt för vissa 1960 2: 1
Hålkortsbearbetning 1960 2: 6
- Ideella föreningar*, skattskyldighet för 1960 5: 2
Idrottsbladet, skattskyldighet för 1961 3: 3
Idrottsmärken o dyl, försäljning av 1960 5: 2
Inbytesvaror, försäljning mot likvid i form av 1960 1: 5, 7: 3, 7: 6
”*Indirekt export*” 1960 5: 3
Inlämningstvätt 1960 1: 8, 7: 4
Inredning, fast, i byggnad 1960 3: 1
Installation av fastighetstillbehör 1960 3: 1, 2: 12
- Klichéer* 1960 4: 7
Klädhängare 1960 7: 1
Kokiller 1961 4: 2
Kommunala myndigheter, skattskyldighet för 1960 2: 8

R II: 25

Konkurs 1961 2:1
Konstnärer, skattskyldighet för 1960 2:10, 6:1
Konstverk 1960 2:10, 6:1
Kontorsmaterial 1960 3:9
Kontrakt 1960 1:1
— diskontering av 1960 7:3
Kopieringsanstalter 1960 1:7
Korrespondensinstitut 1960 2:9
Kost, servering av, vid anstalter, skolor m m
1960 2:5, 3:10
— tillhandahållande av, åt personal 1960 3:7
Kostnadsersättning åt skattskyldiga 1960 5:4
Kreditbevis, viss försäljning mot 1960 1:4
Krigsmateriel, ej skattepliktiga varor 1960 2:3
Kristallolja, ej skattepliktig vara 1960 2:1
Krukväxter, skattepliktig vara 1960 2:2
Kundförluster, avdrag för 1960 7:3
Kutterspån, ej skattepliktig vara 1960 2:1
Kuvertavgifter 1960 3:8
Kvitning, i visst fall 1960 1:2

Laboratorier, material för, m m 1960 3:9
Legosägning 1960 4:3
Likvid i natura 1960 7:3, 7:6
Ljuskopiering 1960 1:7
Läsmedel 1960 2:12
Läkemedel, ej skattepliktig vara 1960 2:4
Läkemedelskort, försäljning enligt 1960 2:4
Löneförmalning 1960 2:7

Manskapshus 1960 2:11
Marsvin, skattepliktig vara 1960 2:1
Maskiner, fasta 1960 3:1
Materialbegreppet 1960 3:9, 4:9, 1961 3:5, 4:2
Matriser 1960 4:7
Medicinska gaser, ej skattepliktig vara 1960 2:4
Mineralterpentin, ej skattepliktig vara 1960 2:1
Montering av fastighetstillbehör 1960 3:1
— av byggnadsställningar 1960 3:2
— av maskin 1961 3:4
Monteringsfärdiga tråhus 1960 2:11
Musikinstrument, stämning av 1960 3:4
Målare 1960 2:12

Narkosmedel, ej skattepliktig vara 1960 2:4

Panter, försäljning av 1960 4:4
Plantor 1960 2:2
Plåtslagare 1960 2:12
Polérmedel 1960 3:9
Postförskott, försäljning mot 1960 1:11
Puzzolanjord, ej skattepliktig vara 1960 2:1
Prenumerationsförmedling 1960 1:10
Presentkort, försäljning mot 1960 4:5, 7:3
Presentreklam 1960 4:7
Präglingsarbeten, vissa 1960 1:7
Publikationer, viss införsel av 1960 1:10

Rabatter, avdrag för 1960 7:3
Recept 1960 2:4

Rederier 1960 3:3
Reklam, spridning av 1960 1:7
Reklambranschen 1960 4:7
Reklambild 1960 6:2
Reklamteckningar 1960 2:7, 6:1
Rengöringsmedel 1960 3:9
Renolin, ej skattepliktig vara 1960 2:1
Resekostnader, debitering av 1960 1:12
"Ringa omfattning" 1960 6:2, 7:2, 7:5
Rättgift o dyl, skattepliktig vara 1960 2:1
Rättigheter, upplåtelse av 1960 1:6, 4:6, 4:7, 6:2
Rörledningsentreprenörer 1960 2:12, 1961 1:3

Schablonmässig beräkning av allmän varuskatt
1961 1:3, 3:2
Sjukhus, försäljning till 1960 2:4
— tillhandahållande av kost vid 1960 2:5
Självtvätt 1960 1:8, 7:4
Skattepliktig omsättning, beräkning av 1960 7:3, 1961 1:3, 3:2
Skattskyldighet, inträde av 1960 1:2, 1:4, 7:3
Skoning av hästar 1960 4:2
Skrivbyråer 1960 1:7
Skyltningsarbeten 1960 4:7
Slagg, skattepliktig vara 1960 2:1
Slipmedel 1960 3:9
Smeder 1960 2:12
Smörjmedel 1960 3:3, 3:9
Socket, försäljning av, till biodlare 1960 5:1
Specialverktyg, debiterad ersättning för 1961 4:1
Spelautomater 1960 3:6
Startkapslar, skattepliktig vara 1960 2:1
Ståtliga myndigheter, skattskyldighet för 1960 2:8
Stegar, uthyrning av 1960 3:2
Stencilering 1960 1:7
Stereotyper 1960 4:7
Sågsån, ej skattepliktig vara 1960 2:1

Tandtekniker 1961 5:3
Tejp 1960 3:9
Traktamentskostnader, debitering av 1960 1:12
Trycksaker för reklamändamål 1960 4:7
Tråhus, monteringsfärdiga 1960 2:11
Tvättautomater 1960 1:8
Tvättinrättningar 1960 1:8, 7:4, 7:5
Tändstickor och andra tändmedel, skattepliktig
vara 1960 2:1

Underleverantörer, skattskyldighet för, i visst
fall 1960 6:4
Undervisning 1960 2:9
Uthyrning, i visst fall 1961 6:1
Uthyrnings- och underhållsavtal 1960 1:1 C,
1961 5:2
Utländska företagare, skattskyldighet för 1960
6:4
Utrikes trafik 1960 3:3
Utskrifter 1960 1:7

R II: 26

Uttag av varor ur rörelse, för reklamändamål
1960 4: 7
— beskattningsvärde vid 1960 2: 12

Varietéavgifter 1960 3: 8
Varnolene, ej skattepliktig vara 1960 2: 1
Varv, skattskyldighet för 1960 3: 3
Vederlag, i ett för allt 1960 1: 12, 3: 2
— till beloppet fastställt 1960 1: 1B
— vid likvid i natura 1960 7: 3
Verktyg i materialhänseende 1960 3: 9, 4: 9
— för speciell varutillverkning 1961 4: 1
Virke från jordbruksfastighet 1961 5: 1

Välgörenhetsmärken o dyl, försäljning av 1960
5: 2

Växlar, diskontering av 1960 7: 3
— lombardering av 1960 1: 3
— omsättning av 1960 7: 3
— ränta å 1960 7: 3
Växtskyddsmedel, ej skattepliktig vara 1960 2: 1

Yrkesmässig verksamhet, fråga om i speciella
fall 1960 3: 1, 7: 4, 7: 5, 1961 5: 3, 6: 1

Övergångsbestämmelserna 1960 1: 1, 1961 5: 2
Översättningsarbeten 1960 1: 7

